

ЯНУАРІЙ.

⊕ Полнолуніе сбудеться 5-го въ 5 ч. 20. мін: по полуд: крѣпка зима, на послѣдокъ вѣшри и дождь будеть.

⊖ Послѣдня четверть укажеться 12-го въ 6. ч. 32 мін: по пол: погода четверти ведра и зимно время.

⊕ Новолуніе настанеть 20-го въ 11 ч. 46 мін: по пол: погода бурна, по тому время тихо, послѣдиже вѣтръ съ дождемъ.

⊖ Перву четверть узримъ 28-го въ 0 ч. 44 мін: по пол: въ сей четверти многіи вѣтри, и силніи дыхають, и снѣгомъ окончишися.

ФЕВРУАРІЙ.

⊕ Исполняется луна 4-го въ 4 ч. 50 мін: предъ пол: съ начала снѣгъ, за шѣмъ вѣтръ и дождь.

⊖ Послѣдня наступитъ четверть 11-го въ 1 ч. 52 мін: по пол: принесетъ великий вѣтръ и снѣгъ, на послѣдокъ весма пріятна погода.

⊕ Новомѣсячіе настапи имать 19-го въ 4 ч. 43 мін: по пол: время указуетъ сурово и хладно.

⊖ Первая четверть указатися имать 26-го въ 8 ч. 40 мін: по пол: съ начала хладно, по тому дождь.

М А Р Т Ъ.

⊗ Исполнена будеть луна 4-го въ 4 ч. 47 мін: по пол: время лѣпо, и пріятно будеть.

⊗ Послѣдня настанетъ четверть 12-го въ 10 ч. 4 мін: предъ пол: время хладно и сурово принесетъ.

⊗ Новолуніе начинаеть 20-го, въ 6 ч. 23 мін: предъ пол: съ начала дожь по шому снѣгъ будеть.

⊗ Первая наступитъ четверть 27-го въ 3 ч. 8 мін: предъ пол: въ сей четверти замерзаешь, и повседневно хладнѣе бываеть время.

А П Р І Л Й.

⊗ Полнолуніе сбыться имать 3-го въ 5 ч. 17 мін: предъ пол: съ начала время чи-шо, по шому облачно, и дожь.

⊗ Послѣдня указуется четверть 11-го въ 5 ч. 27 мін: предъ пол: съ непріятными и хладными денми.

⊗ Обновляется луна 18-го въ 4 ч. 54 мін: по пол: время предидущія четверти продолжаетъ.

⊗ Первая начинается четверть 25-го въ 9 ч. 18 мін: предъ пол: время указуетъ тепло, на конецъ дожь.

М А І Й.

⊗ Исполняется солнечнымъ свѣтомъ луна 2-го въ 6 ч. 37 мін: по пол: погода времене запарна съ дождемъ премѣнишна.

По-

¶ Послѣдня наступитъ четверть 10-го въ 10 ч. 53 мін: по пол: принесетъ дождь съ лѣпымъ и теплымъ временемъ.

● Обновленіе луны есть 18-го въ 1 ч. 10 мін: предъ пол: красно и тепло время пробавляется.

⊕ Первая укажется четверть 24-го въ 4 ч. 14 мін: предъ пол: сія четверть хладна но и премѣнителна будеть.

ІУНІЙ.

⊕ Полнолуніе будеть 1-го въ 9 ч. 0 мін: предъ пол: принесетъ тепло время, по тому пріятный дождь.

¶ Послѣдня четверть начацися иматъ 9-го въ 0 ч. 31 мін: по пол: время тепло съ дождемъ приводишъ.

● Новолуніе начинаеть 16-го въ 8 ч. 17 мін: предъ пол: указуешь время весма пріятно.

⊕ Перва настанетъ четверть 23-го въ 0 ч. 54 мін: предъ пол: съ начала принесетъ дождь по шому прежарко и тепло время.

ІУЛІЙ.

⊕ Исполняется луна 1-го въ 0 ч. 17 мін: предъ пол: принесетъ весма велику жаркость съ избылнымъ дождемъ.

¶ Послѣдня настанетъ четверть 8-го въ 11 ч. 25 мін: по пол: погода времене предидущей четверти равна.

● Новомѣсячіе наступити имать 15-го въ 3 ч. 18 мін: по пол: время смутино съ мало дожда, по тому прекрасныя дни, съ хладными пощми, на конецъ напрасный дождь съ гремленіемъ, по коему лѣпо обѣщаєшъ время.

● Перва укажется намъ четверть 22-го въ 12 ч. 11 мін: время премѣнишельно, по тому дождь принесенъ.

● Исполнену свѣща увидимъ луну 30-го въ 3 ч. 49 мін: по пол: дни жаркіи будуть, по тому дождь.

АУГУСТЬ.

● Послѣдня будеть четверть 7-го въ 7 ч. 53 мін: предъ пол: съ начала дождь, напослѣдокъ жарко время.

● Обновишся луна 13-го въ 11 ч. 2 мін: по пол: лѣпо и тепло время пробавляется.

● Перва укажется четверть 21-го въ 2 ч. 47 мін: предъ пол: съ прежаркимъ временемъ.

● Полну узримъ луну 29-го въ 6 ч. 46 мін: предъ пол: погода предидущей четверти подобна.

СЕПТЕМВРІЙ.

● Послѣднюю узримъ четверть 5-го въ 2 ч. 56 мін: по пол: начинается ведрымъ и теплымъ временемъ, по томъ облачио будеть.

● Обновится луна 12-го въ 8 ч. 16 мін: предъ пол: время красно принесеть, таже дождь.

● Перва четверть наступити имать 19-го въ 8 ч. 43 мін: по пол: время непріятно будеть, и силнии вѣтры дыхати имутъ.

● Полна свѣтлица луна 27-го въ 8 ч. 40 мін: по пол: съ начала время ведро, по тому дождь обѣщаешьъ.

ОКТОВРІЙ.

● Послѣдня четверть настанешъ 4-го въ 9 ч. 35 мін: по пол: лѣпо, чисто, и пріятно время принесеть съ собою.

● Новомѣсячіе будеть 11-го въ 7 ч. 49 мін: по пол: начинается хладныи и чистыи временемъ, по тому дождь, на послѣдокъ лѣпое обѣщаешьъ время.

● Первая укажется намъ четверть 19-го въ 5 ч. 6 мін: по пол: съ начала дождь, по тому чисто хладно время принесеть.

● Исполнится луна 27-го въ 9 ч. 30 мін: предъ пол: хладно время пробавляется.

НОЕМВРІЙ.

● Послѣдня четверть начинается 3-го въ 4 ч. 53 мін: предъ пол: сія четверть непостоянна обѣщаешьъ времена, овогда же дождева и тепло пріяшна.

● Обновившия имать луна 10-го въ 10 ч. 20 мін: предъ пол: лѣпо чисто время, и весма хладно.

㉙ Первая указується четверть 18-го въ 2 ч. 3 мін: по пол: начинається ведрыми денми, по томъ обѣщаєшь дождь, и смутно время.

㉚ Полнолуніе сбудешся 25-го въ 9 ч. 36 мін: по пол: непостоянио время, дождь и снѣгъ будеть.

ДЕКЕМВРІЙ.

㉛ Послѣдня начашия имать четверть 2-го въ 1 ч. 43 мін: по пол: время ведрохладно принесеть ледъ.

㉜ Новолуніе начинаєшь 10-го въ 3 ч. 51 мін: предъ пол: принесеть хладно время.

㉝ Первая настанетъ четверть 18-го въ 9 ч. 29 мін: предъ пол: ведра и зимна являєшся погода.

㉞ Полна свѣтить луна 25-го въ 10 ч. 20 мін: предъ пол: время чисто но весма хладно обѣщаєшь.

㉟ Послѣдня будеть четверть 31-го въ 11 ч. 6 мін: по пол: время пріятно и хладно принесеть.

З В Ъ З Д О Ч Е Т Н О Е
П Р Е Д У В Ъ Щ А Н И Е
на лѣто Христово 1832.

е же есть Високосное, сирѣчь 366 дней имущее.

О царствующей Планетѣ.

Настоящаго года царствуетъ между прочими планетами первѣйша, и на небесѣхъ отъ Солица отдаленѣйша планета САТУРНЪ, яже симъ означаеся знакомъ $\ddot{\sigma}$ и намъ мало видима есть. Она совершаетъ теченіе свое за 30 лѣтъ, есть же природы хладныя, и по нѣчто сухія.

О Зимѣ.

Зима началася еще прошедшаго года 1831-го дне 9-го Декемвріа, егда солнце въ небесный знакъ хладнаго козерога  всступило, и день кратчайшій нощь же дождайшу причинило есть. Сія годища чешверть пробавляется даже до 8-го Марта года настоящаго.



О Веснѣ, сирѣнь Пролѣтіи.

Пролѣтіе начинается 8-го Марта, егда солнце въ небесный знакъ овна  вступитъ, и въ годѣ семъ первый кратъ день нощи равенъ творить.

О лѣтѣ.

Лѣто начинается дне 9-го Іуніа, когда солнце небесный въ знакъ рака  вступитъ, и должностій день, а нощь кратчайшу причиняетъ.

О Есени.

Есень наспашесть мѣсяца Септемвріа 11-го дне, егда солнце въ небесный знакъ вѣсей  вступитъ, и паки второй кратъ сего года день нощи равенъ творить.

О ущербѣхъ Солнца и Луны.

Сего года въ Лунѣ не будешь ущерба: въ Солнцѣ обаче при будущъ, два убо междуумѣемъ Луны новыя (20-го Іануаріа и 15-го Іуліа) единъ же (23-го Апріліа) ходатайствомъ Меркуріа въ союзѣ своемъ нижнемъ съ Солнцемъ: опь сихъ трехъ ущербъ въ Будимъ тожмо послѣдній, который по изясненію Звѣздоиспытателей: „предшествіемъ Меркуріевымъ предъ кругомъ Солнца нарыцается“ видимъ будешь.

Мгновенія предшествія Меркуріева предъ кругомъ Солнца въ Будимъ въ часѣхъ, минутахъ, и секундахъ дне солнечнаго праваго.

На-

Начало въ краи Солица восточномъ. Прикосновеніе виѣшнее 23-о Апріліа въ 10 ч. 18 мін: 13 сек: предъ пол:

Вшествіе средоточія въ 10 ч. 20 м. 17 с. предъ пол:

Прикосновеніе внутренее 23-го Апріліа въ 10 ч. 21 мін. 50 секун: предъ пол.

Конецъ въ краи Солица западнемъ.

Прикосновеніе внутренее 23-го Апріліа въ 5 ч. 9 мін: 28 сек: по пол:

Выплываніе средоточія въ 5 ч. 12 мін: 54 с. по пол:

Прикосновеніе виѣшнее во 5. ч. 11. м. 1 с. по пол.

Медленіе предшествія 7 ч. 50 мін: 84 сек.

РПД
36

и. бр. 20164

СЕРБСКА ПЧЕЛА

и л и

НОВЫЙ ЦВЪТНИКЪ.

за год. 1832.

съ различнимъ драге народносци,
душевногъ увеселенія,

забаве умне

и словесности Сербске цвѣтнемъ,

засаћенъ и обдѣланъ

ПАУЛОМЪ СТАМАТОВИЧЕМЪ.

ТРОШКОМЪ МАТИЦЕ СЕРБСКЕ

(Serbische Biene.)

у будиму

Писмены Кр: Всеучилища Пештанскогъ.



Leser wie gefall ich dir?
Leser, wie gefällst du mir?

Logau.

ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕННЫЙШЕМУ

и

ВЫСОКОДОСТОЙНЫЙШЕМУ

ГОСПОДИНУ ГОСПОДИНУ

СТЕФАНУ СТАНКОВИЧУ,

Православному Епіскопу Будимському, Свя-
то-Андрейському, Пештанскому, Стол-
но-Бєлградському, Сечуйському, Мохач-
кому и Сігетському, якоже и пречесп-
нїйшаго А Е Митрополітского Аппела-
торіума дїйствителю Члену, сво-
ему милостивїйшему Господину, Ар-
хієписпью и Благодѣтелю.

)

ЧИСЛЕННОСТЬ ПОЛОЖЕНИЯ

ЧИСЛЕННОСТЬ ПОЛОЖЕНИЯ

ЧИСЛЕННОСТЬ ПОЛОЖЕНИЯ
Незрълый сей трудовъ своихъ плодъ

въ знакъ неограниченаго высокопочищанія

СРНА ОЯНАРУ ЧНАФЭ ГЭ

И

рабосыновыя благодарности и

посвящаєшъ Сочиницель.

Умознамъ умозадацъ и онъ

избрѣши и сажи, умознотъ и умокъ

възгни отъ земли и окои.

Онъ съзидъ умознамъ, всхіомъ

да чиропое Гумондактоимъ чи

объздонъ и саджонъ.

ВАШЕ ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВО

милостивѣйшій Господине и Архіпасшырю!

Аще кто отъ благодарныхъ сыновъ до-
сель, за воспріята опь высокихъ Особъ
благодѣянія, во еже бы шаковыми при-
знателнѣйшая благодарнаго сердца сво-
его чувствованія изразиши могль, важ-
ными и къ благодарности позывающи-
ми его причинопобужденіями тобозваль-
есь: по азъ пѣмиже воиспину преиз-
быческую.

Опеческая бо и великая попечнія,
труди же и подвизи, яже Высокопрео-
священство Ваше како о благоспояніи
православныя церкве нашея, изряднѣже
порученныя Вамъ паспвы Богоспасаемыя
Епархіи Будимскія, тако наипаче о сча-
стїи и возвышеніи сыновъ Сербскихъ и
всѣхъ единовѣрныхъ, знаменапелнѣже
о мнѣ и моемъ благоденствїи въ самомъ
дѣлѣ безприкладно указавши не пре-
спаєте, супъ силнѣйшія причины bla-
годарственаго моего приношенія, им-
же азъ настоящій сей аще и малый и

не-

незрѣльй трудовъ моихъ плодъ, Высокопреосвященству Вашему аки великому Меценату и щедрому моему и Сербскія юности Покровителю, поднесши и посвятиши усудихся.

Аще убо Высокопреосвященство Ваше, по милости своей, малѣйшій сей знакъ безпредѣлною благодарностію пылающаго сердца моего съ таковымъ благоволеніемъ воспріяти благоизволише, съ каковымъ признаніемъ усердіемъ азъ твой приношаю; что цѣль моя и намѣреніе къ щасливѣйшему приспѣть концу, иже есь, да всегда достойно называемыи могу.

ВАШЕГО ВЫСОКОПРЕОСВЯЩЕНСТВА

милостивѣйшаго Господина и Покровителя

Въ Пештѣ 8 Сент. 1831.

всепокориѣйшій рабъ

Пачель Стаматовичъ.

ЛЪТОЧИСЛЕНИЕ

памяшподоспойны приключенія.

| | |
|--|------|
| О пъ сотворенія свѣта по счисленію | |
| восточне церкве има година | 7340 |
| — — — — — римске | 6545 |
| — — — — — єврейске | 5592 |
| — Созданія града Рима | 2591 |
| — Установленія Іуліевогъ Календара | 1877 |
| — Рождества Христова | 1832 |
| — Паденія Сербскогъ Царства на Ко- сову | 442 |
| — Изобрѣтенія барута | 532 |
| — — — харшіе | 459 |
| — — — печатиѣ | 383 |
| — Опкровенія Амеріке | 345 |
| — Начала Лутеранскогъ вѣроисповѣ- данія | 315 |
| — Пошвержденія новогъ Календара у Нѣмецкой | 250 |
| — Рожденія Цара ФРАНЦА | 64 |
| — Воздвиженія Славено - Сербске, Влашке и прочи єзыка пе- чатиѣ | 61 |
| — Основанія Г. Архієпіскопомъ и Ми- трополітомъ Карловачкимъ СТЕ- ФАНОМЪ СТРАТИМІРОВИЧЕМЪ Гумнасіе у Карловцы Сремски | 40 |
| — Основанія МАТИЦЕ СЕРБСКЕ | 7 |

ПАСХАЛА ЗРЯЧАЯ.

| | |
|---|----|
| Кругъ Солнца сего года ешь | 4 |
| Кругъ Луны, или златное число | 6 |
| Писмъ Пасхалпое | Т |
| Новое зачиняется лѣто въ Пятокъ | |
| Мясоистія имѣемъ 7 седмицъ, и 3 дни | |
| всего дней | 52 |
| Мясопустъ (месне покладе) Февруаріа | 14 |
| Сыропустъ (бѣле покладе) Февруаріа | 21 |
| 40 мученикъ въ среду 3 недѣли поспа. | |
| Пасха Христова будеть Апрілліа | 10 |
| Вознесеніе Христово мѣсяца Маіа | 19 |
| Духови, сирѣчъ Сошествіе свяшаго Ду- ха, Маіа | 29 |
| Недѣля всѣхъ Святыхъ и Петровъ мя- сопустъ Іуна | 5 |
| Петрова поспа 3 седмицы, и два дни, | |
| всего дней | 23 |
| Память святыхъ Апостоль Петра и Павла въ Среду. | |
| Поспъ пресвятыя Богородицы отъ 1-го до 15-го Августа по вся годи. | |
| Поспъ рождества Христова отъ 15. Но- вемвріа до 25 Декемвріа по вся годи | |

ІАНУАРІЙ имѣть 31 дній.

| Нед дни | МЛ | Мѣсяцословъ вешхій. | В. С З. С ЧМ. ЧМ. | МЛ | Новый. Іануарій. |
|------------|----|------------------------|----------------------|----------|---------------------|
| Пя | 1 | Обрѣзаніе Господне: | 7 42 4 18 13 | Іларіа. | |
| Суб | 2 | Сільвестра Папы Р. | 7 41 4 19 14 | Фелікса. | |

Въ недѣлю предъ Просвѣщеніемъ, Евангл: ошъ Марка зач: 1.

| | | | | |
|-----|---|---------------------|----------------------|-------------|
| Нед | 3 | Малахія и Гордіа. | 7 41 4 19 15 | Мавра. |
| Пон | 4 | Соборъ 70 апостолъ | 7 40 4 20 16 | Іисуса имя. |
| Вто | 5 | Оеопемпша и Оеони. | 7 39 4 21 17 | Аніпонія. |
| Сре | 6 | Богоявленіе Господ: | 7 38 4 22 18 | Пріски дѣв: |
| Чет | 7 | Іоанна крестителя. | 7 37 4 23 19 | Фаб: и Себ: |
| Пя | 8 | Георгія и Еміліана. | 7 36 4 24 20 | Агнесы дѣв: |
| Суб | 9 | Полгеміша мучен: | 7 35 4 25 21 | Вінценціа. |

Въ недѣлю по просвѣщеніи, Евангеліе ошъ Матѳеа зач: 8.

| | | | | |
|-----|----|----------------------|----------------------|-------------|
| Нед | 10 | Григорія Епіск: Ніс: | 7 34 4 26 22 | Заручен: М. |
| Пон | 11 | Оеодосія преподобн: | 7 32 4 28 23 | Тімоѳеа. |
| Вто | 12 | Ташіаны мученицы | 7 30 4 30 24 | Обр: Паїла. |
| Сре | 13 | Ерміла и Стратон. | 7 29 4 31 25 | Фердинанд: |
| Чет | 14 | Савви Арх: Сербска. | 7 28 4 32 26 | Полікарпа. |
| Пя | 15 | Паїла Оивейского. | 7 27 4 33 27 | Іоан: Злаш: |
| Суб | 16 | Ап: Петра веригъ. | 7 26 4 34 28 | Карол: Вел: |

Въ недѣлю 31-ую, Евангеліе ошъ Луки начало 93.

| | | | | |
|-----|----|---------------------|----------------------|--------------|
| Нед | 17 | Аніпонія великаго. | 7 25 4 35 29 | Францішка |
| Пон | 18 | Аѳанасія и Кирілла. | 7 24 4 36 30 | Аделгунды. |
| Вто | 19 | Макарія Египтян: | 7 23 4 37 31 | Петра Нол: |
| Сре | 20 | Екоумія великаго. | 7 21 4 39 1 | Фев. Іgn: Е: |
| Чет | 21 | Максіма исповѣди: | 7 19 4 41 2 | Срѣтеніе |
| Пя | 22 | Тімоѳеа и Анастасія | 7 19 4 41 3 | Блазія Епіс: |
| Суб | 23 | Климентія Епс: Агк: | 7 15 4 45 4 | Вероніки. |

Въ нед: 32-ую о Закхеи, Евангл: ошъ Луки зач: 94.

| | | | | |
|-----|----|----------------------|---------------------|-------------|
| Нед | 24 | Преп: машере Ксеній | 7 14 4 46 5 | Агаѳы. |
| Пон | 25 | Григорія Богослова | 7 12 4 48 6 | Дороѳеа. |
| Вто | 26 | Ксенофонта и друж: | 7 11 4 49 7 | Ромуалда. |
| Сре | 27 | Іоан: Злаш: мощ: пр: | 7 10 4 50 8 | Іоанна Міл. |
| Чет | 28 | Ефрема Сиріна. | 7 8 4 52 9 | Аполлонія. |
| Пя | 29 | Прен: мщ: Ігнатія. | 7 7 4 53 10 | Схоластік: |
| Суб | 30 | Велик: Іерарховъ. | 7 5 4 55 11 | Евфросіній |

Въ недѣлю 33 о Мышари и Фарісеи, Евангл: ошъ Луки зач: 89.

| Нед | 31 | Кира и Іоанна. | 7 | 4 | 4 | 56 | 12 | Ташіаны.

ФЕВРУАРІЙ имъетъ 29 дней.

| Нед дни | Мѣсяцъ словъ вешхій. | В. | З. | Новый Февруарій. |
|------------|-------------------------|----|--------|---------------------|
| | | | М | |
| Пон | 1 ТріуФона мученика. | 7 | 2 4 58 | 13 Кашеріны. |
| Вт | 2 Срѣщеніе Господне. | 7 | 0 5 0 | 14 Валентія. |
| Сре | 3 Симеона Богопріим: | 6 | 59 5 1 | 15 Фаустіна. |
| Чеш | 4 Ісидора Пілусіонска | 6 | 57 5 3 | 16 Іуліаны. |
| Пя | 5 Агафіи мученицы. | 6 | 55 5 5 | 17 Сабіна Еп: |
| Суб | 6 Вукола Епіс: Симирн: | 6 | 53 5 7 | 18 Симеон: Е: |

Въ недѣлю 34 о блудиѣмъ сынѣ Евагг: отъ Луки зач: 79.

| | | | | |
|-----|------------------------|---|---------|---------------|
| Нед | 7 Пароеніа Еп: Лампс: | 6 | 51 5 9 | 19 Сосанны. |
| Пон | 8 Оеод: Страт: и Зах: | 6 | 50 5 10 | 20 Елеонорія. |
| Вт | 9 Нікифора мученика. | 6 | 48 5 12 | 21 Елеоноры. |
| Сре | 10 Харалампія мучен: | 6 | 46 5 14 | 22 Петр: Као: |
| Чеш | 11 Власіа священномуч: | 6 | 45 5 15 | 23 Лазаря. |
| Пя | 12 Мелепія Паш: Апп: | 6 | 43 5 17 | 24 Вісокось. |
| Суб | 13 Маршніан: и Сим: С. | 6 | 41 5 19 | 25 Машея Ап: |

Въ недѣлю Мясопустную, Евагг: отъ Матфея зач: 106.

| | | | | |
|-----|----------------------|---|---------|---------------|
| Нед | 14 Ауксанія препод: | 6 | 40 5 20 | 26 Вікторіна. |
| Пон | 15 Онисіма апоспола. | 6 | 38 5 22 | 27 Валбури. |
| Вт | 16 Памфіла мученика. | 6 | 37 5 23 | 28 Леандра. |
| Сре | 17 Оеодора Тирона. | 6 | 35 5 25 | 29 Романа. |
| Чеш | 18 Льва Паш: Римск: | 6 | 33 5 27 | 1 Марія. Ал: |
| Пя | 19 Архіппа апоспола. | 6 | 32 5 28 | 2 Сімпліція. |
| Суб | 20 Льва Епіс: Капан: | 6 | 29 5 31 | 3 Кунегунд |

Въ недѣлю Сиропустную Евагг: отъ Матфея начало 17.

| | | | | |
|-----|--------------------------|---|---------|---------------|
| Нед | 21 Тімоѳеа преподоб: | 6 | 27 5 33 | 4 Казиміра. |
| Пон | 22 Обрѣщеніе мщ: Енг: | 6 | 25 5 35 | 5 Енсевія. |
| Вт | 23 Полікарп: Еп: Смир: | 6 | 23 5 37 | 6 Фрідеріка. |
| Сре | 24 Обр: іл: Іоанна крес: | 6 | 21 5 39 | 7 Числ: сред: |
| Чеш | 25 Тарасіа Патр: Конс: | 6 | 19 5 41 | 8 Іоанна |
| Пя | 26 Порфірія Епіс: Газ: | 6 | 17 5 43 | 9 Франціш. |
| Суб | 27 Прокопія Декапол: | 6 | 15 5 45 | 10 Мучен: |

Въ недѣлю 1. великаго, Посла, Евагг: отъ Іоанна зач: 5.

| | | | | |
|-----|-----------------------|---|---------|--------------|
| Нед | 28 Васілія Споспника. | 6 | 14 5 46 | 11 Хераклія. |
| Пон | 29 Кассіана имл: | 6 | 13 5 47 | 12 Григорія. |

МАРТЪ имъеть 31 дней.

| Нед дни | Мѣсяцословъ вепхій. | В. ЧМ. | З. ЧМ. | С. ЧМ. | Новый Маршъ. |
|------------|------------------------|--------|--------|--------|-----------------|
| Вп | 1 Егдокіи преподобм: | 6 | 13 | 5 | 47 Ернеста. |
| Сре | 2 Феодота Еп: Курін: | 6 | 12 | 5 | 48 Маїлды. |
| Чеп | 3 Егітропія мученика. | 6 | 10 | 5 | 50 Христофор |
| Пя | 4 Герасіма преподоб: | 6 | 8 | 5 | 52 Еріберта. |
| Суб | 5 Конона мученика. | 6 | 7 | 6 | 53 Гершруд: |

Въ недѣлю 2. шогоже, Евангеліе отъ Марка зачало 7.

| | | | | | | | |
|-----|------------------------|---|----|---|----|----|-------------|
| Нед | 6 Свѧти: 42 мученик. | 6 | 5 | 6 | 55 | 18 | Александ: |
| Пон | 7 Свѧщенном: въ Херс: | 6 | 3 | 6 | 57 | 19 | Іосифа. |
| Вп | 8 Феофілакт: Еп: Нік: | 6 | 1 | 6 | 59 | 20 | Нікешы. |
| Сре | 9 40 Мучениковъ. | 5 | 0 | 6 | 0 | 21 | Бенедікта. |
| Чеп | 10 Кодраша и друг: его | 5 | 58 | 6 | 2 | 22 | Отона Еп: |
| Пя | 11 Софронія Патріарх: | 5 | 56 | 6 | 4 | 23 | Вікторіна. |
| Суб | 12 Преподоб: Феофана. | 5 | 55 | 6 | 5 | 24 | Гавріил: А. |

Въ недѣлю 3. шогоже, Евангеліе отъ Марка зачало 37.

| | | | | | | | |
|-----|--------------------------|---|----|---|----|----|------------|
| Нед | 13 Преи: мщ: Нікифора. | 5 | 53 | 6 | 7 | 25 | Благовѣщ: |
| Пон | 14 Венедікта препод: | 5 | 52 | 6 | 8 | 26 | Емануила. |
| Вп | 15 Агація мученика. | 5 | 50 | 6 | 10 | 27 | Руперта. |
| Сре | 16 Савіна и Папы. | 5 | 48 | 6 | 12 | 28 | Гуніпрама. |
| Чеп | 17 Алексія чел: Божія: | 5 | 46 | 6 | 14 | 29 | Мехілды. |
| Пя | 18 Курілл: Архієп: Іерл: | 5 | 45 | 6 | 15 | 30 | Регула. |
| Суб | 19 Хрисанфа и Даріи. | 5 | 44 | 6 | 16 | 31 | Балбіна. |

Въ недѣлю 4. шогоже, Евангеліе отъ Марка зачало 40.

| | | | | | | | |
|-----|--------------------------|---|----|---|----|---|-------------|
| Нед | 20 Во обитали с. Саввы | 5 | 41 | 6 | 17 | 1 | Апрі: Хуго |
| Пон | 21 Іакова Епіскопа. | 5 | 43 | 6 | 19 | 2 | Фран: Паул: |
| Вп | 22 Васілія пресвітера. | 5 | 40 | 6 | 20 | 3 | Ріхарда. |
| Сре | 23 Нікона преподоб. | 5 | 39 | 6 | 20 | 4 | Ісідора. |
| Чеп | 24 Артемія Еп: Фесс: | 5 | 34 | 6 | 26 | 5 | Вінценціа. |
| Пя | 25 Благовѣщ: Бцы. | 5 | 31 | 6 | 29 | 6 | Целеспіш: |
| Суб | 26 Соборъ Арх: Гавріил | 5 | 29 | 6 | 31 | 7 | Херманна. |

Въ недѣлю 5. шогоже, Евангеліе отъ Марка зач: 47.

| | | | | | | | |
|-----|-------------------------|---|----|---|----|----|------------|
| Нед | 27 Матроны матере. | 5 | 27 | 6 | 33 | 8 | Діонисіа. |
| Пон | 28 Іларіон: и Стеф чуд: | 5 | 26 | 6 | 34 | 9 | Маріи Егу: |
| Вп | 29 Марка Еп: и Курілл: | 5 | 24 | 6 | 30 | 10 | Іезекіеля. |
| Сре | 30 Іоанн: Лъстивичника | 5 | 22 | 6 | 38 | 11 | Лва Паны |
| Чеп | 31 Упашія Епіс: Гаггр: | 5 | 21 | 6 | 39 | 12 | Іуліа. |

А П Р И Л Й имѣетъ 30 дней.

| Нед дни | Мѣяцословъ вепхій. | В. о. ЧМ. | З. о. ЧМ. | Новыи. Апрілій. |
|------------|-----------------------|----------------------|--------------|--------------------|
| Пя | 1 Преп: Маріи Египт: | 5 21 6 39 13 | | Іуспіна. |
| Суб | 2 Преп: Тіша чудошв: | 5 19 6 41 14 | | Тібурціа. |

Въ недѣлю 6. Цвѣтоносную, Енагг: отъ Іоанна зач: 41.

| | | | |
|-----|------------------------|----------------------|-----------|
| Нед | 3 Препод: Нікіпи. | 5 17 6 43 15 | Карисіа. |
| Пон | 4 Преп: Іосифа и Геор: | 5 16 6 44 16 | Турібіа. |
| Вп | 5 Феодула и Агаѳопо: | 5 14 6 46 17 | Рудолфа. |
| Сре | 6 Ентихія Архієп: Кіл: | 5 12 6 48 18 | Аполлоніа |
| Чеп | 7 Георгія Еп: Меліт: | 5 10 6 50 19 | Антоній |
| Пя | 8 Апост: Іродіона. | 5 9 6 51 20 | Сулпіціа. |
| Суб | 9 Ентихія мученика. | 5 7 6 53 21 | Ансельма. |

Бо святую и великую нед: Пасхи, Енагг: отъ Іоанна зач: 1.

| | | | |
|-----|-------------------------|---------------------|-------------|
| Нед | 10 Воскресен: Хрісп: | 5 6 6 54 22 | Воскр: Хр: |
| Пон | 11 Воскресен: понед: | 5 5 6 55 23 | Воскр: пон: |
| Вп | 12 Васілія Еп: Парійс: | 5 3 6 57 24 | Георгіавел: |
| Сре | 13 Артемона Священм: | 5 2 6 58 25 | Марка Ева: |
| Чеп | 14 Маріїна папы Рим: | 5 0 7 0 26 | Іезекіїля. |
| Пя | 15 Арісіп: Пуда и Троф: | 5 58 7 2 27 | Анастасіа. |
| Суб | 16 Агапії, Ірины и Хіо: | 5 56 7 4 28 | Віппаліс: М |

Въ недѣлю 2. о Фомѣ, Енаггеліе отъ Іоанна зач. 65.

| | | | |
|-----|--------------------------|---------------------|-------------|
| Нед | 17 Симеона Персідска. | 4 55 7 5 29 | Пепира М: |
| Пон | 18 Іоанна учен: Гр: Дек: | 4 53 7 7 30 | Екатерін: |
| Вп | 19 Іоанна вепхопещ: | 4 52 7 8 1 | Май Ф. и І: |
| Сре | 20 Препо: отх: Федор: | 4 51 7 9 2 | Афанасіа. |
| Чеп | 21 Іаннуар: и Алексан: | 4 50 7 10 3 | Обрѣтен: † |
| Пя | 22 Преп: Феодора Сіке: | 4 49 7 11 4 | Флоріана. |
| Суб | 23 Георгія Великомуч: | 4 47 7 13 5 | Гоштхард: |

Въ недѣлю 3. о Мироносицахъ, Енагг: отъ Марка зач. 69.

| | | | |
|-----|-------------------------|----------------------|------------|
| Нед | 24 Муч: Саввы Сіпрап: | 4 46 7 14 6 | Іоанна. |
| Пон | 25 Енаггеліста Марка | 4 44 7 16 7 | Сіпанисла: |
| Вп | 26 Свящм. Васілія Е. А. | 4 42 7 18 8 | Міхаила. |
| Сре | 27 Симеона срод: Госп: | 4 40 7 20 9 | Григоріа. |
| Чеп | 28 Іасона и Сосіппра. | 4 38 7 22 10 | Антон: Еп: |
| Пя | 29 Святыхъ 9 мучен: | 4 37 7 23 11 | Беатріцы. |
| Суб | 30 Іакова брата Іоанна | 4 36 7 24 12 | Панкрайса. |

МАЙ имѣетъ 31 дней.

Нед
дни

М
А
І
Й

Мѣсяцословъ
всіхій.

В.
ЧМ.

З.
ЧМ.

Новый
Май.

Въ недѣлю 4. о Развлабленнѣмъ, Евангл: отъ Іоанна зач: 14.

Нед
Пон
Втп
Сре
Чеп
Пя
Суб

1 Пророка Іеремії.
2 Аѳанасіа Патр: Алекс:
3 Тімоѳеа и Лавры.
4 Препдмучц: Пелагії
5 Ірины мученицы.
6 Іова многострадал:
7 Акакія мученика.

4 | 35 | 7 | 25 | 13
4 | 34 | 7 | 26 | 14
4 | 33 | 7 | 27 | 15
4 | 32 | 7 | 28 | 16
4 | 31 | 7 | 29 | 17
4 | 29 | 7 | 31 | 18
4 | 28 | 7 | 32 | 19

Серватіа.
Христіана.
Софії.
Іоанн: Неп:
Убалда.
Венанціана.
Іво блаже:

Въ недѣлю 5. Самарянини, Евангл: отъ Іоанна зач: 12.

Нед
Пон
Втп
Сре
Чеп
Пя
Суб

8 Іоан: Еванг: и Арсен:
9 Ісаій и пр: мц: с. Нік:
10 Ап: Сімона Зилоша.
11 Мокія и Меѳод: Еп:
12 Епіфаніа и Германа
13 Мученицы Глукерії.
14 Мученика Ісідора.

4 | 27 | 7 | 33 | 20
4 | 26 | 7 | 34 | 21
4 | 24 | 7 | 36 | 22
4 | 23 | 7 | 37 | 23
4 | 22 | 7 | 38 | 24
4 | 21 | 7 | 39 | 25
4 | 20 | 7 | 40 | 26

Бернардіна.
Констанції.
Елены.
Дезід. Еп:
Іоанни.
Урбана
Філіп: Нер:

Въ недѣлю 6, о Слѣпомъ Евангл: отъ Іоанна зач: 34.

Нед
Пон
Втп
Сре
Чеп
Пя
Суб

15 Паҳоміа великаго.
16 Феодора освѧщенна.
17 Андроніка Апостол:
18 Феодота мученика.
19 Вознесеніе Христі:
20 Мученика Фалалеа.
21 Констанції и Елены.

4 | 19 | 7 | 41 | 27
4 | 18 | 7 | 42 | 28
4 | 18 | 7 | 42 | 29
4 | 17 | 7 | 43 | 30
4 | 16 | 7 | 44 | 31
4 | 15 | 7 | 45 | 1
4 | 14 | 7 | 46 | 2

Іоанна II.
Германа.
Максіма.
Феликса.
Вознес: Хр:
Іуній Нік:
Еразма.

Въ недѣлю 7. Святыхъ, Ошецъ Евангл: отъ Іоанна зач: 56.

Нед
Пон
Втп
Сре
Чеп
Пя
Суб

22 Васіліска Мучен:
23 Михаила Еп: Сунал:
24 Сумеона на дивнѣй
25 Ш. обр: глав: Пред.
26 Карпа Апостола.
27 Свящм: Ферапонта.
28 Нікити Еп: Халк:

4 | 13 | 7 | 47 | 3
4 | 12 | 7 | 48 | 4
4 | 11 | 7 | 49 | 5
4 | 11 | 7 | 49 | 6
4 | 10 | 7 | 50 | 7
4 | 10 | 7 | 50 | 8
4 | 9 | 7 | 51 | 9

Клотілда.
Квіріна.
Гопхар.
Норберта.
Роберта.
Медарда.
Прім: и Фе:

Въ недѣлю 8. Пяцідесятницы Евангл: отъ Іоанна начало 27.

Нед
Пон
Втп

29 Сошесніє св. Духа
30 Духовный понед:
31 Ап: Ермія и Ермеа.

4 | 9 | 7 | 51 | 10
4 | 8 | 7 | 52 | 11
4 | 8 | 7 | 52 | 12

Духовы.
Духов: пон:
Олімпія.

ІУНІЙ имъєть 30 дній.

| Нед дни | Мѣсяцословъ вешхий. | В. ЧМ. | З. ЧМ. | | Новый Іуній. |
|------------|------------------------|--------|--------|----|-----------------|
| Сре | 1 Іусупіна муч: Філос. | 4 | 7 7 53 | 13 | Анн: Пад: |
| Чеш | 2 Нікифора П. Конст: | 4 | 7 7 53 | 14 | Васіліа. |
| Пя | 3 Лукілліана мучен: | 4 | 7 7 53 | 15 | Віта. † |
| Суб | 4 Митрофана Патр: | 4 | 6 7 54 | 16 | Франціш. |

Въ недѣлю 1. всѣхъ Свѧтыхъ Енагг: отъ Машоа зачало 38.

| | | | | | |
|-----|------------------------|---|--------|----|------------|
| Нед | 5 Дороѳеа Еп: Турска. | 4 | 6 7 54 | 17 | Пресв: Тр |
| Пон | 6 Висаріона чудошвор: | 4 | 6 7 54 | 18 | Марцеліна. |
| Вш | 7 Єодома Еп: Агк: | 4 | 6 7 54 | 19 | Гервасія. |
| Сре | 8 Єодориа спратил: | 4 | 6 7 54 | 20 | Флоренцій: |
| Чеш | 9 Курілла Архіеп: Ал: | 4 | 6 7 54 | 21 | Брашані: |
| Пя | 10 Гімоѳеа Еп: Пруска. | 4 | 6 7 54 | 22 | Ахапія. |
| Суб | 11 Вароолом: и Варнав: | 4 | 6 7 54 | 23 | Сідонія. |

Въ недѣлю 2 Енаггеліе отъ Машоа зачало 9.

| | | | | | |
|-----|--------------------------|---|--------|----|--------------|
| Нед | 12 Онуфрія великаго. | 4 | 6 7 54 | 24 | Іоан: крест: |
| Пон | 13 Мученицы Акуліны. | 4 | 6 7 54 | 25 | Проспера. |
| Вш | 14 Елісеа прор: и Мео: | 4 | 6 7 54 | 26 | Іеремій пр: |
| Сре | 15 Амоса пр: и К: Лазар: | 4 | 7 7 53 | 27 | Ладислава. |
| Чеш | 16 Свѧтаго Тухона. | 4 | 7 7 53 | 28 | Льва Папы. |
| Пя | 17 Мануила и Савела. | 4 | 7 7 53 | 29 | Петр: и П: |
| Суб | 18 Леонія мученика. | 4 | 8 7 52 | 30 | Пачла Гед: |

Въ недѣлю 3. Енаг: отъ Машоа зачало 18.

| | | | | | |
|-----|-------------------------|---|---------|---|-------------|
| Нед | 19 Іуды браша Господ: | 4 | 8 7 52 | 1 | Іулій Єоод: |
| Пон | 20 Маѳодія Епіс: Паш: | 4 | 8 7 52 | 2 | Посѣщ: Б. |
| Вш | 21 Іуліана муч: Тарсій: | 4 | 9 7 51 | 3 | Корнеліа. |
| Сре | 22 Еусевія Еп: Самосад: | 4 | 9 7 51 | 4 | Удалріка. |
| Чеш | 23 Агропіны мученицы | 4 | 9 7 51 | 5 | Доміціана. |
| Пя | 24 Рождество Іоак Кр | 4 | 10 7 50 | 6 | Ісаї прор: |
| Суб | 25 Феvronіи мученицы | 4 | 10 7 50 | 7 | Есоиры. |

Въ недѣлю 4. Енагг. отъ Машоа зачало 25.

| | | | | | |
|-----|-------------------------|---|---------|----|-------------|
| Нед | 26 Преподобн: Давіда. | 4 | 11 7 49 | 8 | Килліана. |
| Пон | 27 Сампсона спранно: | 4 | 12 7 48 | 9 | Лукрецій. |
| Вш | 28 Кура и Іоанна безср: | 4 | 13 7 48 | 10 | Веніаміна. |
| Сре | 29 Ап: Петра и Паула. | 4 | 14 7 47 | 11 | Пія П. Рим. |
| Чеш | 30 Соборъ 12 апостолъ. | 4 | 12 7 46 | 12 | Хайнріха. |

І УЛІЙ имъеть 31 дній.

| Нед дни | Мѣсяцословъ всехъ. | В.○ ЧМ. | З.○ ЧМ. | Н.○ ЧМ. | Новый Іулій. |
|------------|-----------------------|------------|------------|------------|-----------------|
| Пя | 1 Космы и Даміана. | 4 | 14 | 7 | 46 |
| Суб | 2 Положеніе ризы Бцы | 4 | 15 | 7 | 45 |

Въ недѣлю 5. Евагел: отъ Матѳеа зач: 28.

| | | | | | | | |
|------|-----------------------|---|----|---|----|----|-------------|
| Нед | 3 Вакіоа мученика. | 4 | 16 | 7 | 44 | 15 | Раздѣл: ап: |
| Пон | 4 Андреа Крит: Архіп | 4 | 17 | 7 | 43 | 16 | Фауста М. |
| Віп | 5 Аѳанасіа Аѳонскаго. | 4 | 18 | 7 | 42 | 17 | Алексіа. |
| Сре | 6 Сікоа великаго. | 4 | 19 | 7 | 41 | 18 | Арнолда. |
| Четп | 7 Фомы иже въ Малеи. | 4 | 20 | 7 | 40 | 19 | Арсеніа. |
| Пя | 8 Прокопіа великомуч: | 4 | 21 | 7 | 39 | 20 | Прор: Ил: |
| Суб | 9 Пагкрапіа Еп. Таур: | 4 | 22 | 7 | 38 | 21 | Пр:Даниила |

Въ недѣлю 6. Евагеліе отъ Матѳеа начало 29.

| | | | | | | | |
|------|--------------------------|---|----|---|----|----|-------------|
| Нед | 10 54 муч: въ Нікоп: Ар: | 4 | 23 | 7 | 37 | 22 | Мар: Магда: |
| Пон | 11 Евфиміи мученицы | 4 | 24 | 7 | 36 | 23 | Ліворіа. |
| Віп | 12 Прокла и Іларіа. | 4 | 25 | 7 | 35 | 24 | Христіны. |
| Сре | 13 Соборъ аръ: Гаврій: | 4 | 26 | 7 | 34 | 25 | Іакова ап: |
| Четп | 14 Акулы апостола. | 4 | 27 | 7 | 33 | 26 | Анны. |
| Пя | 15 Кирука и Іулішты. | 4 | 28 | 7 | 32 | 27 | Панпал: |
| Суб | 16 Аѳиночена свящмч: | 4 | 29 | 7 | 30 | 28 | Інноценціа. |

Въ недѣлю 7. Евагеліе отъ Матѳеа начало 33. и Іоанн. 56.

| | | | | | | | |
|------|-------------------------|---|----|---|----|----|--------------|
| Нед | 17 Маріны великомч: | 4 | 31 | 7 | 29 | 29 | Мароы. |
| Пон | 18 Вакіоа и Еміліан: | 4 | 32 | 7 | 28 | 30 | Абдана. |
| Віп | 19 Макріны сесіп: в; В. | 4 | 34 | 7 | 26 | 31 | Ігнашіа. |
| Сре | 20 Пророка Іліи. | 4 | 35 | 7 | 25 | 1 | Авгус: Ч: В. |
| Четп | 21 Сумеона и Іоанна. | 4 | 36 | 7 | 24 | 2 | Порциунк: |
| Пя | 22 Маріи Магдалины. | 4 | 37 | 7 | 23 | 3 | Стефана. |
| Суб | 23 Трофіма и Феофіла. | 4 | 39 | 7 | 21 | 4 | Домініка. |

Въ недѣлю 8. Евагеліе отъ Матѳеа начало 58.

| | | | | | | | |
|------|------------------------|---|----|---|----|----|-------------|
| Нед | 24 Христіны мучениц. | 4 | 40 | 7 | 20 | 5 | Мар: Шнее. |
| Пон | 25 Успеніе свят: Анны. | 4 | 41 | 7 | 19 | 6 | Преображен: |
| Віп | 26 Ермолаа священмуч: | 4 | 43 | 7 | 17 | 7 | Каєтан:До: |
| Сре | 27 Пантелеймон: вел: | 4 | 45 | 7 | 15 | 8 | Куріака. |
| Четп | 28 Прохора и Ніканора. | 4 | 49 | 7 | 14 | 9 | Романа. |
| Пя | 29 Калліника мученика. | 4 | 47 | 7 | 13 | 10 | Лауренціа. |
| Суб | 30 Сілы и Аггел: Десп: | 4 | 49 | 7 | 11 | 11 | Сосаны. |

Въ недѣлю 9. Евагеліе отъ Матѳеа начало 69.

Нед | 31 Еудокіма праведна. | 4|5|0|7 91 | 2 | Клары.

А В Г У С ТЪ имѣетъ 31 дней.

| Нед дни | Мѣсяцъ словъ вепхій. | В. ♂ З. ♂ | ЧМ. ♂ ЧМ. ♂ | Новый Августъ. |
|------------|-------------------------------------|-----------|-------------|-------------------|
| Пон | 1 Происхождение св. апостола Петра. | ♂ 4 53 7 | 7 13 | Уполіша. |
| Вт | 2 Мощи св. Стефана. | ♂ 4 54 7 | 6 14 | Егевія. |
| Сре | 3 Ісаакія и Фауста. | ♂ 4 55 7 | 5 15 | Успеніе Б. |
| Чет | 4 Отроковъ во Ефес: | ♂ 4 57 7 | 3 16 | Рохус: и Іс: |
| Пя | 5 Еусугнія мученика. | ♂ 5 58 7 | 2 17 | Лібераша. |
| Суб | 6 Преображеніе Христ: | ♂ 5 0 6 | 0 18 | Елены Цар: |

Въ недѣлю 10. Евангеліе отъ Матѳеа зачало 72.

| | | | |
|-----|-------------------------|----------------|-------------------|
| Нед | 7 Домеш: Пулхерій Ц. | ♂ 5 1 6 59 19 | Лудвіка. |
| Пон | 8 Еміліана Еп: Кузіч: | ♂ 5 3 6 57 20 | Стефана к. |
| Вт | 9 Машоіа апостола. | ♂ 5 5 6 55 21 | Іоанни. |
| Сре | 10 Лаврентія архідіак: | ♂ 5 6 6 54 22 | Тімофеа. |
| Чет | 11 Еупла муч: и діакон: | ♂ 5 8 6 52 23 | Філіппа. |
| Пя | 12 Фошіа и Анікиты. | ♂ 5 10 6 50 24 | Варфолом: |
| Суб | 13 Максіма исповѣдн: | ♂ 5 11 6 49 25 | Лудовіка. |

Въ недѣлю 11. Евангеліе отъ Матѳеа зачало 77.

| | | | |
|-----|----------------------------|----------------|--------------------|
| Нед | 14 Міхеа пророка. | ♂ 5 13 6 47 26 | Самуила. |
| Пон | 15 Успеніе Богород: | ♂ 5 15 6 45 27 | Іосифа. |
| Вт | 16 Святаго убруса. | ♂ 5 17 6 43 28 | Августіна. |
| Сре | 17 Мирона мученика: | ♂ 5 19 6 41 29 | Уськ: Іоан: |
| Чет | 18 Флора и Лавра муч. | ♂ 5 21 6 39 30 | Розы. |
| Пя | 19 Андреа Сітрашил: | ♂ 5 22 6 38 31 | Раймунда. |
| Суб | 20 Самуила пророка. | ♂ 5 24 6 36 1 | Септ. Егід: |

Въ недѣлю 12. Евангеліе отъ Матѳеа зачало 79.

| | | | |
|-----|------------------------|---------------|------------------|
| Нед | 21 Єаддеа апостола. | ♂ 5 25 6 35 2 | Іодока. |
| Пон | 22 Агафоника мученик: | ♂ 5 27 6 33 3 | Мансієша. |
| Вт | 23 Луппа мученика. | ♂ 5 29 6 31 4 | Розалії. |
| Сре | 24 Евпуха священмуч: | ♂ 5 30 6 30 5 | Вікторіна. |
| Чет | 25 Варфол: ап: и Тіпа. | ♂ 5 31 6 29 6 | Захарій. |
| Пя | 26 Адріана и Наталій. | ♂ 5 32 6 28 7 | Регіны. |
| Суб | 27 Преподобн: Пімена. | ♂ 5 34 6 26 8 | Рож: Бог: |

Въ недѣлю 13. Евангеліе отъ Матѳеа зачало 87.

| | | | |
|-----|------------------------------|----------------|-----------|
| Нед | 28 Пр: Моисея Муріна. | ♂ 5 36 6 24 9 | Горгонія. |
| Пон | 29 Уськ: Іоан: Крест: | ♂ 5 37 6 23 10 | Ніколаа. |
| Вт | 30 Александ: и Іоан: Па: | ♂ 5 39 6 21 11 | Емілій. |
| Сре | 31 Чесн: пояса Богород: | ♂ 5 40 6 20 12 | Товій. |

СЕПТЕМВРІЙ имъеть 30 дней.

| Нед дни | Мѣсяцословъ вєтхій. | В. О. ЧМ. | З. О. ЧМ. | Новый Септемврій |
|------------|------------------------|--------------|--------------|---------------------|
| Чеш | 1 Симеона и Мароы. | 5 42 | 6 18 | 13 Мавріка. |
| Пя | 2 Маманипа мученика. | 5 44 | 6 16 | 14 Воздвиж: † |
| Суб | 3 Ангела и Феокінісп: | 5 45 | 6 15 | 15 Нікодима: |

Въ недѣлю 14. Евагел: отъ Матфея начало 89.

| | | | | |
|-----|-------------------------|------|------|-----------------|
| Нед | 4 Бавулы Еп: и Мовс: | 5 47 | 6 13 | 16 Евфімій |
| Пон | 5 Захаріц пр: и Елісав: | 5 49 | 6 11 | 17 Ламберта. |
| Віт | 6 Еудоксія мученика. | 5 51 | 6 9 | 18 Фомы Еп: |
| Сре | 7 Созоніпа мученика. | 5 52 | 6 8 | 19 Констан: † |
| Чеш | 8 Рождес: Богород: | 5 54 | 6 6 | 20 Еуспахія. |
| Пя | 9 Іоакіма и Ани. | 5 56 | 6 4 | 21 Маріо: ап: † |
| Суб | 10 Минодоры и Мирр: | 5 58 | 6 2 | 22 Мавріка. † |

Въ недѣлю 15. предъ воздвиженіемъ, Евагг: отъ Іоан: зач: 9.

| | | | | |
|-----|-----------------------|------|------|----------------|
| Нед | 11 Преподоб: Феодоры. | 6 0 | 6 0 | 23 Феклы. |
| Пон | 12 Автонома священм: | 6 2 | 5 58 | 24 Герарда. |
| Віт | 13 Корнілія сопника. | 6 4 | 5 56 | 25 Клеофы. |
| Сре | 14 Воздвиж. чесн. † | 6 6 | 5 54 | 26 Кипріана. |
| Чеш | 15 Нікишы великомуч. | 6 8 | 5 52 | 27 Космы. |
| Пя | 16 Евфимій великомуч. | 6 9 | 5 51 | 28 Венцес: Кр: |
| Суб | 17 Софіи и чадъ ея. | 6 11 | 5 49 | 29 Михаила. |

Въ недѣлю 16. по воздвиженіи, Евагг: отъ Марка зач. 37.

| | | | | |
|-----|--------------------------|------|------|---------------|
| Нед | 18 Еуменія Еп: Горти: | 6 13 | 5 47 | 30 Іеронима. |
| Пон | 19 Трофіма и Савватія. | 6 14 | 5 46 | 1 Окун: Рем: |
| Віт | 20 Еуспафія великомуч: | 6 51 | 5 45 | 2 Леодегард. |
| Сре | 21 Колраса апостола. | 6 17 | 5 43 | 3 Кандіда. |
| Чеш | 22 Фоки и прор: Іоаны. | 6 19 | 5 41 | 4 Франц: Сер: |
| Пя | 23 Зачапіе Іоанна крес: | 6 20 | 5 40 | 5 Плаціда. |
| Суб | 24 Фекл: и Сум: К: Серб: | 6 22 | 5 38 | 6 Бруна. |

Въ недѣлю 17. Евагел: отъ Луки начало 17.

| | | | | |
|-----|-------------------------|------|------|---------------|
| Нед | 25 Препод: Евфросиній. | 6 24 | 5 36 | 7 Розіны. |
| Пон | 26 Преслав: Евар: Іоан: | 6 25 | 5 35 | 8 Брігіппы. |
| Віт | 27 Каллісірана муч: | 6 27 | 5 33 | 9 Діонуція. |
| Сре | 28 Препод: Харіона. | 6 29 | 5 31 | 10 Фран: Бор: |
| Чеш | 29 Преподоб: Куріака. | 6 30 | 5 30 | 11 Еміліана. |
| Пя | 30 Григорія в. Арменії. | 6 31 | 5 29 | 12 Максіміл. |

ОКТОВРІЙ им'єть 31 дній.

| Нед дни | М.Д. | Мъсяцословъ вешхій. | В. З. | З. Д. | Чм. | Чм. | Новий Окіповорій. |
|------------|------|------------------------|-------|-------|-----|-----|----------------------|
|------------|------|------------------------|-------|-------|-----|-----|----------------------|

Суб 1 Покровъ Богородиц:  6 34 5 26 13 Коломаніа.

Въ недѣлю 18. Евангеліе отъ Луки зaczalo 26.

| | | | | | | | | |
|-----|-----------------------|--|---|----|---|----|----|------------|
| Нед | 2 Кипріана и Гуспіны. | | 6 | 36 | 5 | 24 | 14 | Каліста. |
| Пон | 3 Діонисія Ареопаг: | | 6 | 38 | 5 | 22 | 15 | Ферезій. |
| Вт | 4 Іероѳ: и Стеф: Щил: | | 6 | 39 | 5 | 21 | 16 | Галла. |
| Сре | 5 Харіппіны мучениц. | | 6 | 41 | 5 | 19 | 17 | Хедвіги. |
| Чет | 6 Фомы апостола. | | 6 | 43 | 5 | 17 | 18 | Луки Ераг: |
| Пя | 7 Сергія и Вакха. | | 6 | 45 | 5 | 15 | 19 | Фердинанд. |
| Суб | 8 Преподобн. Пелагій. | | 6 | 46 | 5 | 14 | 20 | Феліціана. |

Въ недѣлю 19, Евангеліе отъ Луки зaczalo 30 и Іоан: 56.

| | | | | | | | | |
|-----|-------------------------|--|---|----|---|----|----|------------|
| Нед | 9 Наков: Ап: и Стеф: Д: | | 6 | 48 | 5 | 12 | 21 | Уршулы. |
| Пон | 10 Еудампія мученика. | | 6 | 50 | 5 | 10 | 22 | Кордулы. |
| Вт | 11 Філіппа апостола. | | 6 | 52 | 5 | 8 | 23 | Северіана. |
| Сре | 12 Прова, Тарака муч: | | 6 | 53 | 5 | 7 | 24 | Рафаила. |
| Чет | 13 Карпа и Пацуль. | | 6 | 55 | 5 | 5 | 25 | Кріспіна. |
| Пя | 14 Препд: Параскевы. | | 6 | 56 | 5 | 4 | 26 | Димітрія. |
| Суб | 15 Евотімія и Лукіана. | | 6 | 58 | 5 | 2 | 27 | Савіны. |

Въ недѣлю 20. Еванг: отъ Луки зaczalo 35.

| | | | | | | | | |
|-----|-------------------------|--|---|----|---|----|----|-------------|
| Нед | 16 Логгіна мученика. | | 7 | 0 | 5 | 0 | 28 | Сум: и Йуд: |
| Пон | 17 Осій пророка. | | 7 | 1 | 4 | 59 | 29 | Зиновія. |
| Вт | 18 Евангелісна Луки. | | 7 | 3 | 4 | 57 | 30 | Клаудія. |
| Сре | 19 Іоїля пророка. | | 7 | 4 | 4 | 56 | 31 | Волфганг: |
| Чет | 20 Артемія великомуч: | | 7 | 6 | 4 | 54 | 1 | Но: вс: С: |
| Пя | 21 Іларіона преподоб: | | 7 | 8 | 4 | 52 | 2 | Всѣхъ душ: |
| Суб | 22 Аверкія Епіс: Іерап: | | 7 | 10 | 4 | 50 | 3 | Хуберта. |

Въ недѣлю 21. Евангеліе отъ Луки зач: 83.

| | | | | | | | | |
|-----|-------------------------|--|---|----|---|----|----|-------------|
| Нед | 23 Накова браша Госпо: | | 7 | 11 | 4 | 49 | 4 | Каролабор: |
| Пон | 24 Ареоы мученика. | | 7 | 13 | 4 | 47 | 5 | Емеріка. |
| Вт | 25 Маркіана и Маріупр. | | 7 | 14 | 4 | 46 | 6 | Леонарда. |
| Сре | 26 Димітрія великомч: | | 7 | 15 | 4 | 45 | 7 | Енгелберти: |
| Чет | 27 Нестора мученика. | | 7 | 17 | 4 | 43 | 8 | Готшфр: |
| Пя | 28 Терентія, Арсенія А. | | 7 | 19 | 4 | 41 | 9 | Феодора. |
| Суб | 29 Анастасіи мучениц: | | 7 | 20 | 4 | 40 | 10 | Тріфона. |

Въ недѣлю 22. Евангеліе отъ Луки зaczalo 38.

| | | | | | | | | |
|-----|-----------------------|--|---|----|---|----|----|------------|
| Нед | 30 Зинов: и Милут: К. | | 7 | 21 | 4 | 39 | 11 | Маріп: Еп: |
| Пон | 31 Спахва, и Ампліа. | | 7 | 22 | 4 | 38 | 12 | Еміліана. |

НОЕМВРІЙ имѣетъ 30 дней.

| Нед дни | Мѣсяцъ словъ вешхій. | В. | ○ | 3. | ○ | 4. | Новый Ноемврій. |
|------------|-------------------------|----|-----|-----|---|----|--------------------|
| | | | ЧМ. | ЧМ. | М | | |
| Втп | 1 Космы и Даміана. | | 7 | 24 | 4 | 36 | 13 Станислав. |
| Сре | 2 Акіндуна и Пигасіа. | | 7 | 25 | 4 | 35 | 14 Авраама. |
| Чеп | 3 Анепсімы и Іосифа. | | 7 | 26 | 4 | 34 | 15 Леополда. |
| Пя | 4 Прп: Іоанніка Вел: | | 7 | 28 | 4 | 32 | 16 Едмунда. |
| Суб | 5 Галактіона и Епіспі: | | 7 | 29 | 4 | 31 | 17 Григорія. |

Въ недѣлю 23. Евангеліе отъ Луки начало 39.

| | | | | | | | |
|-----|------------------------|--|---|----|---|----|----------------|
| Нед | 6 Паула Архієп: К: | | 7 | 30 | 4 | 30 | 18 Евгенія. |
| Пон | 7 33 Мучен: въ Меліп: | | 7 | 31 | 4 | 29 | 19 Еліавенци. |
| Втп | 8 Михаила Архієпі: | | 7 | 32 | 4 | 28 | 20 Фелікса. |
| Сре | 9 Онисифора и Порф: | | 7 | 33 | 4 | 27 | 21 Вход: Бог: |
| Чеп | 10 Ерасипа и Олумпа. | | 7 | 34 | 4 | 26 | 22 Цеціліи. |
| Пя | 11 Мини, и Стеф: Деч: | | 7 | 35 | 4 | 25 | 23 Климентія. |
| Суб | 12 Іоанна милоспіваго. | | 7 | 36 | 4 | 24 | 24 Іоанна Зла: |

Въ недѣлю 24. Евангел: отъ Луки зач: 53.

| | | | | | | | |
|-----|-------------------------|--|---|----|---|----|---------------|
| Нед | 13 Іоанна Злашоусія. | | 7 | 37 | 4 | 23 | 25 Екашер: |
| Пон | 14 Філіппа апос: и Пок: | | 7 | 38 | 4 | 22 | 26 Конрада. |
| Втп | 15 Гуріа, постъ р. Хр: | | 7 | 39 | 4 | 21 | 27 Віргілія. |
| Сре | 16 Матіеа Евангеліст: | | 7 | 40 | 4 | 20 | 28 Состена. |
| Чеп | 17 Григорія Епіскопа. | | 7 | 41 | 4 | 19 | 29 Саптурна. |
| Пя | 18 Платона и Романа. | | 7 | 42 | 4 | 18 | 30 Андр: Апп: |
| Суб | 19 Авдія пророка. | | 7 | 43 | 4 | 17 | 1 Дек: Еліг: |

Въ недѣлю 25. Евангеліе отъ Луки начало 66.

| | | | | | | | |
|-----|-------------------------|--|---|----|---|----|--------------|
| Нед | 20 Григорія Декапол: | | 7 | 45 | 4 | 15 | 2 Бібіаны. |
| Пон | 21 Входъ Богородиц. | | 7 | 46 | 4 | 14 | 3 Франц:Кса: |
| Втп | 22 Філимана апоспола. | | 7 | 47 | 4 | 13 | 4 Варвары. |
| Сре | 23 Амфілох: Еп: Іконій. | | 7 | 48 | 4 | 12 | 5 Савви. |
| Чеп | 24 Екашеріны великм: | | 7 | 49 | 4 | 11 | 6 Ніколаа. |
| Пя | 25 Климентія Папы Р. | | 7 | 50 | 4 | 10 | 7 Амвросія. |
| Суб | 26 Преподобн: Алупія. | | 7 | 50 | 4 | 10 | 8 Зач: Бог: |

Въ недѣлю 26. Евангеліе отъ Луки начало 71.

| | | | | | | | |
|-----|------------------------|--|---|----|---|---|---------------|
| Нед | 27 Іакова Персянина. | | 7 | 51 | 4 | 9 | 9 Леокадія. |
| Пон | 28 Стефана Нового. | | 7 | 51 | 4 | 9 | 10 Іудіоы. |
| Втп | 29 Паромона мученика. | | 7 | 52 | 4 | 8 | 11 Дамаса. |
| Сре | 30 Андрея первозванна. | | 7 | 52 | 4 | 8 | 12 Аделхайды. |

ДЕКЕМВРІЙ имъеть 31 дней.

| Нед дни | М. Д. | Мѣсяцословъ вешхій. | В. ◎ ЧМ. | З. ◎ ЧМ. | Д. М. | Новый Декемврій. |
|------------|----------|------------------------|-------------|-------------|----------|---------------------|
| Чеп | 1 | Наума пророка. | | 7 52 4 | 8 13 | Луцій. |
| Пя | 2 | Аввакума и Уроша. | | 7 52 4 | 8 14 | Нікасія. |
| Суб | 3 | Софонія пророка. | | 7 53 4 | 7 15 | Валерія. |

Въ недѣлю 27. Енаггеліе отъ Луки начало 85.

| | | | | | | |
|-----|----|-------------------------|--|------------|--------|-----------|
| Нед | 4 | Варвары великомуч: | | 7 53 4 | 7 16 | Албіна. |
| Пон | 5 | Саввы освященнаго. | | 7 53 4 | 7 17 | Лазаря. |
| Вт | 6 | Святаго Ніколаа. | | 7 54 4 | 6 18 | Граціана. |
| Сре | 7 | Амвросія Епіс: Мед: | | 7 54 4 | 6 19 | Немесія. |
| Чеп | 8 | Преподоб: Пашапія. | | 7 54 4 | 6 20 | Оеофіла. |
| Пя | 9 | Зачатіе Богородиц: | | 7 54 4 | 6 21 | Оомы ап: |
| Суб | 10 | Ермогена и Іоан: Д: | | 7 54 4 | 6 22 | Зенона. |

Въ недѣлю Святыхъ праотецъ Енагг: отъ Луки зач: 76.

| | | | | | | |
|-----|----|----------------------|--|------------|--------|------------------|
| Нед | 11 | Даниила Сполпника | | 7 54 4 | 6 23 | Вікторія. |
| Пон | 12 | Спуріона Еп: Тріп: | | 7 54 4 | 6 24 | Адама Евы. |
| Вт | 13 | Еусірап: и Асен: | | 7 54 4 | 6 25 | Рожд: Хр: |
| Сре | 14 | Оурса, Левкія и Філ: | | 7 54 4 | 6 26 | Стефана: |
| Чеп | 15 | Елевферія священім: | | 7 53 4 | 7 27 | Іоан: Енагг: |
| Пя | 16 | Аггеа пророка. | | 7 53 4 | 7 28 | Нев: млад: |
| Суб | 17 | Даниила пророка. | | 7 53 4 | 7 29 | Оомы. |

Въ недѣлю рожд: Христовимъ Енагг: отъ Марії начало 1.

| | | | | | | |
|-----|----|-----------------------|--|------------|--------|-------------------|
| Нед | 18 | Севасіп: му: и Іудіо: | | 7 53 4 | 7 30 | Давіда. |
| Пон | 19 | Воніфапія мученика. | | 7 52 4 | 8 31 | Сулвесіпра. |
| Вт | 20 | Ігнатія Богоносца. | | 7 52 4 | 8 1 | Ново льщо. |
| Сре | 21 | Іуліанія мученицы. | | 7 52 4 | 8 2 | Макарія. |
| Чеп | 22 | Анастасія великому: | | 7 51 4 | 9 3 | Геновевы. |
| Пя | 23 | 10 мучен: въ Крипѣ. | | 7 50 4 | 10 4 | Тіпа. |
| Суб | 24 | Еугеній мучен: | | 7 50 4 | 10 5 | Телесфора. |

Въ нед: 7. Рождесвва Христова Енагг: отъ Маріїа зач: 3.

| | | | | | | |
|-----|----|-------------------------|--|------------|---------|--------------------|
| Нед | 25 | Рождество Христ: | | 7 49 4 | 11 6 | III. Краля. |
| Пон | 26 | Собор: Богород: | | 7 48 4 | 12 7 | Валенікіна. |
| Вт | 27 | Стефана Архід: | | 7 47 4 | 13 8 | Северіана. |
| Сре | 28 | Дву шму мученикъ. | | 7 46 4 | 14 9 | Іуліаны. |
| Чеп | 29 | 14 шысящъ младенц: | | 7 45 4 | 15 10 | Паула пус: |
| Пя | 30 | Анхсія мученицы. | | 7 44 4 | 16 11 | Оеодосія. |
| Суб | 31 | реподоб: Меланій. | | 7 43 4 | 17 12 | Ернеспа. |

II.

КРАТКОЕ РОДОСЛОВІЕ
 Нынѣ благополучно царствующаго пре-
 свѣплѣйшаго Дому
 АУСТРИЙСКАГО.

Імператоръ Аустрійскій.

ФРАНЦЪ I. наслѣдственныи Аустрійскій
 Імператоръ, Краль Унгарскій, Чехскій, и
 проч: и проч: Архідукъ Аустрійскій, рожд:
 31 Іануар: 1768 по сп: вступиль въ владѣніе
 всѣхъ наслѣдственныхъ Державъ Аустрій-
 скихъ 18 Февруаріа 1792. Въ Краля Унгар-
 скаго вѣнчанъ въ Будиномъ градѣ 26 Maia
 1792, въ Краля же Ческаго въ Празѣ 24-го
 Іуліа лѣта того же.

I. Его Величества супруга была Еліса-
 веша Княгиня Віртембергская, браку со-
 четалася бѣ 25-го Декемвріа 1783. + $\frac{7}{8}$ Фе-
 вруаріа 1790.

II. Маріа Терезіа найстаршая Кня-
 гиня Сіцілійская, рожд: 25 Maia 1772. Въ
 бракъ вступила $\frac{3}{9}$ Септемвріа 1790, вѣнчана
 въ Кралицу Унгарскую 29-го Maia 1792, въ
 Чех-

Чехскую же 31-го Іуліа шогоже лѣта, + $\frac{7}{18}$
Апріліа 1807.

ІІІ. Марія Лудовіка Княгиня Лом-
бардійская, сестра Его Ц. К. Высочества бла-
женнопочившаго Прімаса Унгарскаго, рожд:
2-го Декемвріа 1787, браку сочепалася бѣ
25-го Декемвріа 1808. + 26-го Марта 1816
въ Веронѣ.

ІV. Нынѣ есть Кароліна Августа,
дщи Максіміліана Іосифа Краля Баварскаго,
яже есть и Ордена звѣзднаго креста верхов-
ная Покровителница, рождена 8-го Февруаріа
1792, браку же сочепана бѣ въ престолномъ
Баваріи градѣ Міихѣ чрезъ посредство 29-го
Октябріа 1816.

Дѣти Его Величества II-го брака.

Марія Луизъ бывшая Імператрица
Французская, нынѣ же Княгиня Пармы, Піа-
ценцы и Гвасталлы, рождена 30-го Ноемвріа
1791, будеъ лѣтъ 39.

ФЕРДІНАНДЪ V. Краль Унгарскій, и
Наслѣдникъ Царства Австрійскаго, и проч:
и проч: рожденъ $\frac{7}{18}$ Апріліа 1793 въ Краля
Унгарскаго вѣнчанъ въ Пожунѣ градѣ Сеп-
темвріа $\frac{1}{2} \frac{6}{9}$ 1830.

Супруга Его Кароліна Марія Анна
дщи Еммануила Каешана Краля иногда Сар-
динскаго, рождена $\frac{7}{19}$ Септемвріа 1803 бра-
ку же сочепана въ престолномъ градѣ Віенѣ
 $\frac{1}{2} \frac{2}{4}$ Февруаріа 1831.

Леопольдіна Каrolіna, рождена Іа-
нуаріа 1797-го, + 29-го Ноемв: 1826.



Въ бракъ вступила наследнику Кралевства Португальскаго и Бразилійскаго Дои Перешу де Алканшара лѣта 1817 дне 13-го Маia.

Маріа Клеменшіна, рождена 18-го Феуруаріа 1798, будеть лѣтъ 50.

Браку сочешалася съ Леополдомъ Кралевичемъ обоя Сіціліи,

Кароліна Фердинанда, рождена 27-го Марта 1801, будеть лѣтъ 27, въ бракъ вступила съ Фрідерікомъ Августомъ Кралевичемъ Саксонскимъ 23-го Септи: 1819-го лѣта.

Францъ Карлъ Іосифъ, златнаго руна, и Орденовъ свят: Духа Крал: Французскаго, и свят: Хуберти Крал: Баварскаго, такожде и свят: Фердинанда Крал: Сіцілійскаго, и заслугъ Ордена вел: креста Кавалеръ, Обершперъ и Притяжатель единаго пѣхотнаго Унгарскаго полка, № 52, рожденъ 25 Ноемвриа 1802, будеть лѣтъ 28.

Его Ц. К. Высочества супруга: Софіа (Фрідеріка Дороѳеа) Краля Баварскаго дци, звѣздокрестнаго Ордена Государыня; рождена 15-го Іануарія 1805-го, браку сочешалася въ Віеннѣ 23-го Октомвриа 1824.

Маріа Анна, Францішка Єрезіа рождена 27-го Maia 1804, будеть 26.

Братія и сестры Его Величества.

1) Маріа Єрезіа, звѣздокрестнаго Ордена Дама, рождена Іануаріи 1764, + 26-го Октомвриа 1827.

Въ бракъ вступила съ Княземъ Саксонскимъ Альфонсомъ Феодоромъ Октомвриа 1787.

2) Фердинандъ Госифъ, великий Князь Тошканскій, Князь Франконійскій и проч: злашнаго Руна, великаго креста святаго Стефана Краля Унгарскаго Кавалеръ, и Гросмайстеръ Ордена Вірцбугарскаго святыаго Іосифа, Ц. К. Фелдмаршалъ и Притяжатель пѣхотнаго полка № 7, рожденъ 24 Апріліа 1769, преставилъ 1824-го лѣта въ Тошканѣ.

Супруга Его: Лудовіка Марія, Краля Сіцілійскаго дщи, рождена Іуліа 1773, браку сочещалася 6-ѣ $\frac{7}{13}$ Септемврія 1790, преставилася $\frac{7}{9}$ Септемврія 1802.

3) Карлъ Лудовікъ злашнаго Руна и великаго креста военнаго Ордена Ферезіанскаго и великаго Орла Почесни Легіона Кавалеръ: Губернаторъ и Генераль-Капішень Кралевства Чехскаго, Ц. К. Генераль Фелдмаршалъ, Притяжатель пѣхотнаго полка № 3, и Уланскаго № 3, рожденъ 24-го Августа 1771 будеши лѣтъ 59.

Супруга Его Ц. К. Высочества, Державная Княгиня Насау-Вайлбургская Хенріетта Александрина Фрідеріка Вільхелміна, рождена 30-го Октомвриа 1797-го года, въ бракъ же вступила 17-го Септ: 1815-го, † 17-го Декемврія 1829.

Дѣти Нхъ.

а) Марія Ферезіа Ізабелла рожд: 19 Іул: 1816. б)

б) Албертъ Фрідріхъ Рудольфъ
рожд: 22 Іул: 1817.

в) Карлъ Фердинандъ рожденъ 17
Іуліа 1818.

г) Фрідріхъ Фердинандъ Леопольдъ, рожд: 27-го Maia 1821.

4) Іосифъ Антоній, злашнаго Руна,
и великаго креста Крал: Унгарскаго свяш:
Стефана Орденовъ Кавалеръ, тогоже Унгар-
скаго Кралевства Палатінь, Крал: Мѣсто-
блюстипель и Генераль-Капітенъ, Графъ и
Судія Языговъ и Кумановъ, Ц. К. Фелдмар-
шалль и Приміжатель Хусарскихъ полковъ
№ 2, 12, Верховнѣйший и всегдашній Обер-
гешпанъ соединенныхъ Коміштавъ Пести-
Пілиш и Жоліскаго, Презідентъ Державнаго
Совѣта Кралевства Унгарскаго и Септемві-
ральня Судейскія Столицы и проч: рожденъ
27-го Апріліа 1776, будушъ лѣть 54

I-вая супруга Его Ц. К. Высочесшва: А-
лександра Паульовна, дщи иногда Все-
россійскаго Імператора Паула (Петро-
вича) рождена 28-го Іуліа 1783. Обручена
бѣ 20 Февруаріа, браку же сочепана въ градѣ
Гатчинѣ близъ Петербурга 18-го Октябріа
1799-года, † дне 4-го Марта 1801.

Дѣти Ихъ.

Александра Паульовна рождена и
преставилася дне 25-го Февруаріа 1801.

II. Супруга Его Ц. К. Высочесшва Держав-
ная и наслѣдственная Княгиня Анхалпъ-
Берн-

Вернбургъ Шаумбургская Херміне, рождена 2-го Декември 1797, браку сочпалася бѣ въ Шаумбургѣ 30-го Августа 1815, † 2-го Септиември 1817.

Дѣти Ихъ.

- а) Херміна (Амаліа, Марія близнецы рож:
- б) Стефанъ (Францъ, Вікторъ 2-го Сеп. 1817 года.

III-ая Его Ц. К. Высочеспва супруга, Марія Дороѳеа (Вілхелміна, Кароліна) Князя Віршембергскаго Лудовіка Фрідеріка Александра дщи, рождена 19-го Апріля 1797, обручена же во градѣ Кірххаймѣ низу Тека дне 12-го Авг. 1819.

Дѣти Ихъ.

а) Александръ Леопольд: Фердинанд: рожд: 24-го Maia 1825.

б) Францішка Марія Елісавета, рождена 5 Іануарія 1831.

5) Антоній Вікторъ, Хохъ и Дайчмайстеръ, и златнаго Руна Кавалеръ, Ц. К. Фелдцайгмайстеръ, и Притяжатель пѣхотнаго полка № 4 рожденъ 31 Іуліа 1779, будешъ лѣтъ 55.

6) Іоаннъ Ваптістъ, златнаго Руна, и великаго креста Военнаго Ферезіанскаго и Аустрійскаго Кесаря Леополда Орденовъ Кавалеръ Ц. К. Генераль коняниковъ, Генераль Діректоръ Женій и Фортифікаціонныхъ дѣлъ, и военныя Найшпадскія Академіи дѣй-

дѣйствительный дворный военный Совѣтникъ,
и Примѣжатель драгонскаго полка № 1,
рожденъ $\frac{2}{19}$ Января 1782 будеъ лѣть 50.

7) Райнеръ Іосифъ, злашнаго Руна
и великаго креста Австрійскаго Кесаря Лео-
полда Ордена Кавалеръ, Мѣстоблюпитель
Краля Ломбардійскаго-Венетійскаго. Ц. К.
Генераль Фелдцайгмайстеръ и примѣжатель
пѣхотнаго полка № 11, рожденъ $\frac{1}{2} \frac{2}{4}$ Сеп-
темврь: 1783.

8) Лудвікъ Іосифъ, злашнаго Руна
Кавалеръ, Ц. К. Генераль Фелдмаршалль-
Лейтенантъ, Границъ Дирекшоръ, и Примѣ-
жатель пѣхотнаго полка № 8, рожденъ $\frac{3}{5}$
Декемврія 1784.

9) Рудолфъ Іоаннъ Іосифъ, Ар-
хієпископъ Олміцкій, рожденъ $\frac{6}{8}$ Іан: 1788,
† 23-го Іуліа 1831.

Спры и Тешки Его Величества.

1) Марія Кароліна, звѣздокрестьна,
и святыя Катаріны Орденовъ Дама, рождана
 $\frac{1}{2}$ Августа 1752, обышаше во градѣ Палермо.

Вспушила бѣ въ супружество Фердинанду
IV. Бурбонскому, Инфанту Шпанскому, Кра-
лю Сіціліи 26 Марта 1768, † 7-го Сеп: 1814.

2) Фердинандъ Карль Антоній,
Губернаторъ Австрійскія Ломбардіи, рожд:
20 Maia 1754, а † $\frac{1}{2} \frac{2}{4}$ Декемв: 1806. Его
нынѣ вдова супруга Марія Беатріксъ, Князя
Мушинскаго Иракліа Райнолда дщи, яже $\frac{1}{3}$
Окто-

Октомвріа 1771 браку сочешаша бѣ, † дне 2-го Ноемвріа 1829.

Дѣши Ихъ.

а) Марія Іерезіа, рожденіа 20 Октомвріа 1773, вступила въ супружество Сардинскому Кралю Віктору Каепану, Князю Августу Прешорій.

б) Марія Леопольдіна Анна, рожденіа 29 Ноемвріа 1776, вдова Курфірштія Пфалцкая.

в) Францъ Іосифъ Карлъ, Кавалеръ златнаго Руна, Ц. К. Генераль конниковъ, и Притяжатель оклопниковъ полка № 2 рожденъ 24-го Септемвріа 1771.

г) Фердіандъ Карлъ Іосифъ, Кавалеръ златнаго Руна и Маріаєресійскаго Ордена Ц. К. Генераль конниковъ, Коммандірующій Генераль во Унгаріи, Притяжатель хусарскаго полка № 2 рожд: $\frac{1}{2} \frac{5}{4}$ Апріліа 1781.

д) Максіміліанъ Іосифъ Кавалеръ Нѣмецкаго Ордена, Ц. К. Генераль Фелдмаршалъ-Лайшнанпъ, и Притяжатель впора-го Артилерійскаго полка, рожденъ $\frac{1}{2} \frac{1}{4}$ Іуліа 1782.

III.

ДОСТОИНСТВА ДУХОВНАЯ
СВЯТЫЯ ВОСТОЧНЫЯ ЦЕРКВЕ.

АРХІЕПІСКОПЪ и МИТРОПОЛІТЬ.

Его Превосходишељшво , Высокопреосвя-
щеннѣйшій и Высокодостойнѣйшій Господинъ
СТЕФАНЪ СТРАТИМІРОВИЧЪ , Держав-
ный Господинъ въ Кулпинѣ , православный
Архіепіскopъ Карловачкій , и всего въ
Ц. К. Державахъ обрѣтающагося Славено-
Сербскаго и Валахійскаго народа Митропо-
лішъ , изящнаго же Австрійско-Імпера-
торскаго Леополдъ-Ордена великаго креспа
Кавалеръ , Его Ц. К. и А Величества дѣй-
ствищелній **Тайный Совѣтникъ** , и у-
ченаго высокихъ наукъ содружества Геп-
шінгскаго членъ чеспишый .

Т. Г. Е П І С К О П И.

Епіскopъ Бачкій.

Господинъ **Гедеонъ Петровичъ** , пра-
вославный Епіскopъ Бачкій , Сегединскій , и
Егарскій , АЕМитрополішскій Асіспеншъ , и
Апеллаторіалный дѣйствищелній членъ.

Епі-

Епіскопъ Трансілванскій.

Господинъ Васілій Мога, православный Епіскопъ Трансілванскій.

Епіскопъ Буковинскій.

Господинъ Ісаій Георгіевичъ Валашескуль, православный Епіскопъ Буковинскій.

Епіскопъ Карлштадскій.

Господинъ Лукіанъ Мушицкій, православный Епіскопъ Карлштадскій, Косцайничкій, Личкій и Корбавскій.

Епіскопъ Будимскій.

Господинъ Стефанъ Сшанковичъ, православный Епіскопъ Будимскій, Сеніш-Андрейскій, Пештанскаій, Столно-Бѣлградскій, Сечуйскій, Мохачкій, и Сігешскій, якоже и Пречестнѣйшаго АЕМитрополітскаго Апеллаторіума дѣйствителный членъ.

Епіскопъ Вершаккій.

Господинъ Максімъ Мануйловичъ, православный Епіскопъ Вершаккій, Логошкій, Карансебешкій, и Мехадійскій.

Епіскопъ Пакрачкій.

Господинъ Георгій Храниславъ православный Епіскопъ Пакрачко-Славонійскій, и цѣлаго Генералата Вараздинскаго.

Епіскопъ Далматійскій.

Господинъ Іосифъ Рајачичъ, православный Епікопъ Далматійскій, Рагузскій и Істрійскій.

Престоль Епікопіи Арадскія и Темишварскія вдовспвуетъ.

Г. Г. АРХІМАНДРІТИ.

По ряду полученного достоинства.

Архімандріпъ свято - Георгіевскій.

Г. Пауль Кенгелацъ, Архімандріпъ общежителнаго монастыря святаго Теогра, во Епархіи Темишварской сущаго, Чеснишшаго Консісторіума тояже Епархіи и Сл. Комітата Темишварскаго Табулы Судейскія Сосѣдатель.

Архімандріпъ Гергешекій.

Г. Сунесій Радивоевичъ, Архімандріпъ общежителнаго монастыря Гергешега въ Архі-Діецезѣ Карловачкой сущаго, Преизящнаго Австрійско - Імператорскаго Леопольдъ - ордена малаго креста Кавалеръ, Чест: Архі-Діецезалнаго Консісторіума и Сл. Комітатовъ Темишварскаго и Крашовскаго Табулы Судейскія Сосѣдатель.

Архімандріпъ Крушедолскій.

Г. Димитрій Крестичъ, Архімандріпъ общежителнаго монастыря Крушедола въ

въ Архі-Дієцезѣ Карловачкї сущаго, Пречсп: Апеллапоріума, и Славн: Комішапа Сремскаго Табулы Судейскія Сосѣдапель.

Архімандрішъ Ходошскій.

Г. Монсей Мануйловичъ, Архімандрішъ общежителнаго монастыря Ходоша, во Епархіи Арадской сущаго, Чеснѣйшаго Консісторіума тояже Епархіи и Славныхъ Комішаповъ Арадскаго, и Чанадскаго Табулы Судейскія Сосѣдапель.

Архімандрішъ Грабовачкій.

Г. Даниилъ Чупичъ, Архімандрішъ общежителнаго монастыря Грабовца, во Епархіи Будимской сущаго, и Чеснѣйшаго Консісторіума тояже Епархіи Сосѣдапель.

Архімандрішъ Сучавскій.

Г. Філаретъ Бендерскій Архімандрішъ общежителнаго Монастыря Сучавицы въ Буковинѣ сущаго, и Чесн. Консісторіума тояже Епархіи Сосѣдапель.

Архімандрішъ Кувеждинскій.

Г. Генадій Курілловичъ, Архімандрішъ общежителнаго Монастыря Кувеждина, въ Архі-Дієцезѣ Карловачкї сущаго, и Чесн. Консісторіума тояже Архі-Дієцезы Сосѣдапель.

Архі-

Архімандріпъ Бездинскій.

Г. Гуспінъ Іоанновичъ, Архімандріпъ общежищелнаго Монастыря Бездина, во Епархії Темишварской сущаго, Чесниѣйшаго Консісторіума тояже Епархіи и славныхъ Комішатовъ Темишварскаго, Крашовскаго, и Арадскаго Табулы Судейскія Сосѣдапель.

Архімандріпъ Месичкій.

Г. Арсеній Шакабеншъ, Архімандріпъ общежищелнаго Монастыря Месича, во Епархії Вершачкой сущаго, Чесп: Консісторіума тояже Епархіи и славнаго Комішата Крашовскаго Табулы Судейскія Сосѣдапель.

Архімандріпъ Раковачкій.

Г. Памелеймонъ Живковичъ, Архімандріпъ общежищелнаго монастыря Раковца въ Архідіецезѣ Карловачкой сущаго, Чесп: шояжде Архідіецезы Консісторіума, и Славнаго Комішата Сремскаго Табулы Судейскія Сосѣдапель.

Вдовствуюпъ.

Архімандріа Шишаповачкая, и Оповска, во Архідіецезѣ Карловачкой.

Архімандріа Ораховичкая во Епархії Пакрачкой.

Архімандріа Ковильская во Епархії Бачкой.

IV.

А. ПОДЛИННА СОЧИНЕНИЯ

1. ПРОСТА.

а) Разговоръ Сремскогъ, Бачкогъ и Банатскогъ Геніа.

Первый и овогъ благопріятногъ пролѣшія данъ быо є найблагодатніє за душу и сердце содружества нашегъ появленіє. Текъ што нась сирѣчъ сурвостъ и неблагопріятность зимныј дана остави, и у бездну опредѣленія свогъ пропече; а природа се у нову, за видъ, за слухъ, за сва чувства наша благопріятнію облачили почне одежду, мы, по узаконѣніомъ самыимъ родолюбіемъ успаву са' сви спрана поишимо ко храму просвѣщенія Сербскогъ. Величественность цѣли наше, жаръ родолюбивы желанія, союзъ согласны склоностій, ревностъ у избору пайудобніи средства, сама свечыня важногъ нашегъ опредѣленія — сва ова поздравляна су была трогательнымъ и живошворнымъ ласкашествама спѣна священногъ храма овогъ, у кои смо мы садъ, дивећи се великолѣпной и ћговой красоти и величественности съ пайревноспніимъ родолюбія

бія пламенемъ спушили намѣравали. Блѣдосвѣпло серповидногъ мѣсеца лице, кое се тадъ къ западу теченія свогъ клоняше; багрянношарно восхожденіє сунца, кое тадъ величественну свою главу иза найвышши предѣла тогъ холмова показываюћи, чудотворномъ своіомъ силомъ цѣлу природу иза сна буђаше; сладкогласно пѣніє найнѣжніи прпичица, кое онда первый пушъ, шако намъ се чиняше, зимић свое ложе оспавляюћи, зачете текъ бывше даробогате пупольке дрва, по коима као поступаюћа дѣчица скакушаху, животворныи свои гласићи къ развіяню и разцѣпаваню измамльиваху; разногласно и художественно жуборецъ зміевидныи пошочића, преко кои овдѣ небрежльивіимъ, ондѣ опепъ живльимъ коракомъ прелазасмо; многочисленна спада оваца, коя пашшенѣмъ трудолюбивыи свои пастыра у травобогате и у цвѣтоносне ливаде ранно изведенна, у спроводу найчувствителніи ово юнакородны, ово пакъ любеполны пасшырски израженія, съ найпріяшніомъ охопомъ по найвышше младу дѣтельну пасяху: — сва ова спроводила сунась за цѣло пупованија нашегъ време до самы врати величественногъ храма овогъ, и предуготовлявала су душе и сердца наша къ найблагодатніимъ опредѣленіямъ. Приспѣмо у храмъ. Бытіе, име, слава, честь и корысть народа Сербскогъ како у фісіческомъ тако и у моралномъ смыслу буду ту занимапелни наши предмети. Постепеніи опъ

єдиогъ родолюбивогъ къ другомъ родолюби-
віемъ предмету прелазцы, развіяли су у ду-
шама нашима све новія, живля и пріятнія о
испымъ предметима представления. — По-
чемъ се послѣ многи разглаголствія о Сла-
венскомъ народу вообще, и о Сербскомъ во-
особь, и на садашнѣ спанѣ єдинственны
держава доће; крашкій погледъ на исполин-
ске кораке Руссіе и союзено-съверие Аме-
ріке бацы, соперно Англіе и Франціе політи-
ческо сообращеніе, миролюбиво Австріе и
Прайзске образованіе посмотри: Белгіска са-
мостоятелсніость, обсстоятелства Польске,
спанѣ Сербіе, и многи други предмети, као
поступцы и учрежденія Мађарскогъ держав-
иогъ главногъ собранія, книжевни производи-
разны у Мађарской живећи нарова, съ любопыт-
ніимъ вниманіемъ кадъ се преслушаю, цѣло се
содружество съ найупішителніимъ одушевле-
твореніяма дому поврати. Я текъ што се
у различна размышенія о сбывшемсе родо-
любивомъ собранію упушимъ, а оно ме бла-
гопріятный нѣкій обузме жаръ, збогъ чега по
крашкомъ времену съ найживльимъ чувстви-
ваніяма предамъ се у наручіе храницелю ты-
шине ноћне.

Дѣятелность душе человѣческе и садъ ми
се овдѣ у своїй величесвенности покаже.
Еръ текъ што ми се сва чувшица къ дубоко-
сладкомъ покою склоне, и очи къ сну сведемъ,
а оно ми се учини, да на нѣкомъ превысо-
комъ, и само скоро цебо допираюћемъ холму,
кои

кои цѣлу гору, па коїой лежаше, съ гордомъ
свою главомъ падышаваше, высокимъ
дрвма обколѣнъ самъ уединенъ споимъ. —

Положеніе самогъ мѣста и пріятноспи
нѣгове, кое при восхожденію величественногъ
сунца све вѣха и пріятнія впечатлѣнія на мо-
имъ чувствама причиняваху, садъ на єдну,
садъ на другу спрану, отзывале су восхище-
ніемъ опоенну мою душу и на удалѣніе пре-
дѣла тогъ разновидне и краснобогате пред-
мете. Отблескъ особыше нѣке свѣтлости
повуче на єданпупъ за собомъ взоръ мой къ
єдномъ вос точно лежећемъ холмићу. Бли-
стательно нѣко подобіе человѣческо све ме
ближе и ближе привлачити спаце, тако да
послѣ нѣколико магновенія къ самомъ под-
ножію испогъ холмића приспѣмъ. Любопыт-
ство ме мое и даль ступани принуди: но
шекъ што первый коракъ ревноспи училъ,
а оно благодатноразителный ошоз-
го загрми слѣдуюћий гласъ: Смертный! само
е родолюбцу овамо дозволѣнъ приступъ.
Нечаянио ово появленіе изъ дубльина пошре-
се любопытливу душу мою. На свима, мене
у исто магновеніе окружаваюћимъ предме-
тима, наазіо самъ я нѣко таинство, кое є
душу мою юшпъ у вѣче недоумѣніе полагало,
чрезъ кое се сирѣчь довольно освѣдоочавала и
сповѣтиность могъ у спрахопочишаніе обучен-
иогъ восхищенія. Естественнымъ красота-
ма раскошно украшенно окружіе предѣла ис-
тогъ, и багряношарный сводъ нада-мномъ за-

плавльиваюћегъ се неба, ошваже трепетаюћу душу мою и къ далъмъ спупашю. Но текъ што первый отговараюћи жару душевномъ, ревносно ио деркшаюћи учинимъ коракъ, а гласъ ме и по другій путь, но отъ первогъ много блажіи съ овымъ предсрѣдне рѣчма: Мѣсто є ово, као што самъ ти рекао, родолюбію посвећено: не спупай далъ, о смертный. Я се на ново ужаснемъ; но мало запымъ съ крайнимъ усиливанїмъ усудимъ се опешъ ио гладапи горе, и съ деркшаюћимъ гласомъ рекнемъ му: О душе ил' подобный мени смертный! дозволи ми, ако є у твоїой власши, да мѣсто шо, кое є велишъ родолюбію самомъ посвећено, посѣтиши могу. Сви мои досадашнии повседневни шрудови само су за онымъ тежили, што бы се къ једномъ благостоянїю рода могъ клонило: но испунива ли се со тымъ само, она мѣра заслуга, съ којомъ бы се членъ рода, родолюбцемъ назвати могао, ты ћешъ самъ болѣ опредѣлиши моји. Чувшій онъ рѣчи ове, важнимъ ио припомъ у иѣколоико ласкашливъ гласомъ рекне ми: Ако є то тако, то ће пи се дозволити, да ово важно мѣсто посѣтиши можешъ, но и то, ако се строго обѣћашъ, да ће ти благостоянїе рода твогъ, кое є за свакогъ родолюбца найвеће и найдрагоцѣнїе на земљи скровище, свагда на сердцу лежати. Я му съ иѣмоукоченимъ гласомъ на то отговоримъ, да се подъ найспрожиомъ заклештомъ обѣћавамъ предложенїе иѣгово на вѣкъ испуњавати.

нявати. Како я ово изрекнемъ, онъ ме къ
себи позове. Съ ревносчиымъ коракомъ по-
ипимъ я на иѣгово позываніе, и како му се
приближимъ, съ найпристойніимъ спрахопо-
чипаніемъ поклонимъ му се. Онъ ухвашив-
шій ме за руку, поведе ме къ єдной южно
стъ на съ лежећой, єспесченимъ красотама
преперећеной долини, у сред' кое се иѣко
круговидно, величественно и великолѣпно зда-
ніе виђаше. Већь су воображенія моя съ
найпріятніимъ предшавленіјма цишли се;
већь су чувствованія моя прелазила све мѣре
и найблагодатнији появленія. Сва чувства
моя само су за виђенимъ зданіемъ шекила,
и у иѣму су само особыто иѣко успокоеніе
и оправду за себе налишила. Вождъ мой,
кадъ већь испомъ храму на близу будемо,
примѣтившій нестерпѣливо любопытство ду-
ше мое, кое све веће постаяше, упѣшишельне
ове изговори ми рѣчи. По твердомъ завѣща-
нію пвомъ сподоблявашъ се ово мѣсто ви-
дѣти, кое є за родолюбиве само духове опре-
дѣленно: време садъ настас оно, у комъ ће ти
се само родолюбіе у природной своїй испо-
вѣности показати. Величественно ово, про-
дужи далѣ бесѣду свою, предъ нама лежеће
зданіе, єшь храмъ, у комъ се цѣлогъ Серб-
скогъ народа Хранишельи — Геніи повседнев-
но собыраю, и у комъ се све оно, што бы се
народа Сербскогъ тыцало, найблагосмысленніе
располаже, и къ найблагодатијемъ концу у-
правля. Данъ овай за тебе опь особыше є

важ-

важности: зашо се и изыскує опъ тебе, да съ найвећомъ охощомъ и вниманиемъ на све оно, што чуо и видіо будешъ, пазиши. Ако же и найманѣ ревностъ родолюбія одушевлявала буде, то ће ти се свако рода касајућесе появленіе, као найблагодѣтелніе ожи-
вотвореніе указани. Первый Хранитель, кои ће по твомъ у храмъ овай улазку бесѣду започеши, єсть предспоятель Сремскій; друге ћешъ изъ продужение бесѣде ныове лако познати моји. На обѣћанно не заборавляй, и внимай. За тымъ ме юашь ближе приведе ко храму, и показавшій ми у ићга улазакъ, чудеснымъ ићкимъ начиномъ изчезне ми изпредъ очію. Я чудеснымъ овымъ приключениемъ удивљенъ, дуго самъ као безчувственъ спаяо, но послѣ крашкогъ времена, како ме живопиворна ићка изъ храма просипајућасе сила па ёданпупъ обаспе, и чувства ми се оживотворе, заключимъ да у храмъ, хопя безъ руководца што скоріе ућемъ. Текъ што первый учинимъ коракъ, а оно се особито ићко благоуханіе около мене проспе. Приближившійсе къ самимъ вратма великолѣп-
ниогъ храма овогъ, съ особитымъ спрахопочи-
шаниемъ предусрѣшао самъ я обаятелность ону, коя є съ неописанно дѣятелномъ живо-
спію чудесна на души мої впечатлѣнія чи-
нила. На ёданпупъ врата се о себи отворе. Ве-
личественность горды столпова, художествен-
но изображеніе зданія, множество по спа-
ма висећи образа, царствуюћа тышина, прі-
јатно

яшио иѣко по цѣломъ храму просипаюћесе
благоуханіе, приведу душу мою у шако, да
рекнемъ, блажено недоумѣніе, да самъ я из-
умлѣнъ свешынью великолѣпногъ овогъ по-
зорія, послѣ иѣколоико текъ времена за кру-
говиднымъ єднимъ на сред' храма споломъ,
сѣдеће иѣко содружество єдва усмотріо. Бо-
жественномїјка подобія за споломъ сѣдећи
лица угледавшій, съ найвећимъ благоговѣні-
емъ препешао самъ я предъ овымъ сущеспва-
ма. Дуго самъ време опорочавао собствен-
начувства моя, и обвинявао Ѽ збогъ мечпа-
щелни представленія не сущеспуюћи пред-
мета. Но мало за пымъ искусіо самъ я, да
є ово мое обвиненіе неправедно было; єръ
текъ што се вожда могъ рѣчій опоменемъ,
да се у овомъ сирѣчъ храму хранишельи на-
родни повседневно саспаю; а оно се потвер-
ди ова испина: єданъ сирѣчъ измећъ сѣдећегъ
за споломъ содружства, когъ самъ, по рѣчма
вождовимъ судећій, за Сремскогъ хранишеля
держао, важнимъ и величеспеннымъ гласомъ
започне слѣдујућу бесѣду. Каково є спаш
садашнѣ Сремскогъ народа, отъ часпи вамъ
є изъ прећашии познанно, а отъ часпи ѡу
васъ и садъ о томъ извѣшии учинили. О-
ставляюћій засадъ на страну найдревнію
Сремскогъ предѣла повѣспницу, то само по-
вториши треба ми, да є народъ у Срему
садъ обышаваюћій, изузымаюћи опвећъ
мало число, єдно отъ найчистіи опдѣленія
Сербски, и да є една часць у Срему живећи

Сер-

Сербаля, юштие около 640 год. по Христу, друга пакъ доцніє пре и послѣ Немања подъ Князеви, Кралѣви, Цареви и Деспоти Сербски, а прећа найпослѣ ово подъ предводителствомъ Арсенія Чарноевича Патріарха и Георгіја Бранковича Деспота Сербскогъ предпрошастогъ сполѣтія, ово опетъ и у найновія времена овай предѣль населила. Народъ истый обдарениъ є онимъ душевнымъ и пѣлеснимъ свойствама, съ коима се сва Славенска колѣна украшаваю. Способности и њгове къ свима высокима наукама и художествама єсу особыте, као и свію єдиноплеменика и њговы. Гордость народия у и њму се никогда не угашава. — Любовь и њгова къ роду отвећь є сила: ревностъ къ просвѣщенню, хотя є и њки редови общества юшти на жалостъ немаю, доста є дѣятелна. Єзыкъ и вѣроисповѣданіє, найвећи су и найкрѣпчіи споллови и њговогъ бытія. Преданія праотеческа, пѣсне, приповѣдке, загонешке и пословице єднако су му у усты. Єзыкъ, обычає и нравештуће онда само учи и пріима, кадъ никаковогъ чрезъ то ущерба народностъ нема, и кадъ се съ пымъ гордость народия не умалjava.

Еданъ садъ измећь присутствуюћи, когъ самъ по рѣчма за Банатскогъ хранишеля держао, пресеће му бесѣду, и запытша га: Свешто си о духу и поселенію у Срему живећи Сербаля рекао, велику цѣну и уваженіє дає истомъ народу; но заръ молимъ тѣ

и у Срему као и у Банату ревносити јъ про-
свѣщенію ни є тако дѣятелна, као што бы
се отъ таковогъ народа съ правдомъ очеки-
вали могло.

Сремск. Хранителъ. Хотя съ крайнимъ
неблаговоленіемъ, но исшину признаю-
ћій казапи морамъ, да є то єдна єдинипа
характера Сремскогъ черта, збогъ кое бы
се не цѣлый Сремскій народъ, но єдна, ако
и мања, заиста вышша часть и њгова могла
обвинити.

Трећій содружеству овомъ присупству-
јућій хранителъ, кои є Бачкій био, и кои є
досадъ внимашено само на ове пазіо, запы-
та далъ Сремскогъ Хранителя: Недостойна
дакле та черта не налази се само, како я
видимъ, кодъ Бачки Сербаља, но и кодъ Ба-
натски а и кодъ Сремски? Шта дакле то мо-
же быти? Приналежи ли и то природи ньо-
вогъ духа, или є изъ особыты каковы узро-
ка характеру ньовомъ прилѣпилосе.

Ср. Хр. Никакове ревности къ просвѣщенію не-
мати, по Сербскомъ народу вообще ни мало не-
приличи: но да су ту многи други узроци на
путу, збогъ кои бы се єдинствени Сербски
членови обвинити могли, єсть неоспорима
исшини. Съ найтрогателномъ чувствител-
ностю премолчавамъ я засадъ све то; нада-
јућій се съ єдне стране, да ће јй благодѣтел-
нија будущностъ съ истогъ мѣста уклонити,
а друго, да не бы неправедно сопымъ и цѣ-
лый родъ обвинио, у комъ се повседневно най-

красніи примѣри любови и ревности къ просвѣщенію народномъ показую. И заиста. Толико пуштій смапрао самъ я съ найвећимъ утѣшеніемъ, ако и мале, но заиста похвалне жерпве, испину да рекнемъ, *Свештеника, Терговца и Рукодѣлника* на олтаръ просвѣщенія Сербскогъ принешенне; и шта вышше, и самы земледѣлаца къ подпори просвѣщенія общегъ клонеће се жерпве, — земледѣлаца велимъ, кои су съ премногима и прешежкима другима бременима обперећенни, нерѣдко се овдѣ ондѣ указую, онда, кадъ пришомъ многи други у народу редови, кои су и моралнымъ и політическимъ должностима обвезани, и то спрого обvezани, да ревностю своюмъ къ просвѣщенію общемъ, народиу благородиу гордость и поносъ узвышу, славу общу увеличаваю и благоспояније цѣлогъ рода да подижу, кадъ многи велимъ редови, изключаваюћи и изъ ныи нѣке родолюбиве душе, корыстни просвѣщенія, цѣне изображенія, важности имени народићгъ, и доистописи бытія свогъ собствениогъ и общегъ не само што юшти не познаю или познаши не желе, него, шта вышше, презираюћи што є у човеку, изванъ нѣга, и нѣга найдостойніє, и друге (може л' што порочніє быти) родолюбиве членове, къ благоспоянију общемъ тежеће, као мале нѣке и подле духове смапраюћи, ныовыми найродолюбивимъ и найчовечніимъ намѣреніяма, жерпвама и подвизима посредствено и непосредствено

на пушу спое, или испытъмъ родолюбцыма за учинъниа родолюбива дѣла као малодушнымъ и презишелнымъ воображенельима ругаю се! ?? Такова се кадкадъ получава награда. — Но свимъ овымъ незгодама многи су, као што самъ веѣ рекао, узроцы; али испе не згоде да бы се наболѣ обратиши могле, еспѣ неоспорима испина.

Бан. Хр. Како дакле ты о помъ мыслишъ?

Ср. Хр. Ево како: кадъ бы примѣриа и чину свомъ коя соопѣствовавши желе духовны общежителства „братія“ изъ благоговѣнства и побожности молитвій ради посѣкаюїй ій народъ, благовременно и соразмѣрно у постоянству упованія свогъ на промыслъ и милость Божію наставляюћи, постарали се испомъ народу проповѣдаши, да є поредъ цѣле благодати и спасителне науке Іисусъ Христове главна цѣль и намѣреніє тогъ премудрогъ законодавца и Спасителя рода человѣческогъ, да се народъ просвѣти, то есть, да се изъ таме невѣжества и глупости у свѣтъ испине приведе, и да се шымъ управо пушемъ почитаніє Богу, Церкви и добродѣштымъ житіемъ просіявшимъ мужевма, као што заповѣди Божіе прописую, и као што ученіе Христіанске церкве наложе, почно опдававши може, да се далѣ чрезъ просвѣщеніе собствено, то есть, чрезъ познаніе себе све дужности како спроћу Бога тако и спроћу ближњи свои, а и самогъ себе познапи и точніе испунива-

ши

ши могу, и да извершиванъ текъ познаныи
дужностій у союзу съ смиренныимъ и благо-
говѣйнымъ молитвама овогъ свѣща спокой-
ство и задовольство, а будућегъ блажен-
ство приносе, кое є нужно и необходимо, за
свакогъ човека, за свакогъ Христіанина.—Кадъ
бы далъ предстоеће тако многочисленнымъ
обществама мірско священство, поредъ оппра-
вленія высокогъ и важногъ званія свогъ, у
душеполезнымъ паспырскимъ недѣлнимъ и
праздничнымъ наспавленіяма, духовна своя,, ча-
да “ само подражанія доспойнымъ примѣромъ
предходећи и на то поучавало и побужда-
вало, да ревноспинымъ урежденіемъ мѣстныи
училища, точнымъ снабђеніемъ изображенныи
и родолюбивы учишеля, и порядочнымъ оп-
правляніемъ дѣчице у училища, не само шпо-
сь трудомъ спечено Церковно или общин-
ско сокровище ни каковогъ ущерба нема, но
шпа вышше да се юашь и пріумножава: єръ
тако дѣчица ныова све вышше и вышше раз-
віяюћи душевна дарованія своя, и постепенно
просвѣщаюћи себе, совершение познаю дуж-
ностии свое прама Бога, Цара, Опчества и
Рода свогъ; а познаваюћи ове, постаю доцнів
праведне и безприспастне судіє и народо-
правительи, человѣколюбиви лѣкари и неко-
рысполюбиви распргонительи, мужествен-
ни и великодушни войници, ревноспни па-
спыри духовни, и полезни граждани, худож-
ници или какови нибудь рода и опчества
свогъ доспойни членови.—Кадъ бы су и по-

училищама учипельи, отъ кои є доспа велика часть или Богословске, или Мудролюбие а и Правдословие гдѣгдѣ совершила науке, и кои се по већој части отъ труда и зноя трудолюбивы жипеля за заслуге свое награждаваю, кадъ бы су, велимъ, они, коима се цвѣти и езгра народия, вѣжна сирѣчъ дѣчица Сербска у руке предаю, манѣ ныовомъ званію и дужностима несообразныма заниманіяма приверженни били, но вышше се постарали, по силама своима младежи народнай у кровь и сердце уселиши, у колико сирѣчъ понятія ныова пріимати могу, любовь и ревность къ просвѣщенію, любовь къ Роду свомъ и къ Отечеству: кадъ бы су велимъ ови а и други народныи членови, кое є судба у срећиє спање поспавила, по могућству свомъ, народномъ изображенію руку помоћи пружали: онда бы заиста ревность къ просвѣщенію у цѣломъ народу яча придобывши крыла, съ благодатніимъ плодовима и успѣсима све берже и силніє къ щастливіемъ концу свомъ корачала.

Бач. Х. А заръ сс по испо досадъ ни є шако чинило?

Срем. Х. Испина да у цѣломъ овомъ предѣлу налазило се а и данасъ се юшти налази родолюбивы духови, кои се и словомъ и дѣломъ труде, да духъ цѣлогъ народа къ родолюбию и просвѣщенію побуде: но при свемъ томъ, съ крайнимъ сожаленіемъ исповѣдиши морамъ, да многи, кои бы у свакой

кой спруцы совершение и точніе могли оно съ малымъ трудомъ народиѣгъ ради благосоянія учинили, што бы иѣки съ превеликимъ шеготама къ среѣномъ концу привели, да многи велимъ, што є найгоре и найжалостніе, по совершенію вышши наука, по полученію отличны званія и по пріобрѣтенію не нужниогъ, но скоро и излишногъ хлѣба, не само што о благосоянію рода свогъ ни найманїгъ немаю попеченія, но іошпь га се, много се вѣъ путій на жалость примѣтило, спыде, клоне, и управо реѣи презиру га.

Бан. Х. Заръ и таковы членова шамо има, и збогъ чега бы се они Рода свогъ спыдили?

Срем. Х. Да таковы има, єсть неоспорима испина, а збогъчега се многи свогъ рода кадкадъ спыде, многи бы се могли навести узроцы, но обстоятелствами ограничениъ съ жалоспными чувствованіями само прелазимъ я засадъ све ше незгоде, кое ѳе се самыми доцніимъ временемъ у исповешной своій одежди свѣту показали. — Садъ молимъ те, кажи намъ ты опъ швоє спране, како се у овой спруцы Бачвани владаю?

Бачк. Хр. Што се мене и живеѣи у Бачкой Сербаля тиче, я вамъ нишпа утѣшищелніе казапи не могу. Испина, да се налази и у Бачкой Сербаля, кои се ни мало не спыде и словомъ и дѣломъ предъ цѣльимъ свѣшомъ исповѣдиши, да они као Серблы само се онда међу живима броє, кадъ само

морално као шакови живе: никакова фісіческа сила, ни є имъ кадра намепнути ни найманъ што, кое бы имену Сербскомъ и характеру пропивио быши видило се. Све, што бы благородну гордость народию ма найманъ узнемиривало, смапраю они као найлукавієгъ непріятеля гордости народи. Но ово ее само о єдинственны членовы казати може. Што се пакъ каса вообще у овомъ предѣлу живећегъ Сербскогъ народа, нѣгове се черпе ни мало отъ оны Сремски не разликую. Истинна да вліяніе инородны народа, отъ чега Сремски Сербљи немаю нужде зазирати, исповедности Сербской у овомъ предѣлу, на вышше мѣста не малый ущербъ наноси, ничимъ манъ, верло се рѣдко налази примѣра, гдѣ бы инородна прелестна примамителностъ у сердцу природности Сербске отровие клице свое дубоко укорениши могла. Гдѣ коя текъ подла, за власполюбіемъ и доспойностромъ жеднећа душа, кое туђа шуица раздає, и за богатствомъ, когъ по већай часпи найподліе прилике и слѣни случаєви дѣле, ни є чудо, што ће се наћи, да гордость народию непознавајући и народность собственну уважавати не умѣюћи хладнокрвно оспавля. Но о овомъ бы се свему много и верло много говорили могло, кадъ бы намъ само обстоятельства у нѣколико милостивіја была.

— Послѣ краткогъ овогъ изложенія запытана садъ Банатскогъ Хранишеля, да ћо

спаю и поступцы Банатски Сербаля извѣстии.

Садъ Банатскій Хранишель овако започне бесѣду свою: Да бы самъ поступке Банатски Сербаля вообще опредѣліо, морао бы самъ оно испо повториши, што є већь о Сремскимъ и Бачкимъ Серблыми отъ васъ речено было. Зато и прелазимъ то. Но ово едно на жалостъ общу додати морамъ, да су иѣки, и то по већай части, племићи у Банату Сербски, отъ природногъ характера Сербскогъ яко отпуштили, и по онимъ обычаяма повели се, кое имъ є ииородна вышше прорезливава и неучтивава, нежели благопристойна и правдолюбива превозможность отъ немалогъ времена свакоякимъ начиномъ намешнуши постарала се. Ђзыкъ, ово найвеће народиће благо, тако є по многимъ вышшимъ Сербскимъ домовинама наружениъ и изслабљениъ, да се већь у доспа жалосномъ и бѣдномъ спаю налази. Обычай спари и праошечески, съ коима се многи народи поносиши не могу, на вышне мѣста јдва текъ малене слѣди бывше свое важности отъ себе издаю, и крозъ тамнији иѣкій опшечашакъ кадакъ се текъ любопитливомъ народности испытапелю у недоспапочномъ виду указую. Све, све, што се къ народности Сербской клони, тако се већь по многи мѣсты у туђеродије прелило, да се само чрезъ гдѣкои текъ, на представленије родолюбиве браће

ће свое, произведений горкій и тужный уз-
дысай и чрезъ проливенну сузу као найвѣр-
нієгъ свѣдока раскаянія свогъ за осшавлѣниу
туђимъ лукавствомъ и хитростію народ-
ностъ кадкадъ єдва познати може, да по
гдѣкој іошти капля крви Сербске у сердцу
овогъ или оногъ Сербскогъ племића почива.
Но многа немилоспива обспояшевша, мно-
ге лукаве и хитре замке ове намъ покоре на-
носе, збогъ кои бы се съ найправедиомъ су-
зомъ предъ великимъ и общимъ чистогъ че-
ловѣчества судомъ найшрожіє удовлетворе-
ніє искаши могло.

В. О ЛЮБОВИ КЪ ОТЕЧЕСТВУ и НАРОД- НОЙ ГОРДОСТИ.

По Карамзину.

1. Любовь къ отечеству може быти єсте-
ственна, (фісіческа) иравственна (морална)
и політическа.

2. Човекъ люби мѣсто свогъ рожденія и
воспитанія. Ова приверженностъ єсть обща
свимъ людма и народима, єсть дѣло приро-
де, и мора се назвати єстественномъ. Род-
бина є мила сердцу, не збогъ мѣстны красо-
ша, не збогъ ясногъ неба, не збогъ пріятногъ
воздуха, но збогъ плѣнишевны воспоминанія,
окружаваюћи, тако да рекнемъ, юпро и
ко-

колевку человѣческву. На свѣту ништа ни
є миліе опъ живота: онъ є перво щастіе.
— — а почетакъ свакогъ благополучія има
нашегъ ради воображенія какову годь особен-
ну прелесть. Тако иѣжни другови освѣча-
ваю у памепи первый данъ дружбе свое. Лап-
ландянинъ рођенинъ скоро у гробу природе,
не смашраюїй на то, люби хладный мракъ
землѣ свое. Преселите га у срећну Італію:
онъ ће се и взоромъ и сердцемъ окрепати
къ сѣверу, подобно магнету; ярко сіяніе сун-
ца неће производити тако сладка чуєспово-
ванія у души иѣговой, као данъ сумрачный,
као звижданѣ бурѣ, као паданѣ снѣга: они
му напоминю отечество! —

3. Само расположеніе первій, образованы
у човеку по кліми, привезую настъ къ родби-
ни. Туне лѣкари не совѣшую кадкадъ бо-
лесницыма, да се съ воздухомъ отечествен-
нымъ лѣче. Туне жипель Швайцерске, уда-
лѣнъ опъ снѣжны гора свои, не сушилъ и у
меланхолію не пада; а вратившійся у дивлѣ
Дольношуміе (*Unterwalden*) и у сырый Хла-
рісъ оживлява. Свако распѣніе има вышише
силе у своій кліми. Законъ природе и радъ
човека не измѣнявасе. — Не кажемъ, да єспе-
шивенне красопе и пріятності отечства не-
маю ни каковогъ вліянія на общу любовь къ
иѣму: иѣке землѣ обогаћение природомъ, мо-
гу быти съ тымъ миліе своимъ жипельима;
говоримъ само, да ове красопе и пріятності
не бываю главнымъ основаніемъ єспесивенне

при-

приверженности людске къ отечеству: єръ она не бы была онда обща.

4. Съ кимъ смо распли, и живимо, къ оныма се и привикавамо. Душа ныниа сообразуєсѧ съ нашомъ; чинисе иѣкаковымъ иѣнымъ огледаломъ; служи предметомъ или средствомъ нравственны удовольствія, и обращавасе у предметъ склонности ради сердца. Ова любовь къ согражданма или къ людма, съ коима смо мы распли, воспишавалисѧ и живимо, єсть вшора или нравственна любовь къ отечеству, толико обща као и перва мѣстна или єспесственна, но за иѣколоико година силніє дѣйствуюћа: єрбо време потверђує на вычай. Треба видѣши два земляка, кои у тую земльи другъ друга нађу: съ како-вымъ се удовольствомъ они грле, и спѣше да излію душу у искреннимъ разговорима. Они се виде первый пупъ, и већь су знанцы и другови, утверђаваюћи личну свезу свою какима нибудь свезама отечества! Ныниа се чини, да они говорећи и иностраннымъ єзыкомъ, болѣ разумѣю другъ друга нежели проче; єръ у характеру єдиноземаца нализисе свагда иѣко сходство, и жишелъи єдногъ владѣнія изображаваю свагда шако казапи єлек-тріческій ланацъ кои имъ єдно впечатлѣніе по средствомъ самы удалѣниы колца предає. —

5. На бреговма найкраснієгъ у свѣту єзера, служећегъ за огледало богате природе, случило се єдномъ да срѣтне Холландскогъ Отечестволюбца, кои є не терпећій Державу-

воуправиша и Ораніше изышао изъ отечества, и поселіосе у Швайцерской између Ниона и Роля. Имао є прекрасанъ домъ, еспественный кабінетъ, книгохранилище: съдећій предъ прозоромъ гледао є онъ предъ собомъ найвеликолѣпніє изображеніе природе. Ходаюћій мимо дома завидіо є онъ домаћину не познаваюћій га; позна се съ нимъ у Генфу и каже му шо. Отвѣтъ Холландскогъ Флегматіка удивіо га є своіомъ живостию. — Нитко не може щаспльивъ быти изванъ свогъ отечества, гдѣ се сердце нѣгово научило разумѣти люде, и гдѣ є изобразило свое любиме завычає. Никаковъ народъ не може сограждана замѣнуши. Я живимъ, но не съ оныма, съ коима самъ живіо 40 година: шрудно є приволѣпнисе къ новоспима и мени иесносно.“

6. Но еспественна и иравственна приверженность къ отечеству, дѣйствіе природе и свойства человѣчески не саспавляю юшти ону велику добродѣтель, коюмъ су се славили Грцы и Римляни. Отечестволюбіе єсть любовь къ благу и къ слави отечества, и желаніе способствовати имъ у свима отношеніяма. Оно требує разсужденія — и запога сви люди немаю.

7. Сама превосходнія Філософіа єсть ша, коя оснива дужностии человѣческое на нѣговомъ щаспію. Она ће намъ казапи, да смо мы дужни любити ползу отечества, єрбо є съ нюмъ у союзу и наша собственна; да иѣ-

и ъгово просвѣщеніе окружава нась саме многима удовольствіяма у животу; да и ъгова тышина и добродѣтели служе намъ за щитъ домашнии наслажденія; да е слава и ъгова наша слава; и ако е оскорбително човеку, называтисе сыномъ презрѣнногъ отца, то заръ е манѣ оскорбителніе и гражданину называтисе сыномъ презрѣнногъ отечества. Такимъ образомъ любовь къ собственному благу, производи у нама любовь къ отечеству, а лично самолюбіе гордость народню, коя служи за подпору отечестволюбія. Тако су Грцы и Римляни держали себе за перве народе, а све друге за варваре; шако Енглези, кои у найновія времена, вышше отъ други отечестволюбіемъ славесе, вышше нежели други о себи мечтаваю.

8. Я не смѣмъ мыслити, да у насъ, у Сербіи нема много отечестволюбца: но мени се чини да смо мы излишно смирені у мыслима, о народномъ свомъ достоинству; — а смиреніе є у політіки вредоносно. Тко самогъ себе не уважава, тога безъ сумнѣ и други уважавати неће.

9. Не говоримъ, да любовь къ отечеству мора нась заслѣпиши и увѣрити, да смо мы отъ свю и у свему наиболы; но Сербинъ е дужанъ по крайной мѣри знапи цѣну свою. Да допустимо, да су и ъки народи вообще отъ насъ просвѣщенніи, єрбо су обстоятелства нына была срећнія: но да получувствуємо и сва благодѣянія судбе у раз-
су-

сужденію народа Сербскогъ; спанимо смѣло у редъ съ другима; кажимо ясно име свое, и повторимо га съ благородномъ гордостію.

10. Мы немамо нужде прибѣгавати къ баснама и измышленіяма подобно Грцыма и Римлянина, да бы наше происхожденіе возвысили; слава є была колевка Сербала, а побѣда вѣстница бытія ныіовогѣ. Римско Царство познало є, што су Славени; єръ су они дошли и разбили нѣгове войске. Испорци византійски говоре о нашимъ предцымъ, како о чудесnymъ людма, коима се ништа ни є могло пропивити, и кои су се опликовали отъ други сѣверны народа, не само своіомъ храбростію, но и каковымъ вишежскимъ добродушіемъ. Ирои наши много су пуша игралисе и забавляли ужасомъ нову столицу свѣща; требало имъ се само явити подъ стѣнама Цариграда, да бы данакъ отъ Царева Гречески получили.

11. У єданайстомъ вѣку Сербльи свагда превосходни храбростію, ни су по нѣчемъ уступали другимъ Европейскимъ народма и у просвѣщенію, имаюћи по закону шѣсну звезу съ Цариградомъ; и до времена Неманѣ было су преведение на Славенскій єзыкъ многе Греческе књиге. Къ честпи твердогъ Сербскогъ характера служи то, што Цариградъ нигда ни є могао присвоити себи політическогъ вліянія на отечество наше, Жупани, Кнезови и Кралѣви любили су разумъ и науку Грка, но свагда су гопови были, особыто доціе, ору-

оружијемъ казниши пыове збогъ пайманьи зна-
ка продерзливости.

12. Раздори и несогласія иѣка Неманьини
потомака преправили су побѣду Ташара най-
пре а доцніе Турака, а съ пымъ и наша
дуговременна бѣдствія. Велики люди и ве-
лики народи подвержени су ударцима време-
на, но и у самомъ нещаспію являю свою ве-
личину: Тако Сербія, терзаєма люшыма вра-
зима, гинула є са славомъ. Цѣли градови пред-
почитавали су вѣро испребленіе стыду роб-
ства. Жишельи Бѣограда, Смедерева, Кру-
шевца, Скопя, Ужице, Шабца и свію Сербіе
мѣста, приносили су себе на жерпву народ-
ній гордости, и со пымъ су спасли име Серб-
ско отъ прекораваня. Дѣописацъ измучени-
овыма несрећнимъ временима као ужасномъ
бездономъ пустыньомъ, ошдыше на гробо-
вима и налази упѣшеніе у томъ, да опла-
кує смершь многи достойны сынова опече-
ства.

13. Но каковыи народъ у Европи може
се похвалити съ больомъ судбомъ? Кои изъ
ни ни є иѣколоико пупа био у робству? У-
право рећи иѣки отъ завоевателя наши у-
спрашивали су воспокъ и западъ. Тамерланъ
сѣдећій на пресполу Самарканскомъ вообра-
жавао є себи да є царь цѣлогъ свѣта.

14. И каковыи є народъ тако славно
разтергао свое ланце? Требало є само да на
пресполу буде рѣшишланъ и смѣлый владѣ-
тель. Народня сила и храбростъ послѣ иѣ-
когъ

Когъ угнѣпенія, громомъ и мутьомъ возвѣ-
спили су свое пробужденіе.

15. Време Мриячевича Вукашина и Бран-
ковича Вука представля опеть жалостно из-
ображеніе смущиѣ; но скоро любовь къ оте-
честву возпламенява сердца; — граждани,
земледѣлцы требаю воєначалиника, и Лазарь
Гребляновичъ, изъ среде узбунѣкногъ народа
спупа на ратно поприще, да бы само на-
рода свогъ судбу на добро обращio. Добро-
дѣтелный Обиличъ примѣромъ служи; и са
живопомъ своимъ све, што годъ има, отече-
ству жерпвує. . . Стара и нова повѣстница
не представля намъ нишна прогащеліе отъ
овогъ юнакогъ отечестволюбія.

16. Душанъ великий и сильный, первый и
славный Сербскій Самодержацъ соединившій
насъ съ Европомъ, и показавшій намъ коры-
сти просвѣщенія, за кратко е народню гор-
дость Сербала подигао. Мы текъ што смо
погледали тако да рекиемъ, на Европу, и
сь єднымъ погледомъ присвоили смо себи пло-
дове дуговременны трудова иѣны. Текъ
што е великий владѣтель рекао нашимъ вой-
ницима, како се треба съ оружіемъ влада-
ти, а они су лѣтили къ свакомъ съ Евро-
пейскимъ избраннымъ войскама сраженію.
Появљивали су се вождови данасъ ученицы а
супра примѣри ради учипеля. Мы смо по-
казали, како треба воевати съ Грцы, Турцы
и Мађари. Знаюћи да смо храбріи отъ мно-
ги не знамо юшти, шко е храбріи отъ насъ.

Му-

Мужесшво єсть велико свойство душе; народъ, нымъ опличанъ, дужанъ є са собомъ гордитисе.

17. У воєнномъ искуству мы смо успѣли вышше, нежели у другима, збогъ тога, што смо се съ нымъ вышше занимали; цѣла се Европа дивили мора, ако хоће да буде праведна, войничкимъ природнымъ способностима Црногорца, Сербіянца, Бошњака, Херцеговца шако исто као и Далматинца, Рватса, Славонца, Сремца, Бачванина и Банатянина: но у наукама другима мы споимо юшти за другима далеко, збогъ тога — и то збогъ тога єдногъ, што се манѣ опъ други съ нима занимамо, и што ученио спањ кодъ нась шако обширногъ простора, као у Нѣмецкой, Англіи Франціи и пр. нема. Кадъ бы наши млади племићи и земледержцы учејисе, могли се изучити и себе наукама посвећаваши хопѣли, то бы мы већ имали свои Ліннеа, Галлера, Бонепа. Успѣси наше Літературе (коя треба манѣ учености, но смѣмъ казапи, юшти вышше разума нежели собственно шако названне науке) показує велику способность Сербала.

18. Кодъ Француза юшти у шестнайстомъ вѣку мудролюбствовао є и писао Монтань и кодъ Нѣмаца многи: єли чудно да кле што они болѣ опъ нась пишу? Ни є ли чудно напротивъ тога, што наша нѣка произведенія, хотя да ћ є мало, могу спояти у реду съ наибольшима ныювыма како у живосши

востпи мысли, тако и у отличію слога! Само да смо праведни добри Сербльи, и да почувствуемо собствениу нашу цѣну. Мы никогда не ћемо быти умни шућимъ умомъ, и славни шућомъ словомъ. Французски, Нѣмецки и прочи Списашельи могу быти безъ наше похвале, но Серблымиа е нужно вниманіе Сербско.

19. Расположеніе душе мое, са свимъ е проптивно сатиріческомъ духу: но я усуђуємъ се опоменути многе наше любителъ чтењя, кои знаюћи болѣ опь многи Бечки жителя сва произведенія Нѣмецке Літерашуре, не ће ни да погледаю на Сербску књигу. Заръ што они желе, да ћи иносиранцы извѣщаваю о Сербскимъ дарованіяма?

26. Нѣки се извиняю худымъ знанѣмъ Сербскогъ єзыка. Та шо е извиненіе горе опь same причине. Да ославимо нашима любезнимъ свѣтскими дамами некъ пошверждаю, да е Сербскій єзыкъ грубъ, и не тако пріятанъ као Нѣмецкій, Французскій: и да єднимъ словомъ, ни е га вредно знаши. Но шко смѣ доказали дамама, да се оне яко вараю? Люди немаю таковогъ любезногъ права, да тако лажльиво суде.

21. Єзыкъ е нашъ изразителанъ не само за высоко краснорѣчиє, за громко, живописно пѣснословіе, но и за нѣжну проспопу, за израженія сердца и чувствителности. Онъ е богатіи хармоніомъ нежели Французскій, способніи ради изліянія душевны у гласове;

предшавля вышше Аналогічески рѣчій, то єсть, сообразны съ изражаемымъ дѣйствіемъ: полза, кою имаю само коренни єзыцы! Несрећа є наша, што мы све хоћемо Нѣмецки, Французски и Італіиски да говоримо, а не мыслимо да се пошрудимо надъ обработаніемъ нашегъ єзыка; ел' памепно што не умѣмо нынъ нѣколько шанкостій у разговору изяснити? Єзыкъ є важанъ за Отечестволюбца, и я любимъ Енглезе за то, што ће они радіе звиждапи и цичапи, нежели шућимъ єзыкомъ говориши.

22. Но свашпо има предѣль и мѣру: како човекъ шако и народъ починѣ свагда подражаніемъ: но дужанъ є съ временомъ быти самъ собомъ, да може рећи: я живимъ нравствено! Садъ мы имамо већь шолико вѣжеспва и вкуса живота, да бы могли живили не пытаяћи: како живе у Бечу, Паризу и Лондону? шта тамо носе? на чемъ се возе, и како праве домове? Отечестволюбацъ спѣши да присвои отечеству све, што є благодѣтелно и нужно, но отбацує робска подражанія у бездѣлицама, коя народију гордость оскорбляваю. Лѣпо є, и дужни смо учиписе: но шежко и човеку и народу ономъ, кои на вѣкъ ученикомъ оспае.

23. До овогъ времена возвышавала се и падала є Сербія како у політическомъ шако и у нравственомъ смыслу. Зора є просвѣщенія Сербскогъ већь срећно преплавила, и мы се садъ налазимо на средини већь слав-

ногъ течења: Европа нась опъ дана на данъ све вышше и вышше уважава; ревностнији наблюдател види већь нове отрасли; види много плода, но јошть вышше цвећа. Ревностно Сербљи и съ найтопліимъ чувствованіјма корачаймо пушемъ среће наше. Некъ намъ описанъ симболъ нашъ буде хитрый юноша: сердце и њово пуно живота да люби дѣятелностъ; и њово повседневно изреченіе: *трудъ и надежда.* — Побѣде очистиће намъ путь къ благоденствію; слава є право на щастіе.

Г. ЖИВОТООПИСАЊЕ МИХАИЛА ВИТКОВИЧА, Курјалногъ Адвоката и пр.

Колико годъ пуштій славніи народни спомени падаю; шолико исто пуштій и неописана жалость и туга обузыма цѣлый єданъ народъ, когъ жалостни шакови случаєви често и неблаговремено посјашаваю. Овако жалостно чувствованіе и свакогъ Сербљина сердце мора обузети при самомъ ма. найманѣмъ вообразишелномъ представленію оногъ мужа, који є у найновіемъ времену и дѣломъ и словомъ како у роду свомъ, тако и кодъ инородны величину духа свогъ и изображенія показываюћи у реду између найславніи Сербала



спајао, но кои є притомъ на общу Рода свогъ и ошчестива жалостъ, пре иѣкогъ времена общеполезный и заслугама блистаюћи живошь свой земный са небеснымъ промѣнуо. Овай высокогъ духа и ошмѣнногъ изображења Сербљинъ, когъ су весела наравъ, разумна любкость, неутрудима дѣятелностъ, сердце побудишено, пѣванѣ пламено, животворна къ пѣснословію способностъ, неописанно чловѣколюбіе и неограничено родолюбіе съ ошчестивиносшю свима пріятнимъ и любкимъ ученили, быо є Михаилъ Вишкович Адвокашъ Мађарскій, многи Сполица засѣдатель и славный Сербскій и Мађарскій Спипшель. Онъ се 1778 год. родіо, у Епіскопскомъ у то доба граду Ђегри, гдѣ су му и предцы юшти пре 200 година обышавали, отъ отца Петра Вишковича Јереа, и Машере Марије. Већь као дѣти съ тыхомъ и умилномъ својомъ наравију придобијао є свакогъ благонаклонностъ и любовь, а природнимъ своимъ дарованіјама предсказывао є величину духа и ума свогъ. Особито є охопту къ пѣнію церковномъ имао: и зато умилнимъ своимъ гласомъ юшти у дѣпиньскомъ возрасту съ особитымъ усердіемъ и ревностю појо є онъ у Храму Божијемъ и то тако, да є и до самогъ конца живота свогъ у пѣнію Церковномъ особиту радость и увеселеніе налазіо. Нормална и Граммашкала училища соверши онъ кодъ куће у Ђегри, а шако испо и краснорѣчјя науке. Затымъ пѣсно-

СЛО-

словія ради пође у Будимъ, гдѣ на пупу
свомъ у Мађарскимъ спіховима испо пуш-
шеспвіє свое опише. Врапи се отавдѣ у
Егру, гдѣ мудролюбне науке соверши: пер-
вогъ лѣта права у Пешши изучи, и опеть
се напрагъ у Егру поврати, гдѣ и права са
свимъ соверши. Све науке съ похваломъ и
у свима превосходанъ будући совершившій,
1801 год. као Пракшікъ у Егри проведе, а
1802 год. као заклещій Кр. Табуле Ношарій,
кодъ Выс. Г. Ладислава отъ Мелцеръ, Сеппем-
віра буде. Предуготовившій овако себе, 1803
год. у мѣсецу Іунію Адвокатомъ постпа-
не. У новомъ овомъ званію способности и
добродѣтели иѣгове побуде вниманіе многи
у ощечеству не само єдинственны особа но
и цѣлы благородны фаміліа: многи сирѣчъ
отъ овы зажеле съ ныимъ у пѣшній союзъ
ступини, запо му и различна звація домовна
подносипи спану. Ревностъ иѣгова къ защи-
щенню правде учини га 1806 л. Честни. Бу-
димскогъ Консісторіума фішкаломъ, когъ
се званія на собственно свое прошеніе 1813
л. збогъ многоспручны свои дѣла єдва отрѣ-
шили могао. 1807 л. поднесе му се испо зва-
ніе и отъ стране фаміліе Барона отъ Ла-
ферша, а тако испо и отъ ныове Ексцеллен-
ціе Госпоже отъ Марцібанъ, гдѣ онъ лю-
бимцемъ высоки овы фаміліа поспане. Отъ
овогъ времена све вышше и вышше развіяла
су се иѣгова у пѣснословію Мађарскомъ да-
рованія: но 1809. л. побудително позываніе
(ода)

(ода) Преосв. Г. Лукіана Мушицкогъ Єпіско-
па Карлштадтскогъ, ондашиѣгъ АЕМ Про-
тосуджелла, изъ Раковца, учнни га наєданпуть
наїревноспніимъ почипашелѣмъ Сербске Му-
зе и дѣятелнымъ Пѣснотворцемъ Парнасс
Сербскогъ. Новине Сербске Г. Давідовичемъ
издаванне довольно то свѣдоче. 1813 л. вы-
сокородна фаміліа отъ Майтиныи поднесе му
званіє Фішкала свогъ, а доцніє 1818 л. У-
правителѣмъ Права (Director iurium) фамі-
ліалны постави га. Тако истпо отъ почетка
самогъ заведенія Сербскогъ училищногъ фун-
дуса и Депутаціє отъ ныювогъ Царскогъ Ве-
личества на собствено иѣгово прошеніє буде
за Фішкала избраннъ, кое є званіє онъ до
смерти свое ревноспно оправляю. Добродѣ-
тели, заслуге и способности иѣгове и по мно-
ги други мѣсты неостану иенаграђение: А-
радска, Чанадска и Хевешка Сполица учине-
га своимъ Сосѣдашелѣмъ, ако и не бывшимъ
преће Благороднымъ Мађарскимъ. Съ течені-
емъ времена отъ премноги высоки фамілія бы-
ваю є избраннъ за фішкала. 1827 л. отъ ны-
ювогъ Сіяшелства Ерцхерцога Палатіна за
кондепутірта Мађарске Академіє наимено-
ваннъ буде, а мало доцніє отъ истпе Акаде-
міє єдногласно отъ свію членова за Фішкала
избересе. Овако многостручна бремена само-
су оваковомъ мужу повѣренна быти могла!
— Но да и изъ особенногъ иѣговогъ и до-
машиѣгъ живота шпогодь наведемъ. Онъ
є у исполненію починомъ обряда церковны не-
упру-

упрудимый дѣятель био: шако є онъ, кое є и збогъ тогъ примѣчанія доспойно, будући да се тай обычай угорнью Мађарской скоро сасвимъ укинуо, као вѣрный церкве свое сынъ, 6. Дек. данъ Св. Ніколаа као свепчаръ съ великимъ торжествомъ прославляо, на кои є праздникъ разны исповѣданія содруге свое созывао, и съ особытымъ задовольствомъ отпушишао й. На тай конацъ онъ є, да бы свима буди когъ вѣроисповѣданія Христіанима похвальный тай Сербске Церкве обычай вышише познаннымъ учиніо, 1822 л. на Мађарскомъ єзыку обширно описао и доказао, да є тай свептий обрядъ іошпи у первенствујој Христіанској Церкви подъ именемъ Агапе или праздника любве био, когъ су само Сербы, као „у сердечности и искренной любови“ отликуюћисе и да данась іошпи задержали. У колико є пакъ описаніе ово на инорододцима дѣйствовало, довольно показую спіхови једногъ Мађарскогъ Наученника на похвалу испромъ светомъ обряду доцніе списани.—Само јданъ примѣръ иѣговогъ родолюбіја да наведемъ. Као јданъ између найизображенїи Мужева у Мађарской, комъ су, као што ћемо доле навести, сви люди безъ разлике исповѣданія наймиліја браћа были, за цѣло Адвокатства свогъ време, за велику є дужностъ держао, и ошвећъ велику радость у штомъ налазіо, што є само нашегъ благочестія Јурате кодъ себе держао, кои є число до смерти иѣгове 37 износило.

Далѣ

Далѣ да бы овако великогъ мужа характеръ описати могао, а да бы припомъ и приспрастанъ не показао се, да наведемъ овдѣ важногъ єдногъ Мађарскогъ Списателя и (као што самъ вели) отъ младосши нѣгове друга, великогъ овогъ Сербљина описаніє, кое овако гласи: „Овай ошмѣнногъ вѣжества мужъ, когъ ће спїхови, пѣснословна писма, басне и надписи свагда Мађарске Литературе славна и преизящна дѣла оспати, не само као Мађарскій Мудрецъ што заслужує обще почитаніе, него и као благодѣтливый споспѣшникъ отечественногъ езыка и умногъ усовершенствованія. Много се извило, много є сазрѣло у дичной палати нѣговой, што є общій предметъ обасяло: многи су добыли хитріе движеніе и живопѣтъ у содружеству нѣговомъ, многи подвигъ писанія свои или знаменитие отваженіе дому нѣговомъ благодаре, у комъ су теченіемъ 20 лѣта у полдне и у вече намѣшанный споль, праводушно и гордость изключаваюће содружество налазили, а нарочито они, кои су у Мађарской учености волю радостнь и увеселеніе налазили. Съ друге стране Вишковичъ є био и онай, кои є дѣйствително примѣромъ своимъ показао, какови су дужни и могу быти єдногъ владѣтеля и отечества сынови, кои су єднимъ общимъ благомъ, и єдномъ гражданскомъ свезомъ сојузни и при разлики вѣроисповѣданія, езыка и народнѣгъ почетка. Любіо є онъ неограничен-

ничениомъ склоносію Сербскій єзыкъ и родъ, но кадъ га є небесный промыслъ Мађарскимъ гражданиномъ поспавіо, неограниченномъ склонносію любіо є и Мађарскій єзыкъ и родъ; и управо у томъ є полагао найвеће сокровище и блаженство свое, што є Сербльинъ — Мађаръ быо, и то таковий Сербльинъ — Мађаръ, кои є многе рођенне Мађаре превосходіо, за собомъ оспавіо.“ Овако рѣдкомъ и великому мужу, и то Сербльину водотрудна болесть причини конацъ много-заслуженногъ живота 28 Августа нашегъ 1828 лѣта, у Пешти, на жалость и тугу цѣлогъ рода Сербскогъ, цѣле Мађарске землѣ, а осо-быто неутѣшиме браће и њгове Іоанна и Га-вріла съ цѣломъ заоспавшомъ фаміліомъ.

2. СЛОЖЕНИЯ.

А. ПЛАЧЪ,

на смерть Преосвященнѣйшаго Г. Йосифа
Пушника, Епіскопа Темишварскаго и пр.

Глаголь временъ! вещеспва звоњ!
Вашъ грозный гласъ всѣхъ нась смущаешь;
Зовешъ всѣхъ нась, зоветъ вашъ спонъ,
Зоветъ и къ гробу приближаешь.

Еле

Еле увидѣли мы сей свѣтъ,
Уже смерть намъ ужасна грозитъ,
Какъ молнией косою разиша,
И дни наша яко злакъ сѣчетъ.

Опъ временныхъ ничто ногшай,
Никая тварь не избѣгаешь;
Монархъ и узникъ сиѣдь червей,
Гробницы злосиѣ спіхій сиѣдаешь,
Славу спрети время зіяешь;
Какъ въ море текушъ быстри воды,
Такъ въ вѣчность ліюпсѧ дни и годы,
Гломаешь царства алчна смерть.

Вси спѣшимъ бездны ко краю,
Стремглавъ въ котору свалаемся;
Пріемлемъ къ жизнию смерть свою;
На то, что б' умреп', рождаемся.
Безчувствено смерть вся разиша:
И звѣзды ею сокрушатся,
И солица ею помрачатся,
И всѣмъ міромъ она грозиша.

Смертный мнишъ ли не умират',
Но вѣчныибыти себѣ чаешъ?
Приходишъ смерть къ нему яко тать;
И жизнь внезапу похищаетъ.
Увы гдѣ менше спраха намъ,
Тамъ поспигаешь смерть скорѣе;
Ея и громы не быстрѣе
Слепающъ къ гордымъ высинамъ.

Сынъ раскошны природы и нѣгъ,
Камо Пупниче! ты сокрылся?

Оспа-

Оставилъ ты жизни сей брегъ,
 Къ брегомъ ты мертвыхъ удалился;
 Здѣ перспѣ швоя, а духа нѣсъ:
 Гдѣ жъ онъ? — Онъ шамъ — Гдѣ шамъ? —
 Вси знаемъ.

Мы токмо плачемъ и взываемъ:
 О горе намъ рожденнымъ въ свѣтъ!

Добродѣтели вся, любовь
 Гдѣ купно съ здравіемъ блиспали,
 Тамо всѣхъ цѣпенѣши кровь,
 И духъ мявшся отъ печали.
 Гдѣ споль былъ яствъ шамъ гробъ стопить;
 Гдѣ пиршествъ раздавалисъ лица,
 Надгробни шамъ выются клицы,
 И грозна смерть всѣмъ грозитъ.

Грозитъ всѣмъ окрестъ — и Царемъ,
 Имже въ державахъ пѣсны міри;
 Грозитъ гордымъ богатыремъ,
 Иже въ златѣ и сребрѣ кумири;
 Грозитъ прелестемъ, красотамъ:
 Разиши и разумъ возвышенный;
 Нещадиши дары божественны,
 Полагаешь край всѣмъ лѣпотамъ.

Смерть препепъ естества и страхъ!
 Гордость со бѣдностю сродна;
 Днесь сый богъ, заупра же прахъ;
 Твоя днесь лстишъ надежда лестина,
 Заупра жъ: гдѣ ты человѣкъ?
 Еле часи пропеши успѣли,
 Хаоса въ бездну пролетѣли,
 И весь какъ сои прошелъ твой вѣкъ.
 Какъ

Как' сонъ, как' сладкая мечта,
 Изчезла твоя уже и лѣща;
 Не сильно нѣжитъ красота,
 Бывшая въ нась до нынѣ свята;
 Пропекли твои щедроты,
 Пролетѣлъ высокопарный умъ,
 Изчезнуль бывшія славы шумъ,
 Души твои я лѣпоты.

Прошело вѣжеспво твое,
 Съ нимъ же и ко славѣ спремленіе,
 Народномъ къ благу пущаніе,
 И красныхъ надеждъ спяжаніе,
 Прешло, прешло въ чреду свою.
 Бѣжите щастія возможна!
 Ты глаголеши: „вы вся ложна:
 Азъ жъ въ дверехъ вѣчности стою“.

Въ сей день ил' заутра умретъ,
 Добри Серби! должно намъ конечно:
 Почто жъ терзапся и скорбѣши,
 Что Архіерей жиль не вѣчно?
 Жизнь есть Небесъ мгновенный даръ:
 Устрой ю всякій себѣ къ покою,
 И съ чистою своей душою,
 Благословяй судебъ ударъ.(По К....)

Б) УЧРЕДНИКУ ЛЬТОПИСА СЕРБСКОГЪ.

(По Хагедорну)

Онай є срећанъ комъ природа речне:
 Сыне! учис', и онъ є послуша;
 Къ учению и слави преда се,
 Много м' с' учи, и много научи,
 Равнодушно, отрыче, утверждава,
 Доказує важнимъ доводима. —
 Што є дворско, то онъ избѣгава,
 Прекићенны излишность праздника,
 Ранне лове ил' позднє игре,
 И торжеспва по паллатаам' ноћна,
 Шалу маскій, гдѣ хитростъ, лукавство,
 Указуєс' свѣту на позор'ю. —
 Не дражи га сяйность оружія,
 Духъ племића ил' храбры предкова,
 Бой ватреный, ил' желя юначка
 Ил' заспава зароблѣнны хвала,
 Грмећь метталль и горде обране,
 Смѣлый наступъ, и побѣда грдиа.—
 Онъ с' не брине за совѣте шайне,
 Край престола што с' княжески вію;
 Већь што и нѣму вовѣрено чува,
 Защищава, совершенствує га:
 Нити може нит' управо хоће,

(Обое

(Обое се често догађало)

Едногъ Пурха посланикъ да буде. —

Шта г' забавля и увеселява,

Ни су дѣла державна, воєнна:

Но књижица собомъ состављена,

Сокровище нымъ списаны гастїй,

Гдѣ се славомъ обложенъ огледа.

Бой є и њговъ съ перомъ боритисе,

Гдѣ доводи устваю, падаю:

И онъ ступа по бывшей побѣди,

Као юнакъ у храмъ чеспи, славе:

Ту с' множеству свои чишашеля,

И књижника съ славомъ указує. —

Да превеликъ ша онай ти є мужъ,

Кой съ храброст'ю све єднако пише,

Докъ противникъ, зависть не изчезну.

Вышше у себи, нег' Музе, налази,

Вышше у себи, нежел' Фебъ ће наћи,

У борби є што ѹ Ајакъ Омировъ,

Щитъ све войске, сама цѣла войска.

Дична цѣно ученогъ вишестива!

Плете вѣнце кудъ г' ревностъ повуче:

Често оружія онъ всує не вади;

Еръ онъ хвали, да га други хвале,

У пролѣт'ю награждава хвалу,

Са собственномъ докъ цвѣтъ не опадне —

Клія, ниче сѣме признанія

По новинам': *Лѣтописма расте.*

Изображенъ мужъ учи будущностъ,

Показує све дужности людске,

Опоминѣш' съ своіомъ сладкомъ пѣсномъ

О Сербіе! до удивленія.

Че-

Чеспо й слава што списатель диже,
 По себ' слаба, вѣштина є выси.
 Блага воля доброжелашеля,
 Къ кою тежи какова посвеша,
 Тамно име у свѣтло преівара:
 Као оскуданъ што попокъ извире,
 И крозъ щлюнакъ пасмурно пропиче,
 Пузи далъ съ туѣмъ водамъ распе,
 Запымъ гордо у полѣ с' излива,
 Рѣке име найпослѣ добыя. —
 Сила хвале оживлява разумъ,
 Съ свомъ хитрост'ю и стары и новы,
 Быва склоность, чеспо чини мужа,
 Когъ свобода, срећа узвышую,
 Віргліемъ юшть чеспѣ Меценомъ. —
 Съ верспомъ хвали а съ лисповма худи,
 Само иѣговъ єдиный изговоръ,
 За правило кои с' держат' може,
 Свакой пѣсни, свакой проповѣди,
 И свем', што се книжевныимъ называ,
 Опсуѣ заслуженну цѣну. —
 Нестерпѣные страны да га виде,
 Дражи ноге къ ученымъ пушовма,
 Говоръ иѣговъ они чуш' мораю,
 Саме себе указати иѣму,
 Съ мѣдорѣзомъ сравниши г' иѣговыимъ,
 Видити га, препоручиш' му се. —
 Онъ свѣтъ учи. Гласъ му душу явля.
 Звѣзда чеспи чело м' осиява.
 Што годь каже и све што преѣупи,
 Ешь зерцало науке иѣгове. —
 Свѣтъ духова съ своимъ хипроумьемъ,

Опъ

Онъ прониче юшти и многу шайну,
 Выше рѣдки онъ налази већій,
 Него Улусъ у пакленномъ пушу. —
 Но кадъ и онъ са высине сиће,
 И нѣгъ дражи, што Таліа пѣва;
 И онъ пѣва шальиве пѣснице,
 Удешава; као што є Сокрапъ,
 Кой е духомъ тако великъ быо,
 Терчи, рѣже, на кипу Грације —
 Кадкадъ опепъ забавля съ съ наукамъ,
 Да бы мог'о развеселит' музе:
 Хищроумъемъ и прозорљивостью
 Онъ се равна съ безсмертнимъ духовма —
 Слава му зре, вредна златны лѣша,
 Благодарны, но прошли времена,
 Пѣвце кадъ су слонови носили
 Обожавао и Петрархъ Капітолъ. —
 Срећни дани! о юначка срећо!
 Буд'ше вѣрни Учреднику умуу,
 Буд'ше вѣрни Сербљи сви шо желе. —

В) ПЛАЧЪ,

Георгію Бабичу, у всеучилищу Пештанскомъ,
бывшемъ первогъ лѣта Права Слышашелю.*)

Несрећнији дану! Заръ опеть жалосину,
Ишпешъ садъ ошъ нась уцвѣлѣни пѣсну?
Докле ћешъ тако, о ты грозна смерти
Цвѣлиши родъ нашъ?

Жершу за жертвомъ (ахъ жалосино й рећи)
Ни си ли опь нась па юче узела,
Пакъ опеть данась, (каква е по освеша)
Цвѣлишъ намъ сердца.

Зашт' тако ранно, зашт' немилоспиво,
Надежду зашто, цвѣти сынова Сербски,
Природа на комъ й све силе кушала,
Узе намъ данась.

Ба-

*) Высокоучченный Г. Георгий Бабичъ, совершивший у Араду, мѣсту рожденія Гумнасіалие науке, у Пешти Філософію и первогъ лѣта Права, при появленію свирѣпѣ и грозне Холере у Пешти, поиши къ родителѣмъ своимъ у Арадъ, кудъ здраво и срећно присиѣ, но послѣ иѣколико часова ошъ исте болести разболесе, и у наручіяма свои родителя умре.

Бабичъ Георгій, Граціа небесны
 Любимаць бывшій у родищельски нѣдры,
 Бѣгаюћь смерти — изъ Пешше у Арадъ —
 Умре на вѣки.

Умре сынъ рѣдкій и пипомацъ Муза,
 Надежда рода, природе образацъ,
 Пріяпель, содругъ, недоспигшій меше,
 Холеромъ данасъ.

Какве опъ шуге, каквогъ уздысаня,
 Сердце вамъ с' цѣпа, гине вамъ и живопъ,
 Чувствую наша уцвѣлѣниа сердца,
 О родителъ.

Сузѣ га наше съ вашимъ у спроводу,
 Прате садъ вѣрно къ жилищу небесномъ,
 Гдѣ свеша вѣчность, да пріими любимца,
 Проспире руке.

Смерть дакле кадъ є у небесный животъ,
 Прелазакъ нуждный; бриште съ нама сузе:
 Нѣгова с' душа слади садъ покоемъ,
 Вѣчностии свете.

Рец'ше му запо вы съ нама спокойно:
 Лагка некъ буде праху пвомъ земльица,
 Лагка земльица, духу „вѣчна память“:
 Спѣши къ свомъ Творцу.

V. ПРЕВОДИ.

1. Прости.

А. КРАТКО и ИСКРЕННО РАЗГЛАГОЛСТВО
МАЂАРА СПИСАТЕЛЯ
о народу Сербскомъ и о ињеговимъ заслугама
и судбама у Мађарской. *)

Пре, иег' што су Мађари, Хунгари доцнє названи, подъ Алмомъ Вождомъ изъ Скипшіе изышавши, Панонію и ньой на воспоку и съверу соседне Славенске народе подъ свою власпь покорили, да су већь Кралѣвства, Сербіа и Босна цвѣшала, ономъ, кои є кадгодъ селенія Славенски народа, повѣстницу Кралѣвства Мађарске, и соседни народа читашо, не познапо быти не може.

Ни є подъ сумњомъ, да су соседствомъ ратоборногъ народа Мађарскогъ, и непресѣчнымъ новооснованиогъ Кралѣвства къ све вышшемъ разширенію граница и за грабежомъ чезнућимъ шеженћимъ, па испа Кралѣвства, честократно не мало узнемиравана и оружјемъ злоспављена бывала. Наспупе различни ратови, откудъ између Грка и Мађара, найсилнии шогъ времена народа, сопер-

5 * ни-

*) 1790 године на Лаптіск. јзыку печатано.

ничество крѣпко, и не рѣдко поошправаюће, причиняше, да су и сами Сербљи и Бошњаци, као између двѣ ватре налазећисе, у ратнији сојузъ или своевольно или на силу съ једне или съ друге стране принуђени честће спупали. И кадъ су владѣшельи тїи Кралѣвства видили, да сами већь збогъ изложенїи причина, Кралѣвско достоинство собственномъ дѣјашелностю одержаши не могу, за болѣ су налазили, да се садъ Грцима, садъ Мађарима, као што се за державу пробишањи виђаше, съ правомъ покровителства подвергавају: ако и ни є подъ сумњомъ, да су они даномъ згодномъ приликомъ выште пушта настпоявали прећашњој свободи поврашиписе. Оваково є было стапање Кралѣвства Сербіје и Босне 9, 10, и 11 вѣка, опъ пришествїја сирѣчъ Мађара до оногъ времена, у комъ су съ соседнимъ Мађарске Кралѣвствомъ съ тѣшињомъ свезомъ сојузиласе. И заиста Босна год. 1135 подъ Беломъ II, слѣпымъ, а Сербіја 1202 год. подъ Степаномъ II къ Св. Кралѣвства Мађарске круни по учинѣнїимъ измеђъ оба народа уговорима и условіјама припадну. Опъ шогъ доба Кралѣви Мађарске тишла Кралѣвства Сербіје и Босне употреблявати започну, а и данасъ ћи употреблявају, шта выште, колико годъ пуштїј крунисанъ Кралѣва Мађарске быва, и овы Кралѣвства заспаве (барјаци) съ прочима изложу се, и предъ нововѣичанимъ Кралѣмъ иносиписе обычествую.

Некъ

Некъ намъ се дозволи овдѣ мало задержати, и оне, кои народъ Сербскій као спраннородный смашраю, запышати: кадъ бы се Сербія или Босна, кое две землѣ садъ подъ ярмомъ Турскимъ степеню, срећиомъ каковомъ судбомъ Мађарской повраташила, бы ли мы ныове жишелѣ, као спранноземце, а не као браћу отъ обще матерје на силу опергнуту смашрали? бы л' ньима права граждансства отрекли? бы л' љ као слуге и робове наше держали? Далеко нек' буде шо! да се о каковомъ нибудь Мађару, кои мрвицу разума има, и помысли. Еръ ако су Сербљи и Бошњаци Браћа Мађарска пре робства были, быће заиста, и послѣ робства; еръ иначе болѣ бы имъ у будуще было, ланце, коима су се већь навыкли, и далѣ носили, нежели новымъ ланцима вратове свое подлагали.

Кадъ бы безчеловѣчно, да не рекнемъ безбожно было, браћу преће нашу Серблѣ и Бошњаке, хотя садъ тежко Мухамеданаца иго и носеће, као спранноземце презирати, заръ манѣ безчеловѣчно быти може, ныи, као худе ићке пришелце єдва и погледа удостоявали, оне сирѣчъ, кои су оставивши ма у кое време опечесиво свое, у крыло матерје свое Мађарске долепили, у ньой схолице благостоянїя свогъ поставили, кои у ньой съ другима Мађарске гражданима, державне и домашнѣ тешите мирно и спокойно сносе, опечесиво, кадъ є отъ потребе, оружјемъ защищаваю: шта выше, и у мирно доба, кадъ мы Мађари,

ћари, безъ бриге и безъ страха живимо, границе чуваю.

Ниши мыслиши треба, да су Сербљи текъ около 1690 год. п. є. съ концемъ прошастогъ и съ почепкомъ настоећегъ сполѣшія у Мађарску преселилисе. Далеко нек' буде то! Послѣднѣ є то само ныјово селеніе было. Да су сирћь опъ постпама Мађарске, юшти (извѣстно се казати може) и пре пришествія Мађарскогъ, безчислене Сербске и Босанске фамиліе по различнимъ краљевства Мађарске предѣлами обышавали, нишко се сумњали не може.

Кадъ су дакле юшти ојда, кадъ су Мађари Паноніомъ завладали, по оближнимъ Нѣмачкай областима Нѣмцы, Рватской Рвашти, Цервеной Руссии Рушняцы, великой Моравіи Моравцы обышавали, тко бы, пышамъ, сумњу навести могао, да су и Сербске многе и Босанске фамиліе, ако не удалѣниe а оно заиста граничеће са собомъ Паноніе предѣле населили? Тко бы се съ разумомъ препирао, подъ вождомъ Салањомъ, Бугариномъ, кои є у време нашествія Мађарскогъ не само предѣла Сремскогъ заедно съ Бѣоградомъ, него и свію оны областій, кое међу Дунавомъ и Тисомъ леже, владѣтель био, и кои є многе боєве съ верховнымъ Мађарскимъ вождомъ Арпадомъ имао, тко бы се велимъ препирао, да нису Сербљи и Бошняцы између Дунава и Тисе и шо и съ једне и съ друге стране дольнодунавскогъ брега обышавали?

Ко-

Колико пуштій Мађарска у странне и до-
машнѣ буне као у непресѣчне войне замер-
шена къ крайнѣмъ скоро паденю ни є до-
лазила? Каково є неизброймо народа Мађар-
скогъ множеспво ужасный Тапарскій родъ
опъ частпи сбрисао, опъ частпи у робство оп-
вео? Тко є проспранне иѣне пустаре, опъ
кои ни данаъ иѣка часть не видисе да є на-
селѣнна, попуню? Да ни су странноземцы?
Улазили су, вели Турацій у књиги II глави
XXI Хроніке свое, како за времена Гейзе
кralя и Св. Стефана тако и подъ другимъ
Кralѣвима, Чеси, Поляцы, Грцы, Спаньол-
цы Ісмаиліши, Бесси, Армени, Саксонцы,
Өурінги, Мусияцы и Райнцы, Кумани и Ла-
штіни, кои су съ Мађарима дуже у кralѣв-
ству бавећи се, посредствомъ супружесства у
разна условія съ ньима помѣшавшице благо-
родство равио и добра получавали. Кадъ су
толики и такови изъ найдальи Еуропе пре-
дѣла стекшице народи обышалища у Мађар-
ской узымали, што бы се усудіо отрыца-
ти, да шо исто сосѣдни народи съ много
већимъ числомъ чинили нису.

Ако ли се пакъ на она времена позове-
мо, кадъ су Кralѣвства Сербіе и Босне вѣ-
чий союзъ съ Мађарскомъ учинила; кадъ
є Георгій Деспотъ Сербіе, Бѣоградъ, будућу
доције пропивъ Турака найячу Мађарску
тврдыню Мађарима уступио, а на мѣсто иѣ-
га Токай, Мункачъ, Доброцѣнь и многа дру-
га знапна притяжанія добио, а и самъ па-
коће

кође по учињеномъ съ Сугісмундомъ Краљемъ условију у Будиму непресашно живиши морао: кадъ су Турци Сербію и Босну съ грдномъ и на вѣки оплакавајомъ за Мађарску штепомъ подъ своју власнь покорили: што је тако слѣпъ, тне не види, да је безчислено множесиво Сербскогъ народа, Греческогъ и Лапинскогъ вѣроисповѣдања овима и другимъ многимъ приликама у Мађарску прешло? Заиста кадъ бы благородна Господа писмохранишнице свое приљежње препресали, ошвећъ бы се мало нашло вармећа, у коима се не бы многе благородне домовине нашле, кои предци изъ Сербіје и Босне породу вуку, нити су изъ другогъ каковогъ узрока, развѣ да свирѣпогъ непріятеля штурмомъ избѣгну, у разне, преће Мађарске и Рватске областима съ женама и дећомъ прелазили.

Нити је што на путу, што су домовине ове по већој часни (?) Римскогъ закона. Та познато је (?) да су се за спарагъ времена и у самимъ Босне и Сербіје (?) Краљевствама, једни сирѣчъ воспочне а други западне цркве держали. Тако је испо и оно познано, да су многи Босански Греческогъ закона житељи, послѣ наујкнутогъ у Мађарской живљији у закону свомъ Греческомъ и додана съ заостали, многи опећъ къ Лапинскомъ прекорачили.

Шта је да је; сви Сербљи и Бошњаци, кој су

су се ма у комъ времену съ Мађари измѣшили, были они Греческогъ или Лаптіскогъ закона, да су опећь єдногъ рода преродцы, и браћа пре были, и да су и садъ, ни є никакова сумња.

О шомъ кромѣ повѣстнице и сами опечешвени закони ясно намъ свѣдоche, да нигда ни є было времена, у комъ не бы Сербљи и Вошњаци проспранне у Мађарской и у принадлежећимъ ињој земљама предѣле, окружјя, градове и мѣста обышавали. Ни є ли заръ подъ Матвеемъ Корвіномъ (1481) явнимъ закономъ потврђено было, да се Сербљи къ плашежу десетка ни подъ кои начинъ не принуђаваю? Ни є ли подъ Владиславомъ II (1495) у главномъ Кралѣства собору установлѣнио было, да Сербљи у обласцима Христіанскимъ обышаваюћи никаковый Римокаѳолическомъ клиру десешакъ даваши не мораю? нису ли закони 1609 године установлѣнии, да народъ Сербскій съ своима Сопницыма Коморанцима обиде не наноси: 1613, да Сербљи на острому Ра-бакезъ обышаваюћи праву Кралѣвскомъ подлеже: 1655 да Вошњачки и Сербски Терговцы онимъ вармећама, градовима и мѣстама, у коима живе, данакъ плаћаю? И кадъ овогъ свегъ не бы было, заръ найстарія наименованія мѣста, Рацкеве, Рацканьижа, Рацалмашъ, Рацкерестуръ и пр. довольно не показую, да су стари и нови обышапельи Сербљи были?

Лаж-

Лажљиво је дакле, као што је у почетку казано, мићије оне, кои мысле, да су Сербљи око 1690 године на позиванја Імператора и краља Леополда у Кралјевство Мађарску преселили се. Преселиле су се заиста овомъ приликомъ съ Патриархомъ своимъ Чарноевичемъ верло многе Сербске и Босанске фамилје, и иже сирѣчъ по границама Мађарске, Рватске и Славоније поселесе, а друге у внутренностъ овеј Кралјевства у Будимъ, Св. Андреју, Туђу, Егру и тако далѣ пређу. Нова су та поселенја Сербска а не перва, нити су они долазили у Кралјевство, као шуђини, него као домаћи къ своима, као синови къ матери, као браћа къ браћи.

По позицију свега овога, заиста сви они, кои су народъ Сербскій, као страний дојако сматрали, и кои су и о томъ, бы л' имъ се право согражданства дозволило, већ сумњали се почели, показали су, да су ошвећъ велике у повећини свогъ рода и у отечественнымъ законима невѣже, на место, што бы имъ самый явный законъ (Членъ 29. 1741.) безобразну шу сумњу опузели морао.

Но много выше пустослове они кои Серблъ за Грке держе, што виде преко цѣлогъ Кралјевства, Мађарске, у свакомъ повећемъ месту или селу, по једногъ или два а често и помноге Грке, да продавнице держе, да съ найслабоћнијимъ стварма тергую, и нередовно свакоякимъ начиномъ и художе-

дожествомъ спечение новце, найпослѣ у Турску или да износе или подъ различнымъ изговорима да шилю. Оштећь є заиспа велика разлика између Грка и Сербаля.

Перво. Ђеръ Гречіа никда ни є къ Св. Мађарске Круни принадлежала, нити принадлежи: за домаће дакле Грцы держати се не могу пре, нег' што бы жене и дѣцу своју изъ Турске извели, заклепту вѣрности положили, и дужимъ у областима Мађарскимъ пребывањемъ право домовине придобыли. Но Сербљи и Бошијацы у земљама Св. Краљевства Мађар. Круне рођени, за домаће, то јесињ за Мађаре; морају се держати свагда, живили они јоштъ у Босни и у Сербіи, или у Мађарску ма у кое доба прешли.

Второ. Сербљи съ Грцима кромъ самогъ воспѹче Церкве закона, ништа сродно немаю, ни єзыкъ, ни нраве, ни начинъ живота: збогъ чега ћи сами Сербљи, не Сербљима нити Бошијацима, већь Грцима или Цинџарима называю.

Треће. Грцы у Мађарской живећи тежко да и у једномъ мѣсту особито общество сочиняваю: Сербљи читава окружја, не мало градова, варошица премного, а села неизбројмо множесшво или сами обитаваю, или ако и не сами, а оно числомъ житеља заиспа све другогъ народа житељ далеко превосходе.

Четверто. Грцы само отъ шерговине живе: Сербљи пакъ, једни по границама подъ оружјемъ служе, други се свакоякимъ художества-

ма и рукодѣліяма по свободымъ Кралѣвскимъ градовима занимаю: многи проспачкій проводе живошь по селы, обдержавающіе по найвыше земледѣлствомъ и скоповодствомъ као и Мађари. Верло ѿ мало, кои се на шерговину даю, (?) а и шерговине ныове понайвыше у рани и марви изванъ Мађарске продаваємой состоеце; нипи они новце изъ Кралѣвства износе, него ѿ Кралѣвства уносе. Управо рећи, Сербльи земледѣлство подижу, рукодѣлія облагорођаваю, шерговину Кралѣвства оживляю и багатства му приносе.

Кадъ є дакле очевидно, да се Сербльи Грцима ни подъ кои начинъ звати нипи могу нипи мораю: треба показати, да се они ни Іллурима кромѣ опвећь несвойствено называти не могу. Ербо су Кралѣвство Іллурско, кое се опъ Истрије до Епира садъ Албаніје название покрай брега мора Адриатическогъ пропезало, различна Славенска колѣна, Рвати, Далматинцы, Бошњаци, Сербльи, Бугари, едно другомъ слѣдуюћи са свимъ зарили, шако, да ни име само Іллуріка ни є заостало, шта выше, нипи є то выше извѣспно, каковимъ є јзыкомъ преће народъ Іллуріческій говоріо. Сербскій дакле народъ, кои є правый Славенскій, Іллуріческимъ называти ни є сооптвѣствено, или ако бы се то име у употребленію задержати морало, што судимъ, да бы то много выше Далматинцима и Рватима, кои Іллуріческе быв-

бывше области и додана съ притяжаваю, много бы велимъ вышие приспояло. И зато выспрениость спарогъ Нѣмецкогъ Державоправищелства довольно се поспиши не може, зашто є славный овай народъ Іллуріческимъ, Епіскопе Іллуріческими, Депушацію Іллуріческомъ, изоспавившій славно Славенскогъ наименованія основоположеніе, назвати хотѣо.

Народъ, когъ мы Расскимъ (Rasciana) зовемо, єсть правый Славенскій, и єзыкъ нѣговъ правый Славенскій, и зато Москови, Поляцы, Русияцы, Чеси, Моравцы, Словацы, Рвапи, Далмацинцы, Славонцы, Бугари, Карніолцы, Винди, Вандали и проча колѧна, коя неизмѣриме на земли просторе занимаю, єсу єданъ народъ са Серблыми, єднымъ и испытъмъ єзыкомъ, хощя измѣнѣніемъ нарѣчіяма, говоре. Откудъ Серблии и Вошняцы, кое Мађари Рассіанима ошъ Кралѣвства Рассіе называю, нигда се на свомъ єзыку Рассіанима не зову, веъ Серблыми; ниши кадкодъ єзыкъ свой или народъ Рассійскимъ именую, него Сербскимъ или Славенскимъ народомъ.

Што се пакъ различни ови опь єдне матерје народи, разны закона, єдни сирѣчъ Лапінскогъ а други Греческогъ держе, то се спаріима Римске и Цариградске Церкве Патріаршескимъ уредбама приписати мора, кои су юшти опідавно извѣспиे иѣке границе за обадва Патріаршества установили, ше су тако Кралѣвства међъ границе Римске Церкве

кве числъниа, Латинскій, а међу границама Греческе Церкве налазећа се Греческій законъ исповѣдаши се научила. Запо у сосѣднимъ оба Патріаршества Кралѣвствама и предѣлима, једни сирѣчъ житељи Греческій законъ, а други Латинскій, као што су овымъ или онымъ задосни, держе.

Што су се найпослѣ између самы Греческогъ закона житеља, једни сирѣчъ съ Римскомъ Церквомъ, задержавши у цѣлости обряде воспочне Церкве, союзили, а други опдѣлѣни оспају, и ошудъ што су мерзостна она имена: *соединѣнъ и несоединѣнъ* у первенствујућей Христовой Церкви непознанна изродила, много бы се говорили могло. У первенствујућей сирѣчъ Церкви сви су Греческогъ закона исповѣдатели непосредствено опь Цариградскогъ преспола зависили, неопријајући опеть первенство Римскогъ преспола: Лашини напротивъ Римскомъ пресполу подлежали су. Но кадъ се Патріарси међу собомъ о первенству препирали почну, и Церква се доцнє воспочна опь западнѣ подъ Фотијемъ Патріархомъ опдѣли *) слѣдовало є у народима Греческогъ закона разцѣпленїе, ше су тако сирѣчъ једни Церкве воспочне и послѣ се держали, а други задержавши обряде Греческе Римскомъ Папи подверглисе. Но у право

*) Изъ овогъ полемическогъ изреченія очевидно се види, да є Г. Аукторъ Римскогъ исповѣданія быво, по смыслу свое Церкве владаюћайсе.

право сви су Славенскогъ Рода сынови: и отвећь є чудно, како є различје закона ону любовь, шако да рекиемъ, собратствіва или скрвія, коју є сама природа народима, кои су једногъ корена, пређе у сердце уселила, како є велимъ закопати могло, и то оногъ закона, кои вообще све люде, были они поганици и єзычници, любиши заповѣда.

Нипи треба мыслити, да є народъ Сербскій изъ милоспи само Мађара обышпалише у Мађарской получю, или да и данасъ получава. Кои шако чувствую, опетъ невѣжесво свое о дѣлма отечественныма явно издаю. Еръ кадъ бы су прошаспы вѣкова лѣтописе кадкадъ прочитали были, или съ вниманіемъ прегледали, верло бы лако погрѣшку свою познапи могли. Кажиште, молимъ, кадъ су Турцы Кралѣвство Славоніє, кадъ су Банашъ Темишварскій подъ свою власпь покорили, ни су ли сви Благородни, были они Господа земледержцы или не, отудь побѣгли, и у разне Мађарске стране преселили се. Тко є у онымъ странама као поддержашаель права Мађарскогъ оспао, нежели сами Сербљи и Власи? Тко є приспѣвшей доцніє Царской войсцы съ силномъ својомъ проливномъ кровлю у повраћаню обе области выше принео, нежели Сербљи?

Погледайше саму Мађарску. Колико су годъ путій Турцы далѣ полазили, и нове Кралѣвства Мађарске стране својой власпь покоравали, ни су ли Благородни у сосѣдству жи-

живећи, оспавивши свое земље и добра, бъг-
ствомъ спасавали се и у безбѣдніє Мађар-
ске стране себе и дѣцу свою премѣшпали?
Ни су ли Мађари безчисленна мѣста и села
у сосѣдству Турскомъ лежећа оспавляли, и
по найдальимъ Мађарске странама особито
планинскимъ и шумскимъ спасенія и прибѣ-
жиша тражили? Откудъ Турцима као от-
ворениъ бывао є свагда пушъ далѣ и далѣ
помицаписе. Шта є помогло? Сербљи си-
рѣчъ или Бошњаци, съ превеликимъ обѣща-
ніјама изъ Сербіје, Босне и други Мађарске
страна собранни у празднымъ и у свима жи-
тели лишениымъ границама намѣшпени, пер-
са своя противъ Турака спавити и пропивъ
свакогъ нападеніја као предзданіє изобра-
запи су морали. Да бы Рватска безбѣдна
и спокойна била, што є, ако ни су Сербљи
намѣшпени по грднимъ онимъ Алпима,
кои се отъ мора Адріатическогъ до предѣла
Горњо-Карловачки прошежу, браню? Тко є
кодъ Унне, кодъ Саве, кодъ Илове за спасеніє
граждана, и у обзыданнымъ градовма и селима
деркшаюћимъ стражу чувао нежели Сербљи?
Тко є кадъ є Турчинъ Банатъ Темишварскій
держао, опустошеше Бачке, Чанадске и А-
радске вармеће предѣле покрай Тисе и Ма-
роша населіо, и непріятельима Мађарску и
далѣ опустошавапи намѣраваюћима супрот'
стао, нежели Сербљи? И кадъ є Турчинъ
Будимомъ, Острогономъ, Сполнимъ Бѣо-
градомъ, Печуємъ, Уйваромъ и пр. завла-
дао,

дао, кога су Мађари по граничнимъ стра-
нама крвожедномъ непріяшелю на супротъ
ставили иежели Серблѣ? На конацъ Серблы
су были, коима Мађари, ако се прећашнии
опоменути хоће, за спасеніе свое много бла-
годариши мораю; и опешъ садъ као пришел-
цы, као перпѣливци смашрајосе. У мно-
гимъ градовма и мѣстама ошъ званія, шпа
выше и ошъ самогъ согражданства отбія-
юсе. Прівлегіа крвлю заслужена, као сум-
нишевна держесе! Епіскопима ни сполица у
главнымъ собраніяма не даєсе! Закона оп-
правленіе по многима странама угнѣшава-
се! Купованѣ добара ошего ћавасе. Шта
выше, треба л' ѕ и за Мађаре держати,
сумия се? Какова благодарность?

Изъ свега овога ясио се доказує, да су
Серблы кои у Кралѣвству Мађарске и у
сојуженнымъ земљама многочисленно обитава-
ваю, прави и наистваріи Мађарски другови, бра-
ћа и сограждани: да су Кралѣвству Мађар-
ске у свако време полезни были, или
на земледѣлство, прегорину и рукодѣлје сма-
штрали, съ коима се занимаю, или на защи-
щеніе отечества, по наивыше ныовомъ му-
жесиву и непобѣдимой крѣпости у свако вре-
ме повѣренно взырали: праведный су дакле
имали шужбе узрокъ, єрбо се овдѣ као слу-
ге и робови Мађара, ондѣ као странород-
цы или као неполезни трупови сматраю:
овдѣ се изъ художества, согражданства и яв-
ны званія изключаваю; ондѣ се у опправле-

ніяма исповѣданія, кое сама Римокаѳоліческа Церква почипує, разны начини узнемираю: овдѣ отъ купованя добара и самы домова задержаваюсе: ондѣ ни обытанія не удоспояваю: на єдномъ мѣсцу недостойнымъ шізмашіка и єретіка, именима а Свештеницы ныюви Попама называюсе: на другомъ отпѣть Епіскопи отъ сами Римокаѳолічески Епіскопа презирuse и — — — — ; найпослѣ чему се свакій дивиши мора, у самымъ Кралѣвства соборима, и самымъ вармећа скупишинама, гдѣ се главе цѣлогъ Кралѣвства или вармећа скупляю, на найправеднія своя прошенія, шакове су добыяли отговоре, кои не любовь, но злобу явно показую.

Пробудите се о Маћари! пробудите се, и тако у будуще радите, да другове, пріятелѣ и браћу вашу Серблѣ неразрѣшимъ союзомъ любови вами болѣ присвоите, нежели да недостойнымъ злобама и гоненіяма ныюва сердца отъ васъ вѣчно удалите, и да тако основаніе непресѣчны раздора, отъ кои ће отпечатство доцніе или рание пропаши, положите.

Б. О превосходныхъ свойствама Сербскогъ єзыка, и о средствама, коима се словесность наша обогатиши може.

(По А Шишкову.)

1. Заисна єзыкъ є нашъ иѣка чудна загонешка, засадъ юшти шамиа юшти не разрѣщенна. У каковомъ є спаню буо онъ до уведенія у Сербію православне Христіанске вѣре, мы немамо ни найманѣгъ о томъ понятія, шако као када га не бы ни было. Ни єдна киыга не показує намъ га. Но шекъ на єданпушъ съ пріятіемъ вѣре Христіанске, видимо на иѣму Псалтирь, Енагеліє, Іова, Премудрость Соломонову, Апостолска Дѣянія, Посланія, Ірмосе, Каноне, молитве и многа друга сочиненія духовна. И то видимо га у овыма, не младенцыма, єдва дизаюћима мышице свое подобна, но мужевма, поражаваюћима силомъ слова, као што Херкуль поражава силомъ деснице свое. Дивимо се острима и дубокима мыслима, кое се у рѣчма иѣговыми содержаваю. Дивимо се чистоти, согласію, важности, великолѣпію. Видимо га такова, као када су

умъ и уво све свое смираніе и силе на соста-
вленіе и њгово пошрошили.

2. Довольно намъ є познанно, да є ис-
точникъ єзыка нашегъ богатъ съ коренны-
ма рѣчма, избыланъ границама ошъ ныи,
и да намъ украшенія ради садаши њгъ нашегъ
нарѣчія ништа друго не оспає, него само да
изъ њга церпимо. Но распространивша се
на штешу Словесности наше толкованія о
њкай разлики Славенскогъ єзыка са Серб-
скимъ, не само што не допушпаю Словес-
ности цвѣтапи, но и слабомъ и непо-
соянномъ чине ю. Ова толкованія мо-
жемо мы данась видѣти и читати у већой
часши издаваємы садашни књига. О овомъ
дакле узео самъ я свободу накрашко люби-
шельима Словесности Сербске продужити бе-
сѣду мою. Хотја да є размотреніе таково
излишно за учение люде; ничимъ манѣ ни є
недостойно оны людій вообще, кои се у Сло-
весности упражняваю. Откадъ се родила неос-
пователна мысль та, да су Славенскій и Серб-
скій єзыкъ међу собомъ различни? Ако мы
рѣчъ: єзыкъ узмемо у смыслу нарѣчія или
слога; то заиста можемо допустити ту раз-
лику; но шаковы разлика наћи ћемо мы не
єдиу, већь многе: у свакомъ вѣку или по-
лувѣку иже премѣне у нарѣчіјама примѣча-
вају се. Біблія, Цароставникъ, Хиленда рска Лѣ-
топись, Родословъ Даніила Архієпіскопа, Бран-
ковича и Раича повѣстнице, Кенгелца сочи-
ненія и Терлаича, Мушицкогъ пѣснословна
дѣла

дѣла и пр. єсу књиге писанне разныма сло-
зима и нарѣчіяма, но єзыкъ є у ныма єданъ,
и по Славенскій или Сербскій. Подъ име-
немъ єзыка собственнымъ разумѣваюсе ко-
рени рѣчій и гране опь ныи произышавше.
Кадъ су они у два єзыка различни, онда су
єзыци међу собомъ различни; но кадъ се
зnamенованія рѣчій и грана инины у самомъ
єзыку находите, онда су оне свакомъ нарѣчію
обще, изключаваюћи само оно, кое се са свимъ
опь корена свогъ єзыка удалило: онда већь
оно ни є выше нарѣчіе, но са свимъ другій
єзыкъ. Гдѣ примѣчавамо мы то у нашемъ
нарѣчію. Мы немамо садъ двойственногъ чи-
сла, не говоримо: єсма, даема, піема, но
єсмо, даємо, піємо: мы у самымъ пымъ
глаголма измѣнили смо оконченіе: слѣдоваш-
телно разлика ни є у єзыку но у нарѣчію,
кое се чрезъ то ни мало ни є уклонило опь
разума и свойства єзыка. Речи ће се: мы
много имамо двояки имена, изъ кои су єдна
Сербска, друга Славенска. Но съ чимъ ће
се доказапи, да многе рѣчи Сербске у успи
народа налазећесе, но не у свепомъ писму, ни
су рѣчи Славенске. Што ѕи нема у Бібліи?
То ни є доказаштво: перво збогъ тога,
што се у свакомъ єзыку єднозначећи рѣчій
налази, слѣдоваштелно и у нашемъ мора ѕи
быши; друго: што многе рѣчи, кое се за-
мниме Сербске держе, и у священнымъ књигама
налазесе; преће: священие књиге пи-
шусе вообще высокимъ или важнымъ слогомъ,

и збогъ тога, ако се и не бы у ньима на-
лазило иѣколоико рѣчій, то юшти не опры-
че, да оне ни су Славенске рѣчи: єръ у ка-
ковомъ важномъ сочиненію наћићемо мы ше-
врдати, брблјати, гунђати, мельовѣ, слипа-
рити и подобне овима низке рѣчи? Опшвећъ
бы было дерзновено, само збогъ тога за Сла-
венске ћ не держати, што ћ нема у вы-
сокимъ сочиненіяма, гдѣ ни є ни прилично
да су. Да узмемо Біблію, Лѣтописе Серб-
ске, народнѣ приповѣдке или пѣсне: у сва-
комъ отъ ова три рода сочиненія, наћићемо
мы различне слогове, различна нарѣчія, и
много особыты рѣчій, кое се у другомъ роду
не налазе: но ниша мањ ныови се корени
опетъ налазе у общемъ езыку, кои свію со-
чинешія родове обузыма. Мы заиста нећемо
наћи у народномъ езыку: благопривѣти-
востъ, велелѣпіе, добледушіе, любочеспіе,
мановеніе, напершникъ, преимущество, ра-
ченіе, сласполюбіе, отношеніе и пр. а на про-
тивъ тога у Бібліи и другимъ Церковнымъ,
мнимымъ Славенскимъ книгама: леполажъ,
душманинъ, пршнякъ, найимућни, разрачи-
тисе, посласница, ношиво и пр. оскудѣваю:
но запо ни найманѣ збогъ овогъ различія не
можемо мы заключавати иѣку разлику езы-
ка. Свака рѣчъ пушта отъ себе гране, отъ
кои су иѣке приличне высокомъ а друге про-
спомъ нарѣчію или слогу. Нити се изъ овогъ
раздѣленія може попверждавати, да оне једно
и истю дрво не составляю. Могу се иѣки

позвапи на рѣчи: айваръ, барушъ, клобукъ, магнепъ, політіка, романъ, сурдума, и пр.: но ше као што ни су Славенске, шако ни су ни Сербске. Шта дакле раздѣлюе Сербскій єзыкъ спѣ Славенскогъ? Мечтаніе, воображеніе. Ни є ли не разумно утверждавапи, да онай єзыкъ существуете, о комъ нема ни єдногъ слова? Међу тымъ опетъ не взыраюћи на ову не сообразну странностъ многи найновіи писателы на овомъ точномъ мнимомъ раздѣленію осниваю Словесность нашу. Они не разсуждаваю, да є ова рѣчъ за єданъ слогъ высока или низка; таковыи судъ быо бы праведанъ: но ие, они о свакомъ слову особыто, ве у составу рѣчи говоре: то є Славенско, а то Сербско. Ово немогућно раздѣленіе осниваю они на томъ мечтапешломъ правилу, да коя се рѣчъ употреблява у обычными простонароднымъ разговорима, ша є Сербска, а коя не, та є дакле Славенска. Утверждаваюћи се на овомъ мнѣнію проповѣдаю они, да све Славенске рѣчи треба изключити изъ садашнѣгъ єзыка, и писати, као што говоримо. И у томъ се по ньивомъ мнѣнію, состави совершенно краснорѣчіе! — Они называюшо: *утанганна література*, или *нова епоха єзыка!* ! ! Risum tenetis amici: — и све, што по ньивомъ мнѣнію ни є написано, отбацую као спаро и обвештало. Да размотримо, ели основашело ово ньино умствованіе. Доказанно є, да є Славенскій єзыкъ и Сербскій, єданъ и искый єзыкъ.

єзыкъ. Но да положимо ово, да се збогъ разлике само прећашнѣгъ и садашнѣгъ нарѣчія, хотя несвойствено, єдно Славенскимъ а друго Сербскимъ наименує, и да станемо разумѣвани подъ именемъ Славенскогъ єзыка нарѣчіє Св. писма, а подъ именемъ Сербскогъ єзыка нарѣчіє свѣшски књига: у чemu ће се состояши дакле разлика између та два нарѣчія? Безъ суми ће у нѣколико само измѣнѣни рѣчай, а не у ныюомъ раздѣленію на Славенске и Сербске; ёрь каковимъ бы начиномъ могли мы учинити то раздѣленіе? Ако рекнемо, да глаголь дѣлаши єсть Сербскій а дѣяни Славенскій; пако зашто говоримо благодѣяніе, дѣйство? Не книжанъ народъ овдѣ є безсловесанъ. Таковы довода могао бы я представиши множество. Каковимъ ћемо дакле начиномъ разабраши мы, што є у сославу єзыка Славенско и што Сербско?

3. Мы видимо, да є єзыкъ нашъ изобиљанъ, великолѣпнъ, кратакъ, силанъ, со-ставлѣнъ изъ рѣчай и израженія богаты умомъ любомудрымъ. Мы видимо, да ова свойства пѣгова составляю у Св. писму высоту, до кое ни јданъ изъ найновіи єзыка достигнути не може. Мы видимо, да су найболи Списашели и Спихопворцы наши, као Даніјель, Домешпанъ Бранковичъ, Раичъ, Мразовичъ, Терлаичъ, Секерешъ, Јулінацъ, Орфелінъ. Везиличъ, Вујновскій, Кенгелацъ Мушицкій и многи други, кои су обогашили Серб-

Сербску Словесность, у высокима своима дѣлма, подражаваючи духу Св. писанія, говорили тыма избранныма рѣчма и израженіяма, коя мы садъ подъ предлогомъ Славенски и неупотребителны починѣмо оставляти. Мы видимо ясно и очевидно, да се съ опытаемъ отъ употребленія овы, умалява и губи богатство и сила єзыка. Да запыщамо садъ: зашто дакле да оставлямо мы путь овой, и каковыи бы болїй избрали могли? Отговоръ на ово ни є шежакъ. — Запо дакле, да не оставлямо овогъ пуша, но да га се держимо, да идемо по нѣму, разсуждавамо о коренному значенію рѣчій, церпимо изъ овогъ богатогъ испочника, и да се приближавамо, у колико є можно выше къ началу нѣговомъ: и шо су єдна единина средства къ распространенію, обогащенію и усовершенствованію наше Словесности. А раздѣлявати єзыкъ на Славенскій и Сербскій, изпотребливавши высоке рѣчи и замѣнивавши ї съ границама, узымати за образацъ краснорѣчія обычный слогъ разговора, презирати и нечитати книга, кое у себи заключаваю испочникъ єзыка, переводити отъ слова до слова изъ туђи єзыка рѣчи а заборавляти свое, есу управо шакова средства, коя нетребаю ни каковогъ труда ни ученія, но међу тымъ весма су силна къ спѣсненію, изслабленію и безображенію єзыка нашегъ и Словесности.

В. СОБОРИ ЦЕРКОВНИ у РУССИИ. *)

По Русс.

Исторія собора, бывши у нашей Церкви, ясно намъ открыва цѣло продолженіе православне вѣре наше подъ благодатиомъ сѣнію Иисуса Христы, различна состоянія и премѣне наше Церкве, иные врагове и защитнике; и свуда, послѣ взаимне борбе таме съ свѣтлостию, представля торжество послѣднѣ, не рѣдко съ тымъ выше блистательнѣ, съ чимъ се манѣ, по обычномъ человѣческомъ суденю, оно очекивани могло. По овомъ ради свакогъ испинногъ иѣногъ сына, кои жели видѣши благодатно у ньой присутствіе Иисуса Христы, познаніе собора у нашей Церкви бывши, весма є полезно.

Собора, отъ уведенія Христіанства у Руссію до Цара Іоанна Васильевича, Грозногъ, было є двадесеть.

I. Соборъ быв є при великомъ Князю Ярославу Владимировичу у Кіеву, ради избрания Митрополита изъ природны Россіана.

II. Соборъ быв є за владѣнія великогъ Княза Изяслава Мстиславича у 1147 год. у Кіеву. Цѣль собранія иѣговогъ была є шпо

и

*) Види Лѣп. Серб. Часп. XXV. Смѣсице.

и первогъ, т. е избраніе верховногъ Пастыра Россійской Церкви изъ природны Россіана.

III. Соборъ быво е тако испо у Кіеву 1157 год. при великомъ Князу Ростиславу Мстиславичу — противъ Мартина Еретика, начальника *Расколника*, и уводищеля тако называєме у Церковной Исторіи *смѣшанне ереси*.

IV. Соборъ составлѣнъ е быво у Кіеву 1168 год: — ради пріятія постоянны правила, касаюћисе нѣки Церковны „обряда“ и установленія.

V. Соборъ быво е сазванъ у Кіевъ 1169 год. противъ Феодора, Епіскопа Рословскогъ, Богохулишеля, свешокупца и злодѣя, кои е велику смущию у православной Церкви произвео.

VI. Соборъ быво е у Владимиру 1274 год. при Куріллу, Мишрополиту Всеросійскомъ, мужу прославившемсе добродѣшелима заистпа пастырским. На овомъ собору было е разсуждаванно о безпоредцыма у Церкви, о суевѣріяма и невѣжесву како духовенства тако и народа, произведенными порабощеніемъ Россіе Монгольскомъ игу.

VII. Соборъ быво е у Кіеву десетъ година послѣ доспонамяшногъ Владимиrскогъ собора составлѣнногъ Мишрополішомъ Курілломъ. Причина, коя е Максіма Мишрополіта побудила овай соборъ созвати, нама е неизвѣстна. Морамо мыслиши, да е овай Архіпастырь желіо лично и торжественно извѣстити

ти Россіiske Епіскопе о преимуществама, коя є онъ опъ Хана ради Духовенства испросіо, и о средствама, коими бы се Церква опъ бѣдствія и гоненія оградила.

VIII. Соборъ быо є у Переславлю — Залѣсскомъ у 1313 год. при Св. Петру Митрополіту Всероссіискому, ради обличенія клевети, на овогъ свѣтлымъ добродѣтелима прославлѣнногъ Іерарха наносиме, Андреемъ Епіскопомъ Тверскимъ, родомъ изъ Липавніе, човекомъ прородильнымъ и лакомысленныи.

IX. Соборъ первый пушъ быо є у Москви, послѣ пренесенія у овай градъ изъ Владимира Великокняжескогъ и Митрополітскогъ престола у 1347 год. Ово є было при великомъ князу Сѣміону Ioannовичу и Митрополіту Феогносту, и разсуждаванно є о дѣлахъ Церковныхъ, исправленія монашества и клира касаюћимсе.

X. Соборъ созванъ є быо у Москви ради рукоположенія Михаила Священика Подмосковногъ села Коломенскогъ, поспавлѣнногъ за Митрополіта великимъ Князомъ, съ комъ се на великій соблазнъ претеривао Дунинсій, возведенный на высокій овай степень Цариградскимъ Патріархомъ.

На XI. Соборъ быо є призванъ изъ Москве у Тверь великимъ Князомъ Тверскимъ, Александромъ Михаиловичемъ, Митрополіть Кундріанъ, свѣтило наше Церкве ученостію и писаніями, исполниъ любомудрія и разума

зума божественногъ. Великій Князъ, Боляри, Духовенство, народъ: сви су єдногласно молили соборъ за удаленіе отъ управлениі епархіомъ Епіскопа Евсевія. По размощренію овогъ дѣла соборно є опредѣленно: Евсевію отказанна епархіа да буде, а самъ онъ преведесе у Московскій Чудовъ монастыръ на житіе.

XII. Соборъ быо є у Москви 1401 год. іошти за живоита Митрополіта Кундріана, ради обузданія своєвольства „и духа крамолы“, разсѣянной међу Новгородцымъ, памощниимъ Архієпіскопомъ Іоаціономъ. Онъ є дозванъ у Москву, и по соборномъ изреченію, получіо є праведно наказаніе.

XIII. Соборъ 1414 год. быо є созванъ у Новгородку Липовскомъ, Князомъ Липованіє и обладателемъ Кієва, хищрымъ Вишновитомъ ради определенія Кіевске епархіе отъ Митрополіє Московске и Всероссійске, и ради ослабленія съ тымъ православне вѣре у южнымъ областима Россіе.

Овай соборъ требало бы на три раздѣлиши, изъ кои послѣдній окончаетъ 1415 год.

XIV. Соборъ Московскій собранъ є быо противъ вышеупоменутогъ гоненія у Липованіи на православну вѣру. У иѣму є торжественно обявленіе установленіе Новгородскогъ Липовскогъ собора незаконнымъ. Митрополітъ Кіевскій отъ испогъ собора поспавлѣніи будући да є на очигледъ ухваченіи у коварнымъ мыслима противъ Россійске

сіске Церкве, преданъ „проклятію“ са свима
своима єдномысленницима.

XV. Ако узчислимо опъ бывшегъ при Ярославу у Кіеву первый є, по важности предмеша и опасности, коїй є Россійску Церкву подвергао, бью отшупникъ опъ православія Мишрополішъ Московскій Ісидоръ,

— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —
— — Но великий Князъ и Россійско Духовенство обличили су га низвели съ Мишрополішкого престола и держали подъ запворомъ у Чудову Монастыру. Вѣра є сохранѣнна у древной своій первоначалной чистоти; православіе восторжеспивало надъ заблужденіемъ, и юшь се тверђе укоренило у нашемъ отечеству.

XVI. Соборъ Московскій созваний є бью Димитріемъ Шемякомъ, дознанія ради мніння Россійскогъ Духовенства: бы л' освободіо изподъ страже великогъ Княза Васілія Васіліевича Тамногъ. Само се по себи разумѣ, да су Іерарси наши бывши свагда поборницима свете правде, дали ошвѣшъ утвердищелныи.

XVII. Соборъ бью є созваний у Москви, на повелѣніє великогъ Княза Васілія Васіліевича, Тамногъ, ради избранія Мишрополіша: єрбо Церква осамь лѣта была є безъ Пасынка. Ревношни къ ползи Государа и отечества,

чества Архієреї наши разсмотрѣли су измѣническе поступкe Шемякине, и отправивши иѣму соборно обличително посланіе, избрали су за Митрополита Св. Іону, тогъ великогъ Іерарха, кои є као свѣтилникъ на высокомъ мѣсту свѣтлѣй, све освѣщавао свѣшомъ Христіанскимъ свои добродѣтелій и Паспышрски поученія.

XVIII. Соборъ быо є у Москви 1483 год. у царствованіе Іоанна III. Васильевича, великогъ. Веѣь се Россіска Церква освободила отъ зависимости Константинопольскогъ Пашрарха, веѣь се Россія освободила совершенно отъ Ташарскогъ ига, веѣь є силна рука мудрогъ Іоанна собрала, у єдно распегнутие членове Государства Россіскогъ и Новгородъ признао є надъ собомъ владычество Московскогъ Государа; но Іерархia Новгородска упорствовала є да призна зависимости свою отъ Московске. Великій Князъ сазове соборъ, у комъ Сергій, Монахъ Троицкогъ Монастыра избраннъ буде, гдѣ су прошивницы града овогъ роптали; но на послѣдку съ покорносшю свогъ Архіпасыра изъ руку великогъ Княза пріиме.

XIX. Соборъ быо є у Москви: онъ є созванъ у 1290 год. а окончанъ не пређе нежели у 1503 год. возторжесшвовавшій надъ жидовскомъ ересію, коя се, донешенна будући у Новгородъ, одашле распространила по цѣломъ Руссіскомъ Царству, Духовенство, и по вліянію свомъ на падашня Государствен-

на

на дѣла, попела є на всероссійскій Митрополітскій престоль човека преданногъ жидовской вѣры. — Ешо каковымъ є образомъ ово зло изникло: Међу шымъ, докъ су у Москви торжествовали совершенно покореніє горде опечественне республіке, и докъ су Государъ, Духовенство, Цародворцы упѣшавалисѧ щастливомъ премѣномъ Церковныи и граждански дѣла, необходимомъ ради спокойства и благоденствія цѣлогъ Опечества, у покоренному Новгороду сакрывало се зло опасніє ради Церкве и Опечества, нежели буйно своевольство Новгородаца. За осамъ година по вступленію великогъ Княза Іоанна III. Васильевича на престоль, появисе ересь жидовска богохулна, погибельна вѣре ради и „нравности“, допле у Христіанству нечувена. Она се тайно и безъ велики препятствія у продолженію двадесеть година распространila, укоренила, и на несрећу, весма много Христіана ошъ испинне Церкве отергла. Већь 1490 год. великій Князъ угледао є ужасну нѣну плеву у Церкви, и сославіо є соборъ ради нѣногъ исщребленія. Православна є вѣра изышла изъ ове велике бѣде; юшти лучезарнія, юшти величественія.

ХХ. Соборъ Московскій сославлѣнъ є у 1492 год. Приближеніє конца седме тысяще година ошъ созданія міра, успрашавало є суевѣрне мыслію о кончини свѣта. Таковымъ образомъ Церква узнемирена ересію, была є юшти и суевѣріемъ узнемированна.

Но

Но напослѣдку наступи нова година осме тысяще и суєвѣри успокоєсе; видѣли су, да земля спои, и сводъ небесный да се не колеба. И тако съ продолженіемъ міра, и церкви требало е продолжавати и счислениe времена Церковны. Созвании на соборъ Архіереи уредили су и установили све ово къ совершениомъ удовольствву великогъ Княза.

XXI. Московскій соборъ быо е созваниъ у 1500 год. Митрополішъ и Епіскопи разсуждавали су о предложенію великогъ Княза, о обращенію сирѣчъ монастырски села и добра у Государствено имущество. Соборъ представіо е великому Князу, да у свима Державама духовенство влада градовма, селма, да и цѣлима областима, и попомъ налази за неудобно, иници се може согласиши на усушунленіе Церковногъ имѣнія владѣнію свѣтскому. Великій Князъ ни е хотѣо на瓦льивати, и согласисе съ миѣніемъ собора.

XXII. Московскій соборъ имао е за предметъ искорененіе беспорядка, произылазивши међу Духовенствомъ. Издао е мудра и спасителна правила.

XXIII. Виленскій соборъ созваниъ е быо у 1509 год. Кіевскимъ Митрополішомъ Іо-сифомъ, кои е по примѣру Московскогъ, обратіо свое вниманіе на состояніе духовенства, Литванске Россіе. Овай соборъ имао е тако испо као и предидућій благотворна послѣдствія на побољшаніе духовенства и у-

веденіе међу инымъ благоустройствомъ и чисте нравственности.

Дѣянія овогъ доспопамятногъ собора свидѣтелствую, да се Церква наша тадъ у Литвании ползовала свободомъ, независимостю, и да є была вѣрна кореннымъ усташима Православія.

Овай соборъ био є послѣдній у нашей Церкви до Цара Іоанна Васильевича, Грозногъ.

Послѣ овогъ времена, цѣла два сполѣшія у Церкви нашей, у случаю особенноважны дѣла, были су составляеми собори. Но Пепръ великій положи имъ предѣль, установившій „Свѧтѣйшій Правителствующій Сѵнодъ“ или постоянныи соборъ найзнаменитіи Іерарха наше Церкве, подъ кога „сѣнію“ Церква наша, до настоећи времена благоустроїве и процвѣтава при содѣйствію премысла, кои се непрестанно спара о нѣй цѣлости и безопасности.

Г. Строге Зиме.

У 401 год. послѣ Р. Х. цѣло Церио море было є ледомъ покрывено. — 763 год. не само Церио море но и Дарданелскій проливъ сасвимъ се замерзнуо. — 822 год. найвеће Европейске рѣке, као Дунавъ, Елба, Сеня шако су замерзле, да су се найвећи перешли преко ныовогъ леда преносили. — 860 Адріатическо море замерзло се. — 1234 год.

прес-

преко Адріатіческогъ смерзнутоғъ мора най-
тежи су се товари у Мађарску преносили. —
1256 год. Дунавъ се замерзао до самогъ дна.
— 1292 г. море међу Јупландіомъ и Норве-
гіомъ преносило є преко леда свогъ пуш-
шесвеннике. — 1305 све рѣке у Нѣмецкой,
а 1344 у Італіи быле су покривение ледомъ.
— 1408 тако се море између Норвегіє и
Даніє замерзло, да су вуцы спадама прелазили
у Јупландію. — 1423 Нѣмецко и Бал-
тійско море замерзло се тако, да су пуш-
ници по леду изъ Любека у Данцигъ прелазили.
— 1452, 1453 и 1454 год. све рѣке у
Нѣмецкой смерзле се. — 1460 Балтійско мо-
ре смерзло се тако, да су пушници по ле-
ду изъ Данске у Шведску прелазили. — 1571
све рѣке у Франци; 1594 Райна и Шелда
да и само море близу Венеціје ледомъ є по-
кривенио было. — 1621 и 1622 све рѣке у
Европи быле су ледомъ покривениe а и самъ
Хелеспоніпъ — 1658. Карлъ X, краль Швед-
скій прешао є преко малогъ Бельта по ле-
ду изъ Холштайна у Данску, са свомъ сво-
јомъ войскомъ: пѣшацыма, коняницима,
Артилеріомъ и перплягомъ. — 1691 зима
є была тако хладна, да су гладни вуцы
спадама долазили у Бечъ, нападали на скот-
шове, а и саме люде. — Зима 1709 год. из-
вѣсниа є подъ названіемъ хладне. Све рѣ-
ке, сва єзера замерзла су се а и сама мора
была су покривена ледомъ на иѣколоико
миля! земля є на девеши палаца промерзла,

и люди тысяцами замерзали се по своимъ домовима. Птице и дивльи звѣрови мерзли по поляма налазили су се. Адріатическо море скоро цѣло было є замерзнуто, а и Средиземно близу брегова Генуе. — 1716, 1726, 1729, 1731 и 1732 год. зиме су быле жестоке. — Зима 1740 год. ни є уступала жестокостю свою зима 1709 год. У ове двѣ зиме Шотландска Церквა, на общемъ собранию, наложила є постъ къ отвращеню бѣде поснигше Шотландію. — Зиме 1744, 5, 6, 7, 8, 9; 1754, 5; 1766, 7, 8, и 71 быле су отвеѣ жестоке по цѣлой Европѣ. 1776 год. ледъ на Дунаву у Бечу, быо є петь педаля дебео. — Тако исто 1784, 5, 9; 95, 9; 1800, 9 и 12 године быле су зиме или отвеѣ жестоке или здраво хладне. —

2. СЛОЖЕНИЙ

Селска поема. (Руссиска отъ Слѣпушкина *)

Сияйность дуге на шебесномъ своду,
Сунце отъ себе лучама просиша;
Знатный старый на пути с' налази:
Садъ загуди полуночный вѣшарь,

Садъ

*) Видѣ Смѣшицѣ. Ч. 5.

Или на мразъ ил' незгодно време,
 Са хладныма крылма своим' мане,
 Вѣявице подигну с' опъ сиѣга;
 Мразъ жестокій болѣ с' спискиваše,
 Грозиш' почне пушнику са бѣдомъ!
 У то доба служећь войникъ спѣши
 Са торбицомъ у родбѹну свою;
 Сиѣгъ грудвастый подъ ногомъ му шкрипи.
 Пушованѣй на зими быстрѣ:
 Све є можно бодромъ побѣдити.
 На западу стало с' сумрачиши:
 На землю є већь ноћь силазила,
 И шумъ дневный свуда с' умалявао:
 На небу є мѣсецъ засвѣтио,
 Но юшть преноћь (конакъ) ни є близу была,
 А на двору све с' вышише позднило;
 Време љ, да се опъ пушта опдане.
 Онъ прелази све версту за верстомъ;
 Угледа садъ . . . преко равны поля
 Да с' засвѣти на дальи ватрица:
 До велики селяни вечера
 У то време сѣде послуюћи.
 Већь се гласна лаяња опъ паса
 Чую близу, и пѣти да пою;
 Опъ радосни почне ронит' сузе!
 Дође у село, — почне садъ у окно
 Та пушничкимъ своимъ са штапићемъ
 У то доба полагко куцапи.
 Моліо се войникъ да преноћи,
 Да с' опмори и да се угрѣе,
 До у јутру сакрыє с' опъ спуже;
 Домаћинъ му шерчи да опвори;



Сѣдый войникъ садъ у домъ улази,
 Добро вече! домаћимъ называ;
 Скланияюћь се онъ по соби хода
 И бркове следениште чисши.
 Садъ на свакогъ ту онъ свой взоръ бацъ,
 И пупничкій свой пршлягъ скидаше,
 Пакъ на клупу спроћу пећи сѣдне;
 Погледавшій на ликъ Спаситеља
 Прекрстисе — пакъ за пымъ уздане!
 Заведе се съ нымъ домаћинъ у рѣчъ:
 Куда идешъ да опъ Бога наћешъ,
 Самцишъ позно по жестокомъ мразу?
 По шаковомъ та нишко времену,
 Непушує нип' пуштоват' може.
 Смѣшевшій се войникъ отговори!
 „Заръ самъ шак'ву я видѣо зиму!“
 Пакъ имъ спане казываш' походе,
 Кудъ є ишао за как'вы година.
 При коима й боевима бывао.

Опоминѣмъ с': *Огаковѣ* смо узели;
 Безъ шубара и безъ рукавица:
 Прахъ с' подигао опъ нашега хода!
 Топове смо водомъ довозили,
 Съ мора намъ се ни су ни надали
 Нечеканнымъ и драгимъ господима,
 По кулама Турцы су дремали,
 А мы сложно на стѣне скориє,
 Непрошешви време, полепѣли;
 У добоше тамо загромили,
 Потемкинѣ є повыкао: ура!
 На све Турке срушила се гора!

Нашъ

Нашъ Очаковъ! — А Царицы слава!
Нек' ликує Россійска Держава!

Іошти рођений, случило се нама
По пећинам' спуштати се дубокимъ,
Съ Суворовомъ ходити преко гора
Туд', погледи куда не допиру:
Там' смо о себи топове носили,
Гдѣно ишице мало пролетаю
И звѣрови гдѣ рѣдко пролазе; —
Мы сгуривши с' грудима смо ишли,
И врагове съ леђа нападали,
Разбили ї и све погазили.

Ударацъ є бью — Наполеонъ
Гордъ силу є безчислениу нагнао
На Руссію! Но Царь благословенъ
Са свію га обишао страна, —
Гладію га мучіо, Богъ мразомъ,
А мы съ щипомъ као и наши спари!
Французи су у Россійской страніи —
Легли на вѣкъ са своимъ прѣлягомъ!
У Парижу а козакъ на коню.

И заръ давно? ша пампиче и вы,
За времена Цара Ніколаа!
Араратскимъ ишли смо по горамъ,
Гдѣ с' никада снѣгови не тоце,
Но там' леже по толико вѣка,
Чуваюћи Ноєво изворенї.
И там' войне лизао є пламень,
Громадали с' буйши Персіанцы!
Грмила є слава Россіана,
И заспаве развіяле с' наше.
Но Персіанъ пао предъ Ніколаємъ,
Царь му опрости, живи у покою!

И нашъ сосѣдъ — погордившій с' луною,
 Подигне се съ войномъ пропивъ Русса ,
 Махомеда онъ узме заспаву ,
 И међь крѣпке сбересе градове ,
 К'о цернь гавранъ чекао є на Руссе
 На поляни боеїйсе сразиши ;
 Напредъ пођу орлови Руссіски !
 Мужественни немаю преграде ,
 Душа имъ є воеваш' готова ,
 Раздалосе, Ура ! — и на щише !
 На соколма носили се зими
 Наши храбри за Варну козацы !
 Балканъ стояо предъ нама на путь ,
 Прек' Балкана мы смо прелетѣли ! —
 И Султанъ є спао просиш' мира.
 Честь трудовма , враговма пощада ,
 Цару нашемъ великому оправда ,
 Землии покой , цѣлой войни конецъ ,
 Миръ щастлививый — свему дѣлу вѣнацъ.

Хвала теби , о шы сѣда зимо !
 Ерь ты любишъ светлыи край Россіскій ,
 Ты нась тѣшишъ мразомъ , о рођенна ,
 И играшъ се са крвлю опь боя ;
 Съ тобомъ орао нашъ быстріє лепи ,
 Дѣцу зиме у нама позиаю :
 Чистъ снѣгъ зимній и мразъ зимній твердый ,
 Влиста звѣздомъ , предъ сунцемъ се топи ;
 Тако и Руссъ не гледаюћь враге ,
 Поражава , крши , к'о мразъ зимомъ ,
 Но на добро єднак' с' шопи душомъ
 Усердіемъ гори — за свогъ Цара .

VI. РУССИСКО КНЫЖЕСТВО.

Да є многостручныи и многочисленныи Славенскимъ колѣнама не само полезно но и необходимо, ако се уважавамо, нуждно, да се у свима отношеніяма, изузымаючи само єданъ політіческій союзъ, болѣ и изближе познаю, а особыто у смотренію постепенногъ изображенія свогъ да се у взаимномъ тѣшиї познаиству нахode, то є мыслимъ, тако неоспорима ѹспина, да ће є свакій правый Сербскій наученикъ и читашель безъ найманїгъ двоумія одобриши и признани. Сва-
жъ нарѣчія Славенскогъ кныжеству, и по-
степенно нѣгово развіянѣ за свакогъ Серб-
скогъ кныжевника, отъ велике є важносши
и неоцѣнниме корысши: но да Руссиско кны-
жество юшти превосходиє черпте на себи но-
си, кое нась и силиє и любовніє къ себи при-
мамлю, увѣренъ самъ, да ће се свакій не
само Сербскій или каковогъ иибудь другогъ
нарѣчія Славенскогъ кныжевникъ, но и ино-
родный наученикъ, комъ су оне свезе, кое
су за све народе найкрѣпче и найсвесніє, ма-
найманї и измећь ова два народа, Русса сирѣчъ
и Сербалия познате, изузымаючи само повшо-
рително говоримъ, політіческій союзъ, у о-

вомъ

вомъ мнѣнію са миомъ посмотриеній на е-
зыкъ, вѣру и азбуку оба народа согласити.
Великій ущербъ и недосшатокъ терпи цѣло
Славенско книжество што се єдна и то ве-
ћа часть Славена держи Курллове Азбуке,
а друга што се съ Лашинскимъ доцнє при-
млѣннымъ писменима послужує. Истинна да
иѣколоико высоки Славенски книжевника,
као што су Кеппенъ, Бандке, Добровскій (по-
чившій) Копітаръ, Мушицкій, Шафарікъ, Ко-
ларъ и юшти иѣколоико други тогъ ущерба,
што се тиче собственне потребе, не осѣ-
ћаю: но зато опеть при свакомъ ныовомъ
найревностніемъ и найродолюбивіемъ труду
и теженю, велико общество Славенско оне
корысти и ползе имати не може, съ којомъ
бы се наслаждавало, кадъ бы се сва Славен-
ска колѣна природномъ својомъ азбукомъ по-
служивала. Но многе и ошвећъ крѣпке пре-
поне, кое общей Славенскогъ книжества ко-
рысти на пушу спое, ни найманѣ намъ надежде
не даю, да ће намъ се ова, тако да рекнемъ, не-
згода съ пупа икада уклонили. Зато съ чув-
ствителнимъ молчаніемъ прелазећій све оно,
што бы се овогъ предмета касало, и очемъ
бы се много, кадъ бы смѣло, говорили мо-
гло, заключіо самъ на Крашко само, ако и
при самой оскудости сущематически извѣ-
стія у толико поне, у колико мы Руссіи-
ске новине за 1830 год. подъ именемъ: Рус-
скій Инвалидъ при руцы спое, Руссіиске Спи-
сашелъ за овогъ времена, ошъ ныи издаваеме

книге , содержанія овы , а гдѣгдѣ и цѣну и
важность инову отъ самы иновы книжевни-
ка назначенну Сербскимъ наученицыма пред-
ставити и на све то внимашелне ѹчинити љ.
Многимъ бы се отъ насъ праведно пребацьши
могло , што се съ сроднымъ намъ колѣнама
у смотреню книжества и изображенія мањ
познаемо , нежели съ другимъ инороднымъ
народима : но юшти съ већимъ правомъ пре-
корети бы се могли у Петербургу , Моск-
ви , Варшави , Прагу , Брину , Лембергу ,
Грацу , и Загребу Славенски книжевницы ,
книгопечаташельи и книгопродавцы , кои
су и могућніи , и у срећніимъ обстоящелства-
ма онъ насъ , и коима многе препоне , кое
насъ окружаваю , ни мало пушу не спое . Об-
винити бы се могли и што съ правдомъ у
овой спруци и многи учени Нѣмецке Му-
жеви , кои пространымъ вѣжесвшама укра-
шенногъ учителья роллу играши желили бы , и
опенъ само кадкадъ , ако и не презрителныи
а оно отвећь хладнокрвнии погледъ єдва се
се накану бацьши на южне Славене . Шта
бы се далъ о Франџузима и Еиглезима рећи
могло , кои су и поколѣніемъ и нароћијемъ
као и мы Еуропейцы , кои су съ нама као и
съ Нѣмцима по найдревијемъ Еуропейскогъ
общегъ јзыка коренорѣчјю присни сродници ,
и коима се при свемъ шомъ опепъ выше
докада съ найдудалѣніи народа јзыкомъ ,
њима са свимъ странымъ , занимашисе , не-
жели са Славенскимъ , изъ обще Еуропейске
пра-

прабабе порођенимъ језикомъ збогъ обије Европейски језика користи упознатице, шта бы се велимъ рећи могло, на спрану засадъ осправљамъ, имајући по намѣре да о Рус-сіјской Словесности ићка извѣстія назначимъ, коя надамъ се, ако не бы полезна у колико штолико Сербскимъ наученицима была, а оно судимъ, да не бы никомъ ни досадна или излишна бити видила се. Зашто и стављамъ овдѣ ондѣ собрана извѣстіја у слѣдуюћій редъ:

I. Журнали и Газете.

Ове самь у ХХІV Часници Сербскогъ Лѣтописа назначио. Кромѣ други у Москви, Одесси, Тули, Риги, Кіеву, Смоленску, Тифлісу и пр. издаваємы у самомъ Петербургу на Руссіскомъ језику за 1831 изылази ћ 27; на Польскомъ 2; на Нѣмецк. 3, на Франц. 2; на Енглеск. 1. Да наведемъ ићшто шта Г. Вејковъ, Учредникъ Руссіск. Инвалида и воено-Литерарн. Журнала Славянинъ на једномъ мѣсту Р. И. вели: — „Богъ услышаль нашу молитву! Въ наступившемъ (1830) году произошелъ благодѣтелный переломъ въ Русской словесности. Съ 1-го Января выходяћъ съ С. Петербургѣ двѣ Литературныј Газеты и Журналъ — самостоятельные, независимые, којорихъ мнѣніе неподкупно и не на барышахъ основано. Издали ихъ поставили себѣ цѣљу признавать своими проповѣдниками только такихъ писателей, којо-

рые

рые вредяще успѣхомъ Отечественной Словесности, защищать книги, по личнымъ опи-
ношениямъ обруганныя, и съ благородною смѣлостью противиться нахальству, софиз-
мамъ и самоуправству нѣкоторыхъ Журна-
листовъ, во зло употребляющихъ свое влія-
ніе. “ (Кадъ ѳе се вѣнь и наша молитва услыша-
ши?) — У военю — Литературномъ Журналу
Славянинъ, кое е за 1850 год. у 24 кнѣиге
изышао, содержитъ свакогъ рода сочине-
нія найславніи Руссіи Списателя, отъ кои
нѣколько любопытства ради читателя на-
ши назначуемо: Жуковскій; Князь Вязем-
скій; Ободовскій; Загорскій; Федоровъ;
Бестужевъ — Рюминъ; Сіяновъ; Савурскій;
Севриновъ; Краинскій; Пальмінъ; Глѣбовъ;
Олинъ; Карлгофъ. II и III кнѣигу журнала
овогъ украшаваю сочиненія кромѣ многи выш-
ше наименованы Козлова, ѡеод. Глинке, Из-
маилова, Турчешева, Яковлева, Воейкова са-
могъ Учредника истогъ Журнала и многи
други, о коима ѳемо на другомъ мѣсту
проспранніе говорити. — О С. Петербург.
Акад. новинама ово стой у Р. И. извѣстіе. —
Съ новаго года (1831) С. Петерб. Академ.
Вѣдомости споль рано и споль подробно
доставляющія намъ любопытныя заграничныя
новости, будуть выходить каждый день.”
А о Сѣв. Пчели овако се Г. Воейковъ изража-
ва: „ Сѣверная Пчела всегда богата разно-
образіемъ предметовъ, сообщающая извѣстія
свѣжія и числимыя слогомъ написаныя также

бу-

будеть выходиши ежедневно.“ У Журналу: Новая Дѣлская Библіошека въ ползу воспитанія издаваема Б. М. Феодоровыиъ, кои є удостоенъ вниманія царске Фаміліе содер- жаваће слѣдуюће предмете: I. Примѣри Христіанскихъ добродѣтелей. II. Крашкая жизнеописанія великихъ мужей Россіи. III. Путешеспвія знаменитыхъ Россіанъ. IV. Ве- сѣды о нащуралной Исторіи и пр. V. Обо- зрѣніе наукъ. VI. Разговори и замѣчанія о Русской Словесности. VII. Галлерея слав- ныхъ дѣтелей. VIII. Повѣстіи. IX. Стихи- творенія. X. Дѣлскій Театръ. и пр. пр. Свакогъ мѣсца изылазиће по двѣ книжице: при свакой приложиће се по једно изображеніе. Дванайстъ ће се избрани изъ повѣстій, а други дванайстъ изображаваће предмете є- спесивије Историје. — Између прочи спа- ріи за 1831 год. изоставши журнала и газета о журналу „Вѣстникъ Европы“ ово Р. И. подъ числомъ 324 вели: — Къ глубокому прискорбію всѣхъ испинныхъ любителей оте- чественной Словесности, въ Москвѣ съ окон- ченіемъ нынѣшняго года прекратился самый старшій изъ Русскихъ журналовъ *Вѣстникъ Европы*: Онъ начашъ незабвеннымъ *H. M. Карамзиномъ*. Въ 1832-мъ году, въ началѣ блестящаго Царствованія Императора Але- ксандра Благословеннаго Исторографъ тру- дился надъ нымъ два года; въ 1804 сдѣля- лись издашелями онаго *M. H. Макаровъ* и Князь *P. И. Шаликовъ*, въ 1805 перешелъ

онъ

онъ къ М. Т. Кагеновскому, въ 1808 и 1809 — годы славы В. Е. — былъ издашелемъ онаго. В. А. Жуковскій; въ 1810 Жуковскій и Кагеновскій. Слѣдующіе за нимъ три года онъ находился въ рукахъ у одного Кагеновскаго, и поддержалъ честь своего имени. Жуковскій Батушкинъ, Мерзляковъ, Кокошинъ, Ивановъ печатали въ немъ свои сочиненія, Князъ Вяземскій начиналъ извлекать стройны звуки изъ своей лиры. Въ 1814-мъ году онъ издавился В. В. Измайловымъ. Вѣстникъ Европы держался на высокой степени до 1820 года. Епоха возвышенія Сына Отечества была началомъ склоненія В. Е. къ упадку, начали появляться на Руси новые Журналы. Невскій Зришель, Соревновашель Просвѣщенія. Алманахи: Полярная Звѣзда и Сѣверные Цвѣты переманили къ себѣ нашихъ лучшихъ Поэтовъ и Прозаиковъ. Сѣверная Пчела и Московскій Телеграфъ нанесли дряхлому Вѣстнику Европы смертный ударъ. Московскій Вѣстникъ, Апеней и Галашея похоронили его. Онъ жилъ 29 лѣтъ. — Вѣчная память и благословеніе покойному вѣстнику Европы споль много споспѣшивавшему распространенію просвѣщенія въ Россіи, принесшему великую пользу Россійскому слову! — “

П. Алманаси:

1. Карманиая книжка для любителей Русской Старины и Словесности, на 1830 год.

год. В. Н. Олинымъ изданный Алманахъ. Ево
шпа се о первомъ числу иѣговомъ у Р. И.
паводи: „Вышелъ 1-го Января и вполнѣ о-
правдалъ ожиданіе публики. Въ немъ толь-
ко три спихопворенія, но зато єдно А. С.
Пушкина, другое Ѣ. Н. Глинки, третье само-
го издателя. Прозаическія спашы всѣ оп-
лично занимательны, написаны чистымъ и
мужественнымъ слогомъ.“ А о второмъ чи-
слу овако се изражава Г. Воейковъ: „Въ немъ
много иностранныхъ сокровищъ, вѣрою пе-
реданныхъ Издашемъ его Русскимъ чита-
телямъ, и много самороднаго злата.“ —

2. Сѣверные Цвѣты на 1830 годъ издан.
Барономъ Дельвигомъ и Сомовымъ. — Да
наведемъ и о овомъ Алманаху на кратко са-
мо Р. И. рѣчи. — Въ иынѣшии году аль-
манахъ: *Сѣверные Цвѣты* не хуже старшихъ
братьевъ своимъ вышедшихъ въ свѣтъ въ
прошлые годы. Онъ также богатъ изящны-
ми спихопвореніями А. С. Пушкина, Князя
Вяземскаго, Баратинскаго, Ѣ. Н. Глинки. И.
И. Козлова, Барона Дельвиха, Ободовскаго,
Капеинина, Туманскаго, Подолискаго, А.Е. Из-
майлова, и другихъ отличнѣйшихъ поэтовъ,
составляющихъ блескъ и красу Россійскаго
Парнасса. — Въ прозѣ *Обозрѣніе Россійской
Словесности за первую половину 1829 года*
хотя и основателнѣе и безпристрастнѣе па-
ковыхъ же обзоровъ за минувшіе годы; но
все еще не всѣмъ Писателямъ и Журналис-
тамъ отдана справедливость. Мы надѣм-
ся,

ся, что въ будущемъ году увидимъ сю спа-
што въ настоящемъ ея видѣ. — Отрыски
изъ путевыхъ записокъ Княгини З. А. Вол-
конской. Умъ, вкусъ, вѣрный взглядъ на
предметы, слогъ легкій, опрятный, тре-
пещущій жизнію: вошь что отличаетъ сей оп-
рывокъ отъ вялыхъ разсказовъ другихъ пу-
тешественниковъ. — Сочиненія ина Ф. Н.
Глинки, Крюкова, Сенковскаго и Сомова да-
ющіе сей книжичкѣ предметъ разнообразія.
Однимъ словомъ, альманахъ *Сѣверные Цѣ-
ты* и на нынѣшній годъ удержалъ за собою
первенство.“

3. Царское Село на 1830 годъ изд. Н.
Коншинъ и Варономъ Розеномъ. У иѣму
су сочиненія: А. Пушкина, Б. Дельвига, Ф.
Глинки и Барашинскаго — Приложени су-
овомъ Алманаху: лицеизображеніе Барона А.
А. Дельвига и изображеніе остррова на Цар-
скосельскомъ садовомъ єзеру, предъ коимъ
се возвышава Памятникъ Графу А. Г. Орло-
ву: На концу Алманаха на листу спое но-
ти ради пѣсне: *Тоска любви волнуетъ грудь*
и пр.

4. Подснѣжникъ за 1830 г. О овомъ Ал-
манаху ово намъ Р. И. сообщава: — „Спѣ-
шимъ сообщить нашимъ читателямъ пріят-
ную новость о выходѣ въ свѣтъ альманаха:
Подснѣжникъ. Онъ можетъ служить пріят-
ною находкою для тѣхъ, кои желаютъ сдѣ-
лать къ Свѣтлому Празднику подарки сво-
имъ знакомымъ дамамъ, но затрудняются

въ выборѣ. Этотъ подарокъ будешъ имъ и
мить, и новъ, и занимателенъ.“ —

5. Невскій Альманахъ на 1830 годъ изд.
Е. В. Аладьинымъ. О овомъ Алманаху само
се по едно казапи може, да є сочинитель иѣ-
говъ за поднесеніе иѣгово „Государинѣ Им-
ператрицѣ имѣлъ счастіе получить отъ Ея
Величества драгоцѣнныи бриліянтовый пер-
стень.“

6. Майскій подарокъ дѣтямъ для обоего
пола съ 12. отлично гравированыма изображенія
ніяма 1830. Г. Воейковъ ово намъ спріоб-
щава. „Сія полезная и пріятная дѣтская
книжечка содержитъ въ себѣ три нравоучи-
тельныя дѣтскія повѣстіи соч. О. М. Сомо-
вымъ. Г. Сомовъ весьма извѣстенъ публикѣ:
онъ иѣсколько лѣть былъ сотрудникъ
Издателей Сѣв. Пгемы; теперъ сдѣлся со-
трудникомъ Издателей Липерашурной газе-
ты.“

7. Селамъ или языкъ цвѣтовъ Озюбѣ-
шинымъ. О иѣму овако се Р. И. изражава:
„Извѣстный съ хорошей стороны писатель
нашъ Г. Озюбѣшинъ, выдалъ недавно пріят-
но написанную и любопытнаго особливо для
дамъ, содержанія книжечку: Селамъ или я-
зыкъ цвѣтовъ. Сія книжечка заключаетъ въ
себѣ неболшую поэму объ изобрѣтеніи языка
цвѣтовъ легкими живими стихами замысло-
вано разсказанную. Потомъ слѣдуетъ Сло-
варь цвѣтовъ съ толкованіемъ ихъ значе-
нія.“

8. Альманахъ Анекдотовъ изд. на 1830 годъ Зейделемъ.—Альціона, первый Альманахъ на 1831 годъ. Да и о нѣму наведемъ саме рѣчи Г. Воейкова: „Баронъ Розенъ, положилъ на алтарь Музъ свой Альманахъ *Альциону*. Пріятный подарокъ любителямъ и любительницамъ отечественнаго чтенія, сдѣланный во время, въ пору, кашапи.—Не распространяясь въ похвалахъ *Альционѣ*, ограничимся наименованіемъ писателей, коихъ сочиненія помѣщены въ ономъ: Въ Прозѣ О. Н. Глинки, Н. И. Грече, В. И. Карлгофа, П-на, Барона Розена, Неизвѣшнаго. Въ сихъ: Баратынскаго, Вердеревскаго, Глинки, Делару, Карлгофа, Подолинскаго, Барона Розена, Романовича, Ропчева, Сіянова Трилуниаго, Гуманскаго, Ш—б—ва, Языкова.“

„ — Г. Марковъ издалъ на 1831 годъ въ свѣтъ Дѣлскій альманахъ *Заря* съ шестью очень хорошо гравированными картинаами.“

Ограничаваюћій се проспоромъ книге, сва духовна, испорическая, політическа, правовѣдна и спіхоптворна сочиненія: Романе и приповѣдкѣ, драматическая дѣла; къ медіцини, увеселенію, словесности, учебности, воинственности и музіки относећа се сочиненія изоставлямъ засадъ, да ї первомъ даномъ приликомъ обширніє и точніє любителъми Славенске Словесности спріобщини могу.

VII. ЗАГОНЕТКЕ.

Ил' са Фрушке горе гледао или са Дунава,
Съ четвърт слога рѣчъ самъ спара опъ єданайстъ слова:

Чеспо съ тобомъ жанѣмъ, пѣвамъ, и у хладу спавамъ:

Чеспо опеши у сред' зиме подъ снѣгомъ почивамъ.

У скучима шупльиканымъ кадкадъ беремъ цвѣће,

Плетеши вѣнце, драгомъ даемъ: кам' радоспи веће.

Та многи ме чеспо любе, грле и иѣгую,
Чеспо опеши грде, руже, свакояко псую:
Садъ ме колю: садъ милую, чарие очи гледе;
А садъ опеши гиѣче, даве: успа са мномъ сладе.

Цѣлый узми садъ слогъ первый и писмо послѣдић,

Два ѡешъ слога съ пыимъ имати, ешо рѣчи манѣ!

У сред' поля о пролѣћу и єсени влада,
Моя с' чеспо указує, шадъ виноградъ спрада:
Съ испре стране кадъ погледашъ име мое право,

Чеспо чинимъ, да т' єло пріятно и здраво.
Избацы садъ слогъ послѣдний, изъ имениа перва,

Ешо т' мѣща рыбѣ, гдѣ є доспа, край Ду-
нава.

Садъ слогове све кром' первогъ изъ рѣчи из-
брши,

И изъ первогъ перво писмо на страну изпи-
ши,

Онда самъ ти рѣчъ малена ал' велико цѣне:

Еръ богате заодѣвамъ, сыроте и бѣдие.

Садъ се оцепъ къ первомъ моме имену по-
враши,

И нѣговомъ другомъ съ преѢимъ слоговма
обращи,

Опазићешъ едно тѣло опъ дрвеша тверђе,
Кое нигда ело ни є, нит' мари за пыће. —

VIII. СМЪСИЦЕ.

1. Опытъ оближайшемъ сродствѣ языка Сла-
венскаго съ Греческимъ. Сочин. Отца Еко-
номидоса, Члена Рос. Акад. Економа Па-
тиарха Константинопольскаго и пр., прев.
на Рос. Отцемъ Г. Меглинскимъ III. том. у
8. — О овомъ важномъ дѣлу да наведемо
овдѣ миѣниe С.Петербургс. Журнала у пре-
воду кои овако гласи:

,, Фі-

,, Фіологіческа изпраживаня и сравнишельно изученіе єзыка свагда предспавляю обширио полѣ ради размышенія, како Філософу шако и кріпіку всеобще Испоріе ; и выше да кажемо : ова послѣдня свагда є была и бытє у изученію Еѹмологіе отвећь необходимымъ пособіемъ. По овомъ опытѣ о комъ мы говоримо, изышавшій на свѣтъ юшъ у 1828 год. заслужує, да бы мы о нѣму напоменули и обратили на нѣга справедльво вниманіе наши чищапеля.

Дубоко изпраживанѣ кореня Греческогъ и Лапінск. єзыка, нова опкровенія, учинїна у нашемъ сполѣтію отпосипелю къ єзыцима и къ древносши Асіе, найпослѣ познаніе Санскритске Літературе по видимомъ, доводи насъ къ отвећь важномъ, и обылномъ съ послѣствіяма заключенію, да су сви скоро єзыци, починяюћи отъ Індіе до спарогъ Туле разни изданцы єдногъ корениногъ єзыка.

— Аүторъ нашъ изводи ово заключеніе съ удивишелномъ точносшию : онъ га опкрыва у ученномъ предисловію свомъ, и сильно опровергава заблужденіе писапеля, кои су посветили безполезне трудове свое на изысканіе корениногъ єзыка у єдномъ изъ живы нарѣчія. Овой источникъ свѣща, ако є кадъ и существовао, рад' насъ є вѣть изчезао, и мы можемо видѣти проспымъ очима єдно само отраженіе луча нѣговыя. — Прелазећий къ сравненію Греч. и Слав. єзыка, Аүторъ не мѣня свогъ почетка : онъ се не усилява, да єданъ изъ

изъ другогъ произведе, но стара се да ныово средство покаже. По иѣговомъ предположенію Славенскій єзыкъ есть найближій попомакъ єзыка Орако - Пеласгіскогъ, браша оногъ, комъ се мы дивимо у швореніяма Омира и Платона.

У овомъ Філологіческомъ шворенію налазесе многа остроумна сравненія, многа нова и занимателна соображенія, шако, да се не можемо довольно надивити проницателності Аушора и већемъ искусству иѣговомъ у Еѹмологіи. Што се тиче Славенске Грамматіке, то весма му благодаримо за изборъ руководства иѣговогъ главногъ Грамматіке Аб. Добровскогъ. У прочемъ юшти кажемо, да се мы не можемо довольно надивити шерпѣнію и таленту, съ каковыми є Аушоръ докучивао саме непримѣтне маленкости, и собирао неопровержима доказашелства сходства међу обоими єзыцима. —

2. Иліада Гомера, прев. съ Греческ. языка въ спихахъ, Н. И. Гиѣдичемъ, Чл. Имп. Рос. Ак. и пр. и пр. Книга є посвѣщена Государу Імператору. Изданіе є напечатанно съ опличнымъ вкусомъ у 2 части у 4. Да шпо годъ наведемо изъ посвѣтишногъ писма Г. Преводителя: „Воспѣвая невинность и чистоту нравовъ, благоговѣніе къ Божеству, любовь къ отечеству, почтеніе къ родителемъ,уваженіе къ спарости, святость супружескихъ союзовъ, великодушную дружбу, охранителное мужество, мудрость въ дѣлѣ и словѣ — То-

— Гомеръ своими пѣснями съ простотою дѣлскою насадилъ для человѣчества благородиѣ цвѣты добродѣтели, которые разцвѣли подъ лучами всеобщаго свѣща. — Всѣ образованные народы единъ предъ другимъ, ревновали украсить отечественную Словесность твореніями Гомера “. Хoћe ли се кадгoдъ и о Сербльима ово моћи рећи? Съ нешперпѣнiемъ Высокор. Г. П. отъ Демелича преводъ Одусе€ очекуємо! —

5. Опытъ превода Гораціевыхъ одъ, В. Орлова. С. П. б. 1830. „Многіе лирическіе поѣсты наши, (казанно є у 26 числу Литерат. Газете) подражали Горацію, нѣкоторые переводили его. Державинъ и Капнистъ лучшіе всѣхъ постигли философическую поэзію пѣвца Августа и Мецената. И. И. Дмитревъ и В. А. Жуковскій болѣе ихъ держались подлинника. Поповскій и Тучковъ издали по переводу почти всѣхъ лирическихъ стихотвореній Горація. Волковъ, Востоковъ, Мерзляковъ, Милоновъ, Филимоновъ, Вердеревскій и другіе (а кодъ Сербаля колико бы й наброяли?) въ разныя времена и съ разными успѣхами, печатали свои переводы изъ Горація въ повременныхъ Русскихъ изданіяхъ. Три первые ближе держались къ оригиналу: нѣсколько отъ ихъ, еще долго оспанутся у насъ образчиками вѣрныхъ и хорошихъ переводовъ; прочие, выдавая мысли своего поэта, незабочились объ удержаніи образа, въ которомъ онъ у него одушевлялись.“ „Далѣ

мы не можемъ согласиться, вели Г. Войковъ, съ мнѣніемъ сей Газеты. Преводъ Г. Орлова близокъ, спихи сильны, живы, гладки и обработаны." —

4. Карелія или започеніе Марѣи Іоановны Романовой. Описательное спихопвореніе въ четырехъ частяхъ Феодора Глинки. — С. П. б. у 8. 1820 (30?)

Липературна Газета овако се изражава о овомъ спихопворенію. „Изо всѣхъ нашихъ Поэтовъ, Ф. Н. Глинка, можетъ быть самый оригиналный. Онъ не исповѣдуется ни древняго, ни Французскаго Классицизма, онъ не слѣдуется, ни готическому ни новѣйшему Романизму; слогъ его не напоминаетъ ни величавой плавности Ломоносова, ни яркой и не ровной живописи Державина, ни гармонической точности, отличительной черты школы, основанной Жуковскимъ и Батюшковымъ. Вы столь же легко угадаете Глинку въ элегическомъ его Псалмѣ, какъ узнаете Князя Вяземскаго въ стансахъ метафизическихъ или Крылова въ сапирической притчѣ. Небрежность рифмъ и слова, обороты то смѣлы, то прозаические, проспоша, соединенная съ изысканностью, какая то вялость, и въ тоже время енергическая пылкость, поэтическое добродушіе, шеплота чувствъ, однообразіе мыслей, и свѣжеспѣ живописи, иногда мѣлочной, — все даютъ особенную печать его произведеніямъ. Поэма Карелія служитъ подкрѣплениемъ сего мнѣнія,

нія. Въ ней, какъ въ зеркалѣ виды достописца и недоспашки нашего Поэта.“

5. Четыре времяни года Русскаго поселянина: Сельская поэма Феодора Слѣпушкина. С. П. б. 1830.

, Спіхопворенія доброгъ и почтенногъ Слѣпушкина (шако є казанно у Отечественныма записцима Іануаріа 1830.) придобыла су себи Европейску извѣшность, и преводе се у Англіи, Франціи и Германіи. Име се нѣгово учинило любезно Русскимъ поселянимъ, кои се горде нѣговымъ дарованіемъ, по многи селы знаду наизустъ нѣгове спіхове, и книга Слѣпушкина прелази, као драгоценность изъ руку у руке. Ова спіхопворенія, испунѣнна добродушіемъ поеше, и уроцыма преданости къ Богу, Цару и Отечеству разсѣваю у сердцама благотворна съмена добры и правій, пишаю прекрасна чувства любви домаће, чише вѣре, почишанія старости, со-страданія къ ближнимъ, усердія къ Государу и къ Отечеству. “—

6. Перво мѣсто, (види Лѣп. Сербск. 25 Части. Смѣс.) међу старопечатаныма памятницима бывше Графа Ф. А. Толстова книгохранилища, неоспоримо занимаю „Часлословъ, дѣл Тріоди“ печатанни у Кракови, (Сравни 24 Ч. Лѣп. Сербск. 36 стр.) 1491. (Двѣ послѣдиѣ, кодь Г. Шафаріка безъ лѣпа су и мѣста.) и „Псалтырь слѣдованныя“ у Цепиню 1495 л. — Нигдѣ нема шако пуногъ собранія 22 книге Св. Писанія (старогъ за- вѣша)

вѣща) изданногъ Докторомъ Францискомъ Скориномъ у Прагу 1517 — 19 л. као у овой богатой Бібліоеки.

7. Пѣснь Игорева. Съ овымъ драгоценнымъ Памятникомъ поезіе, наши предкова, вели Г. Воейковъ, купленнымъ Графомъ Мусинымъ — Пушкинъмъ отъ Архімандрія Спасо — Ярославскогъ монастыра Іоіла у єдной книгы, налазисе іошь у слѣдуюћемъ реду: 1 книга, называєма Хронографъ, „рекше начало письменомъ Царскихъ родовъ отъ многихъ лѣтописецъ; прежде о бытіи, о сопвореніи міра, отъ книгъ Мойсеевыхъ и отъ Іисуса, и отъ судей Іудейскихъ, и отъ четырехъ царствъ, также и о Ассирійскихъ Царехъ, и отъ Римскихъ Царей Еллинъ же благочестивыхъ, и отъ Русскихъ Лѣтописецъ Сербскихъ и Болгарскихъ. 2. Временикъ еже нарыцаєтся лѣтописаніе Русскихъ князей и земли Русскія. 3. Сказание о богатой Индіи и пр. пр. —

8. Крещеніе Чуваша. У притяжанію, ныногъ Сіяпелшва, Графа Владимира Григорьевича Орлова у Симбирской Губерніи у селу Тайдашову 700 и выше душа, кое пре ни су свѣтомъ евагелія озарении были, пріимили су вѣру Христіанску, и отъ ныногъ Высок. Архіепіск. Казанск. и Симбирскогъ и нѣговы спомощника 1829 л. 30 Августа на рѣки Акшуши, гдѣсу две Крестильнице съ 30 купѣли предуготовленне было, торжественно при громогласномъ пѣнію: Елицы во Христа кре-
спи-

списпеся и пр. крещении су были. — Христіанска вѣра, благодарећи усердію міссионера на Сандвіческима оспровима распроспрањава се и укоренява се. 1829 год. на єдномъ Гавайскомъ пристанищу брояло се до 4000 Христіана; 10000 юноша обучавали се кодъ Міссионера у членію и пр.

9. У новой Сербской Іоан. Неп. Претиера Печатнии у Карлштадшу печатана є 1830 лѣта „Gott erhalte den Kaiser! Vaterländisches Volkslied. — Да Богъ живи Цар! Отечество — народнаа пѣснь. — Metrisch übersezt in die Slawenische und die Serbische Sprache von L. M. — Найпре є цѣла пѣсна иѣмецки изложениа. За тымъ слѣдую преводи съ десне спране Славенскій а съ лѣве Сербскій. Послѣ сваке строфе и Славенскій и Сербскій преводъ изложениъ є и съ Лашінскимъ писменима, но што тако, гдѣ су сојужениы согласны писмена гласови нуждни были, ту су Курілліческа сооптвѣтствујућа писмена употребљена. И будући да є ово ново у Литературі Сербской появленіе отъ неиспращене важности, запо єдну само строфу не можемо пропускши да читателима нашима не спріобщимо; ево є дакле:

Воже Franца рожіві нам,
Franца, blaga vsjem Царја!
Dolgo v-jasnom щаст'ја blesције
Цар да Franц нам роживет! и пр.

Ево намъ и самогъ изясненія на ово, кое
намъ высокій овай Преводишель подъ примѣ-
чаніемъ спріобщава: „Der Serbe kann seine
Sprache jenen seiner Sprachverwandten, die sich
der lateinischen Buchstaben bedienen, nur so auf
gleiche Art mittheilbar machen, daß er aus dem La-
teinischen Alphabete die Vocalen, und nur die rei-
nen Consonanten aufnimmt, für die auf mannigfäl-
tige Art combinirten Consonanten aber aus dem
Chrillischen die denselben genau entsprechenden, rei-
nen oder einfachen Consonanten entleht.

10. У другой свезки Ческогъ Часописа за
1831 г. подъ числомъ 8 на страни 221 прочи-
тиали смо мы съ особыпомъ радостю, да є
и у Ческой фундусъ подъ именемъ Matice
české, као подпора издаваня добры чески киши-
га основанъ. — Матица Сербска добыла є
съ овомъ новостю юшть веће уваженіе у
свакой спруки; она є сирћь съ овымъ Час.
Ческ. рѣчма: We předešlem swazku časopisu
tohoto dána wlastencům aurednj zpráwa o za-
loženj u wlastenského Museum zwlaštnj po-
kladnice ku pomoci widawnj dobrych knih
českých; kteraužto pokladnici gménem znač-
ným a gadrným, u přjbuzných nam Srbu po-
dunagských we podobné wěci giž obwyklým—
gmenem matice české — nazwatise widělo.“
оправдала свое наименованіе, опровергла не-
праведно, или болѣ рећи неприспойно пре-
бацыванѣ, и освѣдочила да є доспойна и дру-
гимъ сроднымъ нама колѣнима за образацъ
подражанія доспойный служиши. Она є дакле

у Ческой публіки и лішерапури - у родбыни своїй - уважаваюће є подражашелъ и почишателъ нашла: Сербска имъ Лішерапура зашо съ великимъ признаніемъ благодарна оснає. —

11. Статистика. Европа има около 205 мілліона жителя. Господарствуюћа є вѣра Христіанска. Къ Греческой Церкви причислява се 51,500,000; къ Римской 99,000,000; къ Евангелической 44,000,000; { Махомеданаца има 5,000,000; Єзычника 500,000; Жида 3,500,000 душа. — Первостепенне Державе єсу: Австрія, Россія, Франція, Англія и Пруссія. Ове державе имаю 140 мілліона жителя. У 53 владаюће у Европи фаміліє числисе 1200 душа: Земледѣлаца у Европи има 140 мілліона, художника 16,000,000. Войска составля десену частъ цѣлогъ народа изключаюћи землѣбранишель (*Landwehr*). — Географи полажу, вели Г. Полевой, да по єзыщима и народчіяма, Славени находит се у слѣдуюћемъ положенію: Русск. народчія Славена до 35,000,000; Серб. до 3,040,000 (Г. L. M. види 9. чис. смѣсица, овако наводи подъ а) б) „*Den serbischen oder illirischen Dialekt sprechen in Serbien, Bosnien, Herzegowina, Montenegro, Ragusa, Dalmatien, Istrien, Grenzkroatien, Slawonien, und den Serbischen Ansiedlungen in Süddingern 4 bis 5 Millionen.*“ — „*Von diesen ist die eine Hälfte graeci, die andere latini ritus*“ —); Рватскогъ 750,000; Биіническогъ — 800,0000; Бохемск. — 3,700,000; Словачк. — 1,800,000; Польск.

— 10,000,000; Вендск. или Сорабск. — 200,000: свега дакле 55,270,000 душа. Славени слѣдовашелно вышше юшь нежели чешверту часть народа Еуропейскогъ составляю. — Руссія, као што єданъ измеђъ найновіи Французски Землеописателя Монпемонъ у књиги своїой: *Voyage dans les cinq parties du monde* изд. 1828 год. вели, Русса 40,000,000; Поляка и Сербала 10,000,000 жит. у себи содержава; а И. Р. Н. каже: да Руссія у себи заключава само до 40,000,000 Славена, Австрія — 12,000,000; Пруссія вышше отъ 2 міл. Турска вышше отъ 1 міл. Саксонія до 50,000, Церна Гора до 60,000 а Krakova 100,000. — Између 60,550,000 свію Руссійски поданика, православногъ Греческогъ исповѣдація су 45,000,000; Римск. 8,000,000; Протест. и Лутпер. 3,000,000: прочи Еурейск. Мухам. и други различни исповѣданія. По Монпемону —

12. Памятники, 1) На придворной (дворцовой) площади у Петербурга у подиже се Александру „благословенному“ сполъ на подобіє сполпа поставлѣногъ у Риму Сенатомъ и народомъ за честь Траяну. На верху оногъ находила се отъ бронзе позлащена стапуя овогъ Імператора, держећи у једной руци скипиръ, а у другой державу, у којој се сохранявао драгоценный прахъ и њговъ. Сполъ има $12\frac{1}{8}$ спопе у попречнику (діаметру) и 100 спопа у высини. Мраморна съ 185 спупаца

паца и съ 45 прозора сливена лѣствица води изнутра на самый верхъ памятника.

2) Графъ С. П. Румянцовъ желеїй сохраниши у потомству „память“ достославногъ сраженія, бывшегъ 1812 л. при мѣстѣ Тарушина собственно иѣму принадлежеїемъ, просіо е отъ владѣнія, да се у испомъ мѣсту иждивеніемъ землѣдѣлаца тогъ мѣста памятникъ подигне, за кое й онъ безъ искупленія отъ подданическаго свогъ освобоѣава. Імператоръ предложеніе ово отъ 20 Дек. 1829 одобри. Определеніе было слѣдующій надпись: *На семъ мѣстѣ, Фелдъмаршалъ Кутузовъ укрѣпясь, спасъ Россію и Европу.*

Памятникъ сей воздвигнутъ на иждивеніи Крестьянъ села Тарутина, полутившихъ отъ Графа Румянцова безмездную свободу. Императору е благоугодно было у первой части надписи слѣдуюче учиниши измѣненіе: „На семъ мѣстѣ, Россіское воинство, предводителствуемое Фелдъмаршаломъ Кутузовымъ, укрѣпясь, спасло Россію и Европу“ —

13. У Будиму у Кр. Печашни изышла е юшь 1825 л. книга подъ именемъ „Ellenches vocabulorum Europeorum cum primis Slavicorum, magyarici usus, id est quae Magyari Asiatici cum in Pannoniam venissent, linquam suam exculturi, a gentibus Europaeis assumserunt, siique usus fecerunt, etc. etc. Stephanus Leschka, Hungarus Werbótzino — Nitriensis. у вел. 8. XV. — 271. стр. Дѣло е ово отъ особыне важности за єзыкоиспы-

шателѣ, а особыто у Мађарской живеће Славенске и Мађарске наученике.¹ —

14. Објавленіе. Полное Собраніе Законовъ Россійской Имперіи, повелѣніемъ Государя Императора Николая Павловича со-ставленное (отъ 48 Правовѣдаца). — Собраніе первое съ 1649 по 12 Декабря 1825 года, 45 томовъ, въ большую четверть ли-ста, въ два сполбца. С. Петербургъ, въ Типогр. П. Опдѣленія Собственной Его Имп. Вел. Канцеляріи. 1830. — Составленіе Со-брания почело се съ 1826 л. и продолжавало се непреспанно до 1 Марта 1830. Печатаніе почело се 21 Maia 1828, а окончано до 1. Aprїлліа 1830 л. — На концу предисло-вія приложенно є расписаніе, означаваюће число Успава, Учрежденія, Грамоша, Тракша-па, Указа. У свему составу содержисе 30,920 акпа. — Цѣна є цѣломъ Собранию, 45 то-мовма петъ спотина рубльій ассігнаціама. —

15. Ограничаваюћій се опвећь спѣснен-нымъ проспоромъ књиге наше, засадъ само назначуємо, да є преко Сербске при Крал. Печатнии у Будиму Цензуре ово разны сочи-ненія орігіналны ово превода како у прози тако и у поезіи, далѣ єдинственны ода, сло-ва, објавленія. и пр. прешло и скоро безъ изя-щія печатпало отъ 1 Марта 1827 г. до кон-ца исте године 48 ком; у 1828 г. 66;—1829 г. 89;—1830 г. 55;—1831 до 1 Септи: 40 ко-мада. О свемъ овомъ первомъ данномъ при-ликомъ пространніе ћемо говорити.

„П. Т. Г. Г. Пренумерантомъ на кнъигу „Сербъи на Олумпу“ обявляемъ, да збогъ садашни обспоятелства, до назначенногъ у Обявленію срока горе речено дѣло изыѣти нie могло, запо и Пренумераціа юшь до конца Февруара продужавасе.

Стефанъ Марковичъ,

Учитель.

О Б-

О Б Я В Л Е Н И Е.

Любителима и почитательима книжеска Сербскогъ и просвѣщенія обявлюєсе, да ће I. Часица Лѣтописа Сербскогъ за 1832 год. о будућемъ Пештанскомъ мѣсце Марша торгу на свѣтъ изыди. Предчисленије трає до 30 Јан. Сербскогъ. Цѣна є као и до садъ 5. ф. в. в. за све четыри часица. Имена Г. Г. Предчисленика само ће у первой часици назначена быши за цѣлу годину. Но шко узжели само єдинствену Часицу и доцније имаши, моћи ће є, безъ назначенія имени свогъ међу Предчисленицима, добыши. Довольно є већь освѣдочено да у точномъ издаваню објављенији отъ нась книга никаковомъ подозрѣнію не подлежимо, зато и објавляемо, да ће описанъ само они Г. Г. Предчисленици книге отъ нась издаваеме добыши моћи, кои се постараю намъ новце овдѣ Пешти положиши у оно време, кадъ книге овдѣ у Пешти отъ нашегъ Манипуланта примили буду. Ѓанайста є книга и описанъ даръ Г.Г. Совокупицеля, које особи по молимо, да писма своя съ Г. Г. Предчисленици на Г. Аарона Добровоевича, нашегъ Манипуланта, у Пешти оправляю.

Овомъ приликомъ не пропушћамо објавити да ће и четверта Часп. Лѣп. Серб. за 1831 год. коя збогъ обще познанне опасности, Холере болести на свое време ни є се печатати могла, до пролѣта на свѣтъ изыди и свима Г. Г. Предчисленицима разслаписе.

у Пешти 20 Окти. Сербск. 1831.

МАТИЦА СЕРБСКА,

Главніи у Маћарской и принадлежећимъ
предѣлма шоргови.

* Звѣдицомъ означаваюсе шоргови у Банату ,
Срему , Славонію и Рватской.

Aраду. 1. Марта 29. Іун. 1. Авг. и 4.
Ноемвр.

* Бабской на Браш. и 8. Септи.
Баи. 24. Апр. 22. Іуліа. 21. Септем. и 6
Дек.

Бачу перве нед. вел. поста 1. Маја, о Духо-
ви. 15. Авг. и 28. Окти.

Бечею Серб. 3. Іул. и 17. Окти.

* Бечкереку о Спасову дну и 12 Окти.

* Броду 10. Јан. 14. Апріліа. 10 Іул. и 8.
Октовр.

Будиму 1. Мар. 27. Іуніа, 14. Септи. и 30.
Ноемвр.

Вацу 25. Февруаріа на єданъ данъ предъ
цвѣти , 2. Іуліа , 16. Октовріа и нед.
дана предъ Рожд. Христ.

* Вершцу. На цвѣти по и. к. и 28. Ок-
товріа,

Вес-

Весприму 9. Іануар. 12. Мар. 10. Авг. и 6.

Декемвр.

* Вінковцы 22. Іан. и 22. Іул.

* Вуковару 1. Маіа.

* Градишки н. о рож. Бог. по н. к. и 15.

Октоябрь.

* Градишки сп. 20. Септ.

Дебреціну 6. Іан. 24. Апр. 15. Авг. и 9.

Октоябрь.

Егри 10. Іан. 12. Маіа 29. Іун. 7. Іул. и 29.

Септ.

Еперѣшу 27. Іануарія 10. Августа и 30.

Ноемвр.

* Земуну 24. Февр.

* Иригу. На Ѹеод. Суб. 24. Іуніа 15. Августа и 14. Октоябрія по нашему Календару.

* Илоку 13. Іуліа 2. Августа и 23. Октоябрія.

Каньижи 1. Маіа и 19. Септ.

Кезмарку. У перву недѣлу вел. поста, 3. Маіа, 14. Септ. и 13. Декем.

Кечкемешу 12. Мар. 10. Августа 28. Септ. и 25. Ноем.

* Кикинди. о рожд. Бог. по нашему Календару.

Коморану 1. Маіа 29. Іуніа 4. Окти. и 30. Ноемврія.

Кремницу 4. Маіа 2. Авг. и у четврт. по Михолю.

Левчи 1. Іануар. 25. Іул. и 16. Окти.

* Лугошу 10. Фев. 10. Маіа 2. Іул. и 21. Окти.

- * Мипровицы. У недѣлю Цвѣтиу; о Спасову и Петрову дну и 8. Септи. 18. Окти. сви по наш. Кал.
- Мохачу 25. Февр. 17. Апріл. 24. Ноемв. и 21. Декемвріа.
- * Ораховицы 3. Маіа, 14. Септи. и 25. Ноємв.
- * Осѣку 20. Іануар. 24. Апріліа и 30. Іул.
- Оспрогону 12. Марта 25. Маіа 10. Августа, 1. Ноем.
- * Панчеву 29. Іуніа и 8. Септи. по н. Кал.
- * Петроварадину 22. Февр. и 29. Іуніа.
- Печую 2. Февр. о Духови, 27. Август. и 25. Ноемвріа.
- Пешти 19. Марта 8. Іуніа 29. Август. и 16. Ноемвріа.
- * Пожеги 17. Іануар. на Цвѣти. о Духови 23. Іуніа 10. Авг. и 15. Окти.
- * Руми у нед. Цв. о Спас. дну 29 Іун. и 29. Септи. по наш. Кал.
- Сегедину 14. Апріл. 31. Іул. 29. Септем. и 30. Ноемвріа.
- Сент-Андреи 5. Маіа 1. Август. и 20. Окти.
- Септи 17. Август. и 19. Ноем.
- Сомбору 25. Марта о Спас. дну и 15. Авг. по н. Кал. и 25. Ноем. п. р.
- Столи. Бѣограду у 1 нед. че тыр. 24. Апр. 24. Іун. 24. Авг. и 26. Окти.
- * Темишвару 19. Мар. 1. Іун. 29. Септи. и 15. Декем.
- Токаю 25. Марта 24. Іуніа 26. Іуліа и 26. Октиовріа.
- Турск. Бечею. На Цвѣти. 7. Август. и 5. Октиовріа.

Трнави 22. Іан. 24. Апр. 15. Іун. 20. Окт.
и 9. Декемвріа.

* Фіуми 15. Іуна.

Футпоку 5. Апр. 25. Мар. 26. Маіа, о Духо-
ви и 29. Іун. по наш. Кал.

* Чакови 30. Мар. 29. Септ. и 11. Ноем.

Шиклошу У нед. пр. Троице и 20. Ноем.

Шопроню 1. Маіа 13. Іуліа. 6. Август. и 19.
Ноемвріа.

Туру у др. нед. четвъред. у среду по Благов.
22. Іул. 8. Септ. и 19. Ноем.

Теченіс Будимске Поштс.

Свакій данъ отлази пошта у 11 час: пре
пoldне, и иде преко Коморана, Тура и Пожу-
на у Бечъ и преко Беча: преко Єгре, Токая,
Кашове у Лембергъ; а преко Ваца у Гачъ и
Рожиаву свакогъ впорн. и субб.

У четверш. и недѣлю пре полдне у 11 час.
преко Сегедина, Темишвара отлази у Си-
бинъ; и преко Субботице у Петроварадинъ
и Земунъ, кпому у Ст. Бѣоградъ, Веспримъ
и Кермендъ, и преко Яроша у Рватску:
тако исто и преко Солнока и Дебрецина,
Клаузенбурга, В. Варада и Арада, како годъ
преко Мохача у Печуй и Осѣкъ, у Градацъ,
Фіуму, Трієстъ и Венецію.

Повседневно долази пошта изъ Беча по-
слѣ полдне; изъ Сегедина, Темишвара и Си-
биня, тако исто изъ Осѣка и Печуя у впорн.
и пепакъ; изъ Клаузенбурга, В. Варада, Де-
бре-

брецина и Арада у среду и суббошу; изъ Земуна, Петроварадина, Сомбора, Бае и Субботице у пешакъ и понедѣли: какогодь изъ Столногъ Бѣограда, Весприма и Рватиске. Изъ Гача преко Ваца у втори. и субб, а изъ Кашаве, Токая и Ђгре у понед. и четв: а отсвуда у зиму єднимъ даномъ доцніе.

Г. Г. ПРЕДЧИСЛЕННИЦЫ.

А Р А Д Ъ.

Посланий отъ Поч. Г. Вас. Крестника Трг.

Преч. Г. Г. Мовс. Мануиловиѣ Архім. Ходош.
и пр. и Георг. Петровичъ Протопр. Арад. и пр.
Чесни. Г. Г. Вас. Георгіевичъ, Сомбопи каѳед.
Церкве Пар и пр. Нікиф. Рацковичъ каѳедр. Пар.
Консн. Георгіевичъ Башан; и Лазаръ Адамовичъ,
Семлачк. Пароси и пр: Іоан. Петровичъ Арадо —
Тайск. Адмін. Іоаній Надашь, Башан; Георг. Васі-
лівичъ Арадо-Гайск. Кап. и Дим. Авраамовичъ Діак. и
уч. — Высокор. Г. Савва Текелій, отъ Кевермешъ и
пр. Благородна Г. Г. Іоан. Крестникъ, Мед. Докт;
Лаз. Міхаловичъ Адв. и Гр. Нотар; Георг. Секуличъ,
Георг. Міятовичъ, Еман. Нанкъ и Петръ Груичъ Се-
натори. Высок. Г. Вас. Константиновичъ Гражд.
Канц. Благ. Г. Еусахія отъ Арсичъ. Благ. Г. Г.
Триг. Бернхардъ Шіманд. Провіз. и Енохъ Стояко-
вичъ Фірећх. Провіз. — Почтен. Г. Г. Марко Ба-
бичъ, Алекс. Радивоевичъ, Георг. Римскій, Марко
Георгіевичъ, Нік. Поповичъ, Дим. Станковичъ,
Консн. Станковичъ, Пац. Деметровичъ, Петръ
Маріковичъ, Терговци: Сабовъ Ааронъ Бир. Ба-
шан. Іоан. Чаковацъ Дірекц. Ковасен. Лазаръ Се-
чанскій, Арадо-Гайск. Туш. Благ. Г. Іоан. Прода-
новичъ. Благораз. Г. Георг. Радакъ Учиш. Почтен.
Г. Г. Міх. Фомичъ и Вас. Антоновичъ Лебделт.
Іак. Радоновичъ Хітур; Алек. Лазаръ Саб. Міх.
Петранъ, Їурчіа, Петръ Груичъ, и Дим. Барбушъ
Симиж: Дим. Чефай, Сапунж; Петръ Ніколичъ,
Їурчіа; Феод. Константиновичъ, Дуванорѣзацъ. —
Грабацъ у Банашу. Почт. Г. Христофоръ Дука Терг.
и Арснд. — 46.

Б А Я.

Любичельн Сербскогъ книжества — 10.

Б Е Ч К Е Р Е К Ъ.

Послании отъ Высок. Феод. Иоанновича Пашвар.

Пречесни. Г. Лазаръ Поповичъ Прот. Благ. и Выс. Г. Еустаоій Михайловичъ Бировъ. — Благор. и Высок. Г. Пауль Савичъ Сенатор. Благ. и Выс. Г. Михаилъ Таназевичъ Сенатор. Благ. и Высок. Г. Иоаниъ Иоанновичъ Адвокатъ. — Высок. Г. Теодоръ Иоанновичъ Пашвариста. Выс. Г. Ааронъ Шайнъ Пашварист. Г. Гавриль Адамовичъ — Авраамъ Пеичъ — Стоянъ Александръ Славничъ — Димитрій Цветковичъ — Георгій Спонниковичъ — Маєіа Деметровичъ — Вукъ Войновичъ — Михаилъ Деметровичъ Терговцы — Г. Василій Деметровичъ Кас. у Ечки — Г. Георгій Кишъ кам. Шумаэръ. — 17.

Б Ь Л А — Ц Е Р К В А.

Послании отъ Высокоуч. Г. Сумеона Журжа Соверш. Богослова.

Пречесни. Г. Веніамінъ Милошевичъ Протопр. и Конс. Членъ — Чесин. Г. Вікентій Малешичъ Парохъ Іасеновачкіи — Чесп. Г. Савва Коичъ Пар. Врачевгаискій — Благород. Г. Живоинъ Поповичъ Капешай — Благочин. Г. Евтимій Варзи пр. — Г. Христофоръ Ріспичъ пр. — Г. Ніколай Павловичъ пр. — Г. Косшантий Ніколичъ пр. — Г. Феодоръ Неделковичъ пр. — Г. Иоаниъ Поповичъ пр. Г. Александръ Стефановичъ пр. — Г. Живко Радоиковичъ пр. — Г. Алекса Ніколичъ пр. у Бозовичу — Высокоученыи Г. Михаилъ Барабуловичъ Сов. Поета — Г. Арсеній Іакичъ Искусніи иконопис. — Г. Мілованъ Топаловичъ шабакъ — Г. Георгій Іличъ Кроячъ — Г. Коопта Иоанновичъ Кроячъ. — Г. Георгій Вулиничъ Сапунція за Сына Аарона — Г. Пешаръ Максімовичъ Чизмар. за Сына Свешозара —

и Сумеоль Журжа Совер. Богоер. и совокун. пре-
нумер. — 20.

В Е Р Ш А Ц Ъ.

Послани опъ Преч. Г. Пахоміа Іоанновича, Проф.

Преч. Г. Константинъ Алексиѣ Препопресв
Вершац. чесп. консісп. и Сл. ком. Краш. Торон
Ассес. — Преч. Г. Пахомій Іоанновичъ Богословіе
Проф. чесп. конс. и Сл. Ком. Торон. Ассес. — Пре-
чесп. Г. Лазаръ Радакъ Парохъ и Намѣшникъ и
чесп. кон. Ассес. — Преч. Г. Самуилъ Маширевичъ
Богосл. Проф. и чесп. кон. Ношар. — Преч. Г.
Николай Груичъ Богослов. Валах. Проф. и конс.
Ассес. — Преч. Г. Філіппъ Трандафіровичъ Парохъ
Вершачкій. — Г. Гавріилъ Обрадовичъ — Іоанъ
Гавrilовичъ — Димитріи Шербанъ и Іосифъ Вои-
новичъ Трговцы Вершачки. — 10.

В У К О В А Р Ъ.

Послани опъ Почтен. Г. Іуст. Міхаиловича Терг.

Пречесп. Г. Протопоп Гаврилъ Половићъ шр.
— Чесп. Г. Парох Пешаръ Кузмановићъ — Чесп.
Г. Ђорђија Вукајловићъ Админи. — Г. Димитрија
Станић Напарош — Танасија Бирра Адвокат —
Г. Таисија Лазаревићъ Иницијир. — Г. Паво Јова-
новићъ Адвокат — Г. Георгији Бирра Трговац —
Г. Паво Панић Трг. — Г. Јованъ Кроновићъ Трг.
— Г. Гавро Спешанацъ Трг. — Г. Коста Михај-
ловићъ — Г. Васо Марковићъ — Г. Андро Бакал. —
Г. Пешаръ Николићъ Трг. — Г. Гавро Романићъ
— Г. Пешаръ Вукашиновићъ — Г. Паво Адамовићъ
Шпекулант. — Г. Јованъ Лазаревићъ Шпек. — Г.
Тодоръ Дуждовић Шпекул. — Г. Јованъ Поповићъ
Абаџија — Г. Паво Стојшићъ Спакларъ — Іустин
Михајловићъ Тргов. — 8 — 30.

Д У Н А Ф Е Л Д В А Р Ъ.

Послани опъ Чесп. Г. Георгіа Хріснича Пароха.

Чесп. Г. Георгіи Хрісничъ Парохъ и Совоокуп. — Выс. Г. Іоаннъ Мочиловичъ Учин. — Почп. Г. Пешръ Кишъ Купецъ. — Влаг. Г. Михаиль Чучоловичъ Учен. — Почп. Г. Міхаиль опъ Беойпі купецъ за дщерь свою Милицу — Госпоже Екатеріна Безереди вдова изъ Лоринца — Г. Іоаннъ Суботичъ Купецъ и житель Мадочанска. — 7.

З Е М У Н Ъ.

Г. Г. Библиоека Србска Земунска.

Послани опъ Благ. Г. Сум. Феодоровича, Учин.

Г. Г. Григоріе Саввичъ Трг. — Г. Григоріе Веселиновичъ Тргов. — Г. Іоаннъ Станиславльвичъ Трг. родомъ изъ Ниша — Г. Іоаннъ Даліанъ Трг. за сына Димитріа — Г. Константінъ М. Іоанновичъ Тргов. — Г. Димитріе Іанковичъ Грайзлеръ — Г. Младенъ Спояновичъ за сына Димитрія — Г. Савва Костичъ Трг. за сына Паула — Г. Неделко Сашичъ биршашъ за сына Георгіа — Г. Павель Іоанновичъ шрг. за сына Ігњата — Г. Лука Петровичъ биршашъ — Г. Стефанъ Костичъ Дрваръ — Г. Георгій Р. Триковичъ Сапунийа — Г. Христифоръ Живковичъ Тргов. — Г. Георгіи Костичъ Ђурчіа — Г. Міхаиль Міліановичъ — Г. Ніколай В. Петровичъ калфа чизмар. — Г. Іоаннъ Кнежевичъ калф. Бербер. — Г. Лазаръ Димитріевичъ за жєрь Милицу — Благораз. Г. Симеонъ Теодоровичъ Учин. — Г. Мојсило М. Лазаревичъ. — 21.

М. Ф Е Р Е З І О П О Л Ъ.

Послани опъ Чесп. Г. Іоан. Вуича Пароха.

Г. Арадскій Енчумій Купецъ — Г. Арадскій Іоаннъ Економъ — Г. Вуичъ Ігњатій Лоп. Колекц. — Чесп.

— Чесп. Г. Вуичъ Іоаниъ Парохъ, Гумн. Кап. Конс.
Ассес. — Г. Заричъ Філіпъ Купецъ и Епітроп. —
Г. Крестичъ Самуилъ Учит. — Г. Лудаичъ Ісаакъ
Парохъ и Кап. — Г. Лудаичъ Елісавета вдова —
Г. Мануилъ Маюловичъ Грамматіста — Г. Пе-
тровичъ Васілій — Г. Стойковичъ Антоній Купецъ
и Епітропъ Парохъ — Г. Цедлеръ Пауль Прив.
Соларъ. — 12.

НОВЫЙ САДЪ.

Посланни отъ Почтен. Г. Г. Куряковича Терг.

Чеспн. Г. Даніиль Іоанновичъ Парохъ Ледин
и Сремск. Вармеѣ. Ассес. — Чеспн. Г. Іоаниъ Ко-
спичъ Пар. НСадски — Благор. и Высок. Г. Іоаниъ
Хаджичъ. Докторъ права факулт. Пештанск. членъ,
заклещи маж: и Погранич. права Адвокатъ, реви.
Срблинъ и списашель, Гумназ. Новосад. Дірекшоръ
и Чеспн. Консістор. Епархіи Бачкія фишкалъ. —
Благор. Г. Гаврілъ Ползовичъ маж. Адвок. — Благ.
Г. Іоаниъ Матичъ маж. Адвок. — Благ. Г. Тимоѳей
Милашановичъ Сирот. Ошацъ — Благ. Г. Атанасій
Николичъ Землѣмѣръ Начерпанія проф. и Сербскій
списашель. — Почп. Г. Іоаниъ Чокаричъ, Аркадій
Шићаровичъ, Григорій Коспичъ, Александръ На-
ко, Степанъ Шевичъ, Ісаакъ Міодраговичъ, Кон-
стантинъ Георгіевичъ, Петаръ Коспичъ, Петаръ
Радосавлѣвичъ, Іосифъ Мацванскій, Феодоръ Дада,
Георгій Кода, Труфунъ Чавичъ, Марко Георгіевичъ,
Моисей Димитріевичъ Трговцы, Адамъ Петровичъ,
Давидъ Косановичъ, Винопродавцы, Максимъ Мар-
ковичъ Мужк. Кроячъ; Стоянъ Ђорнагичъ и Вікен-
іє Лазаревичъ Сурсабовъ, Лазаръ Тапавица Чару-
нікія, Лазаръ Недићъ Корманошъ.

ДЕСПОТЬ СЕНТЪ — ИВАНЪ.

Чеспн. Г. Петаръ Григоріевичъ Парохъ. Чесп.
Г. Григорій Гаїкъ Парохъ.

Общество Деспотъ Сентиванско — 31.

— (1) —
НОВЫЙ САДЪ.

Посланни отъ Г. Григоріа Андреевича, Діакона и
Уч. при церкви святыхъ трехъ Іерарховъ.

Чеспнѣйш. и Благороди. Господинъ Григорій
отъ Радищичъ Парохъ Н.Садскій. Чеспн. ГГ. Маш-
еей Баяцъ, парохъ Н.Садскій. Чеспн. Г. Сумеонъ
Коичъ, пар. С. Вербашкій, и мѣст. школъ Надз.
Чеспн. Г. Пауль Белянскій, пар. Господиначкій.
Чеспн. Г. Димитрій Поповичъ, пар. С. Паланачкій.
Чеспн. Г. Димитрій Раичъ, пар. Футошкій. Чеспн.
Г. Григорій Гаичъ, пар. Деснопъ.—Сенп: Іванск.
Чеспн. Г. Тімоѳей Бранковичъ, пар. Кулпінскій.
Чеспн. Г. Стефанъ Пепковичъ, пар. Н. Садскій.
Чеспн. Г. Урошъ Радановичъ, пар. С. Вербашкій, и
Капихета. Чеспн. Г. Кирилъ Поповичъ пар. С. Шов-
скій, и мѣстн. школъ Надзирашель. Чеспн. Г. Гри-
горій Парошкій, пар. С. Шовскій, и Капихета.
Чеспн. Г. Георгій Вуковичъ Администраторъ при
церкви Кафедралн. Чеспн. Г. Стефанъ Труфоновичъ
пар. Деронскій. Чеспн. Г. Михаилъ Ференчевичъ, Ад-
министраторъ при церкви святыхъ трехъ Іерарх.
Чеспн. Г. Іаковъ Жижичъ, Администраторъ Рац-
милетичкій. Чеспн. Г. Петръ Веселиновичъ, Капе-
ланъ Пирошкій. Чеспн. Г. Михаилъ Апичъ, Адми-
нистраторъ Кисачкій. Чеспн. Г. Ефремъ Іаковль-
ичъ, Діаконъ Кафедралн: Церкве. Чеспн. Г. Па-
уль Будичъ, Діаконъ и Учитель Буковачк. Чеспн.
Г. Стефанъ Араницкій Діаконъ Надальскій. Чеспн.
Г. Гавріль Григоріевичъ, Діакопъ и Учитель С. Футошкій.
Чеспн. Г. Іоаннъ Доброевичъ, Діаконъ и
Учит. при цркві святаго Іоанна Предтечи. Чеспн.
Г. Георгій Пулѣвичъ, Діаконъ и Учитель С. Пала-
начкій. Чеспн. Г. Георгій Іоцичъ, Діаконъ Сенп-
Томашкій. Чеспн. Г. Гавріль Ніколичъ, Діаконъ и
Учитель Мошоринскій. Благор. Г. Савва Страпи-
мировичъ отъ Кулпінъ. Благород. и Высокоуч. Г.
Петръ Спойшичъ, заклештий Мадьярск. Адвокатъ
и Чанадскаго Домініума Фишкалъ ревност Сер-
бинъ и Списатель 10 Екsem. Благор. и Высокоучен.

Г.

Г. Аєнасій Феодорович Філос: Докторъ Факултета Пешашкогъ членъ, заклещый Мадьярскій Адвокатъ и Гумназ. Н. Садскогъ Профессоръ. Благ. и Высокоуч. Г. Димитрій Кузмаович заклещый Мадьярскій Адвокатъ — Благородн. и Высокоучен. Г. Григорій Іовшичъ заклещый Мадьярской Адвок. Благ. и Выс. Г. Павель Радовановичъ — Родолюбивый Г. Пауль Іанковичъ, Типографъ и Шпампаръ Н. Садскій 5 Екsem. Высокоуч. Г. Оома Влашковичъ, Ношарусъ Кулпінскій. Высокоуч. Г. Пауль Михайловичъ König. Salz und Zösig Aufscher. Выс. Г. Кулілль Отичъ, Дѣтонастрав. Сенп-Іванскій Славногъ Шайкашкогъ бащаліона. Выс. Г. Сумеонъ Радосавлѣвичъ, Дѣтонастрав. Кулл. Благор. Г. Мойсей Георгіевичъ, Дѣвическій Учиш. Н. Садск. Благораз. Г. Пауль Івковичъ, Учишель С. Палац. Благораз. Г. Георгій Нешковичъ Учиш. С. Вербашк. Благораз. Г. Михаилъ Іоанновичъ, Учиш. С. Керск. Благораз. Г. Софропій Учиш. Кисачкій. Г. Феодоръ Наспичъ, Економъ изъ Сенп-Тамаша. Г. Прокопій Баичъ, Варошк. Порцыфиреръ Г. Іоаннъ Пешичъ Слышатель Богословіи. Г. Петръ Петровичъ, Слышатель Поезіума. Г. Сергій Ніколичъ, Слышиши. Рішорики. Г. Георгій Адамовичъ Слыщ. Рішорики.

Терговцы.

Г. Моусей Петръ Лукичъ за сына Петра — Філиппъ Половичъ Пецы. — Іоаннъ Шпери. — Іоаннъ Дьюмаричъ. — Іоаннъ Гвоздановичъ — Мануиль Евпичъ. — Іоаннъ Деметровичъ изъ Футога. — Савва Груичъ. — Феодоръ Спойковичъ — Петръ Пауловичъ. — Константінъ Савичъ. — Гавріль Панаціповичъ, Жишарь за сына Михаила. — Димитрій и Георгій Шиличъ. — Косма и Даміанъ Ставровичъ. — Пауль Іаковъ Петровичъ. — Марко Башичъ. — Константінъ Поповичъ. — Іоаннъ Михайловичъ. — Косма Шиличъ. — Косма Малешичъ. — Косма Малепичъ. — Евгумій Споядиновичъ, угla и креча Прядавецъ. — Пауль Прдановичъ. — Ереміа

Ереміа Еремичъ, за сына Степана. — Оома Ісааковичъ. — Курілль Цвешковичъ. — Феодоръ Дракуличъ. — Сумеонъ Чокичъ. — Іоаннъ Лазаревичъ. — Іоаннъ Георгіевичъ. — Ааронъ Пиварскій. — Василій Тошичъ. — Александръ Георгіевичъ. — Павелъ Радославѣвичъ. — Павелъ Милорадоевичъ Сремацъ. — Гаврілъ Барусковичъ, изъ Кисача. — Ісаакъ Іоанновичъ, изъ Куцуре. — Іоаннъ Георгіевичъ (фракъ) — Павелъ Калудъеричъ. — Іоаннъ Іоанновичъ (Бурямъ) — Георгій Новаковичъ. — Петръ Ползовичъ. — Петръ Кузмановичъ. — Георгій Димішріевичъ. — Феодоръ Філіпповичъ. — Димішрій Рацковичъ. — Іліа Огняновичъ. — Михаилъ Михайловичъ.

Госпоже

Благор. Госпож. Анна Шиличъ, вдова Сенаторица. Г. Марія Капдеморшъ. — Агрипина Лаушевичъ вдова. Персида Андреевичъ. — Марія Панаотовичъ, рождена Цыковичъ. — Софія Лубуричъ. — Марія Лубуричъ. — Марія Новаковичъ. — Марія Нежадовичъ. —

Господичне

Благород. Госп. Христіна опъ Мирославѣвичъ Г. Машрона, и Анна Иличъ. — Софія и Христіна Цыковичъ. — Елісавета Степановичъ. — Персида Георгіевичъ. — Анна Брежовска.

Майстори.

Г. Іоаннъ Капдеморшъ, Руфена Казанж: Цехмайстеръ и членъ избраногъ Общества. — Нікола Радовановичъ, Тьурчіа и членъ избраногъ общества. — Алексій Радованинъ, изъ Свербаса Руфена Тьурчискаго. — Іоакімъ Белянскій Руф. Тьурч. — Машоей Мирковичъ Руф. Тьурч. — Іоаннъ Камберъ Руф. Тьурч. — Степанъ Бранковичъ Руф. Тьурч. — Копстанінъ Мирковичъ Руф. Тьурч. — Живко Лагаричъ Руф. Тьурч. — Алексій Рупоничъ Калф.

Калф. Руф. Тъурч. — Василій Миркович Кроячъ.
— Григорій Поповичъ Кроячъ. — Константінъ
Радославовичъ Кроячъ. — Лазаръ Михайловичъ
Кроячъ. — Косма Коць Кроячъ. Благ. Г. Пауль
Смоляновичъ Кроячъ. — Лазаръ и Напаліа Бу-
личъ Сирсабови. — Александеръ Димитріевичъ Сир-
сабовъ — Михаілъ Димитріевичъ Сирсабовъ. —
Григорій Лазаревичъ Чизмаръ. — Стефанъ Бошко-
вичъ Чизмаръ. — Антоній Петровичъ Чизмаръ. —
Алексій Іоанновичъ Чизмаръ. — Іоаннь Іовичъ
Сапунжіа — Григорій Саввичъ Сапунжіа. — Іоаннь
Феодоровичъ, Bürgerlicher Schmiedmeister und Thierarzt.
— Александеръ Розмировичъ, Bürgerlicher Schmied-
meister und Thierarzt. — Косма Георгіевичъ Капама-
жіа. — Г. Георгій Ніколичъ Лебцелдеръ. — Лаз-
аръ Цвєтковичъ Шустеръ. — Стефанъ Крачицъ,
Тишлеръ. — Евсюмій Радовановичъ, Сребра и Зла-
та Дѣлател. — Арсеній Спакичъ Іконопис. —
Андрей Тіміовичъ Іконописецъ. — Димитрій Фру-
ничъ, Брадоспрагашель. — Тимошой Докичъ, Кнез.
— Урошъ Бацъ Сиропинскій Ошацъ Жип. С. Вер-
башки. — Максімъ Бацъ Жипель С. Вербашки. —
Савва Міашовъ Елчур. Жипели С. Вербашки. —
Іоаннь Обрадовичъ, Касапинъ — Стефанъ Фео-
доровичъ, Пономаръ. — Петро Пеичъ Земледѣл
— Тимошой Іерковичъ Земледѣл. — Аѳанасій Дъо-
ничъ Касапинъ. —

М. КРУШЕДОЛЪ.

Преподобный и Высокоученый Г. Платпонь
Аѳанацковичъ Намѣстникъ, ревностный Серблинъ,
и Списатель. — Іосифъ Миликевичъ, Іеромонахъ
— Генадій Ковачевичъ, Іеромонахъ. — Феофанъ
Алупичъ, Іеромонахъ. — Амвросій Лазичъ, Іеро-
монахъ. — Іоанкій Поповичъ, Іеродіаконъ. — Г. Іо-
аннь Пауловичъ, Искушеникъ. — Г. Константінъ
Аѳанасіевичъ, Учитель Села Крушедола. — Г.
Димитрій Мешановичъ, Трговацъ. — Г. Іоаннь
Стефановичъ, Трговацъ

К А Р Л О В Ц Ы.

Чесній Г. Арсеній Поповичъ, Парохъ Буковачкій. — Чесній Г. Пауль Будичъ, Діаконъ и Учитель Буковачкій. — Благородный и Высокоученый Г. Іаковъ Живановичъ, Докторъ Филос. и I-выя Гумнасіелныя класси Профессоръ. — Высокоуч. Г. Пауль Гойковичъ, членъ избраногъ общеспва Карловачкогъ, за сына Іоанна. — 181.

О С Ъ К Ъ.

Посланий отъ Высокоуч. Г. Іоан. Іанковича Проф

Чесн. Г. Г. Спур. Сеничъ Осѣчк; Лаз. Бойчъ Добанов. Сл. Бар. Радош. Полка Фелд. Кацеланъ, Пароси. Благородна Г. Г. Млад. Страпшиміровичъ, отъ Кулиниъ, Петръ Іоаниовичъ Вел. Нот. и пр. Стефанъ Булапъ Фішк. и пр. Вае. Аѳанасіевичъ, М. Докт. и Фіз. Стефанъ Недельковичъ Адвок. Феод. Миланковичъ, Дальск. Каснеръ Ніколай Живковичъ Дальск. Шпанъ. Высокоуч. Г. Іоанъ Іанковичъ, Профес. — 10.

П Е Ш Т А.

Благород. Г. Г. Петръ Демеличъ отъ Паильове: Димитр. Петровичъ Докт. Мед. Почтеннородни Г. Г. Мих. Іоаниовичъ Чл. Ком. Петръ Раичъ, Георгій Спанковичъ, Андрей Розмировичъ, Ніколай Спояновичъ, Сум. Щићаръ, Наумъ Бозда и Аар. Добровоевичъ Подлужко Сремска Бібліоека. — 11.

С Е Г Е Д И Н Ъ.

Посланий отъ Почт. Г. І. Н. Жеравица Терг.

Чесн. Г. Григорій Поповичъ пар. Сегединъ Чесн. Г. Василій Обрадовичъ пар. Керестур. Благ. Г. Ааронъ Іличъ учитель Сегед. Благ. Г. Іоанъ отъ Еремичъ слав. Бачке Вармеће Ком. Благ. Г. Ісидоръ Спояновичъ 2 лѣти любомудр. Слышашел.

Г.

Г. Димитрій Лопичъ Г. Іоанъ и Николай Жеравице 9 Екsem. Г. Аркадій Пупичъ изъ Чанада Г. Іоанъ Цвейчъ изъ Маршеноша.

ВАШАРХЕЛЬ.

Пречесп. Г. Пешаръ Давидовичъ парох. Конс. Арад. и Чанад. Вармеће Присѣд. Пач. Пав. Георгіевичъ Андрей Моисичъ Трновцы. — 20.

ТЕМИШВАРЪ.

Послани отъ Благ. Г. В. Паишазича.

Пречесп. Г. Іуспінъ Іоановичъ Архімандрішъ Бездинскій и сл. варм. Темиш. Ассес. Пречесп. Г. Іоанъ Васичъ Пропонресв. и Чесп. Конз. Темиш. Ассес. Пречесп. Г. Консп. Андреевичъ Проигум. и дѣцішв. пар. Градскій. Чесп. Г. Міхаилъ Табаковичъ пар. фабр. Чесп. Г. Іоанъ Петровичъ пар. фаб. Благород. Г. Іларіонъ Влаховичъ сл. и кр. града Темишвара Сенапор. Благор. Г. Павель Іоановичъ сл. и кр. града Темишвара Сенапор. Благор. Г. Николай отъ Паіхазій сл. Темишв. Чанад. Варм. Асс. и Сл. Темишв. Фишкал. Благор. Г. Георгій Чокерлянъ Докіп. Медіц. Благор. Г. Ілія Груичъ Варошк. В. Ношарій Благор. Атанасій Вучанъ Вар. Акшуар и Локал. Директоръ Благ. Г. Ауксентій Ісаковичъ Вар. Касса - Перцепторъ Благ. Г. Еунім. отъ Паіхазій Мачж. права заклещи Адв. и Марко Поповичъ выше слав. Домін Фиш. Благор. Г. Пешаръ Неделковичъ вар. Вице - Фишкалъ Благор. Г. Іоан. Конзуловичъ Варош. Архивар. Благор. Г. Георгіе Конспанінъ Георгіевичъ отъ Ападіе; Василій Марковичъ Грундбухфервалтеръ Благ. Г. Павель Шперіа Вар. В. Ношарій и Маћ. права Закл. Адвокашъ Бл. Г. Атанасій Звекичъ сл. и кр. града Темиш. Фишкал. Благ. Г. Василій отпа Сент-киракъ сл. Темишв. Варм. Заклещий Канцеллиста Благ. Г. Іоан. Іанковичъ отъ Жидовар. Благ. Г. Андрей Трандафіл отъ Жидовар. Благ. Г. Александеръ Трандафіль отъ Жидовар. Благ. Г. Тимотей

мопей Петровичъ Грундбух. — Контролор. Благ. Г.
Іоан. Іоановичъ Фервалпер. Бл. Г. Маке. Симоно-
вичъ обои права Адвокат. Благ. Г. ТрчФ. Сремко-
вичъ Варм. 1. Канцелиста. Благ. Г. Паш. Лаза-
рпни Акцесиспа и Процеса надзишель Благ. Г.
Стефанъ Николаевичъ Ц. К. Темиш. Адм. Діури.
Благ. Г. Димитрій Феодоровичъ у Вар. Архівар.
Адюнктъ. Благ. Г. Павелъ Рожа Михайловичъ Осно-
вашель Фуи. Уч. Др. Тем. Благораз. Г. Еншта Спо-
јадиновичъ Градскій Учит. Благ. Г. Г. Стефанъ
Георгіевичъ опь Ападіе Пашвариспа Благ. Г. Сав-
ча Вуковичъ Юристпа Благ. Г. Петровичъ Крал.
табле заклеш. Ношарій Благ. Г. Василій Бранкованъ
Ношар. Благород. Г. Споянъ Богдановичъ Берексо-
вач. Ношаріи Благ. Г. Сима Продановичъ Іановас.
Ношар. Почш. Г. Феодоръ Нягуль избр. общ. член.
Благ. Г. Михайлъ Шевичъ Трговацъ. Благ. Г. Арка-
дій Пеичъ, Трговацъ Благ. Г. Константинъ Нико-
личъ Трговацъ Софоній Груичъ Іурч Г. Пашель
Спаичъ — Г. Емануель Радуловичъ Л. К. плац:
Маіспор. Господаръ Фана Іанковичъ Трговацъ. Пе-
штаръ Чолаковичъ II. Лаш. Школе Слышаш. Благ.
Г. Іоанъ Іанковичъ Маф. права заклеш. Адвокат.
Благ. Г. Михайлъ Стефановичъ учитель Малскій
Почш. Г. Алекса Теодоровичъ златаръ Г. Дими-
трій Чобановичъ Сапунія Г. Василій Панізичъ
Діуриста — 53.

Т Е Н Я.

Посланий опь Пречестн. Г. Е. Поповича Протопр.

Преч. Г. Еліссей Поповичъ Протопр. Далскій
АЕМ. чесн. консіст. и сл. коміш. Вировищчкаго
и Сремскаго судейск. присѣд. и Ніколай Плав-
шичъ парохъ Тенскій — Григорій Герчич и Сумеон
Поповичъ пароси Белобердски. — Лука Іоановичъ
Адміністр. Ердунски — Косма Миланковичъ и
Георгій Пауновичъ пароси Далски — Андрей Поп-
овичъ Адмін. Боровск. — Иларіон Живановичъ, и
Софроній Панич пароси Терпинскій — Георгій
Бано-

Бановацъ Адмін. Пачетинскій — Савва Паткович
парох Бобошкій — Софроній Давідович парох
Допсинскій — Константін Попович пар. Будимац-
кій — Давідъ Давідовичъ парох Верскій — Спі-
рідон Сеничъ парох. Осѣчкій. — Евпімій Шаркіч
пар. Боровскій — Андрей отп Микович парох Бо-
бошкій — Софроній Іовичч, Адмін. Баршадинск.
— Захарій Лекич Шпан. Сл. Спах. Ердунск. —
Васілій Георгіевич Тергов. Ердунскій — 20.

Т Р И Е С Т.

Высокоуч. Г. Димитріе Фрушић Докт. Мед.
Почтенор. Г. Пешар Теодоровић велиокупец.
Почш. Г. Крсто ЏвЂтовић велиокупец. Почш.
Г. Матія Драгичевић велиокупец. Почш. Г. Ди-
митріе Теодоровић велиокуп. Почш. Г. Спиридон
Гопчевић велиокуп. Почш. Г. Андріа Спойковић
номорск. писар. Благор. Г. Драго Теодоровић уч.
III. Лат. клас. Благ. Г. Евпіміе Вучештић учен.
III. Лат. кл. — Стефан Вучештић учен. II. Лат. кл.
— Јован Н. Вучештић учен. IV. Норм. кл. — Стефан
Куртовић ученик. — Почш. ГГ. Аништа Андрулаки
— Аништа Брамбила. Благород. Г. Елена отп Спой-
чевић рођ. Ђирковић — Анхелина Ђирковић —
Ерисена Ризнић — Катерина Гопчевић — Си-
меон Капурић Високоуч. Г. Г. Евпіміе Поповић 5
— Димитріе Владисављевић. — 4 — 23.

Ц Р Н А Г О Р А.

Високоблагородни Г. Јован Јованов отп Вуко-
шић — 5.

Ш И Б Е Н И К Ъ.

Посланни отъ Высокоуч. Г. Спур. Поповича, Епіс.
Канц.

Его Высокопреосвященство Господинъ Йосифъ
Радичъ, Православный Епіскопъ Далматійскій
Бо-

Боко — Копорекій, Рагузскій и Істрійскій Пречестийша Г.Г. Симеонъ Теркуля Протосутгель, и Капиҳеша Задарскій. Преч. Г. Стефанъ Крагуевичъ Елецкoi: Протод. Преподобнийша Г. Г. Макарій Грушичъ Игум. М. Савине и Провікаръ Албанскій Прен. Г. Спурідонъ Алексіевичъ Пар. Задарскій — Димитрій Паразичъ Игуменъ Крупскій, и Росс. Пензіонеръ — Іоанікій Іличъ Игум. М. Керке — Сілвесьтеръ Вучковичъ Пар. Скрадинскій — Макарій Вукадиновичъ Адм. Косовск. — Стефанъ Видосавлѣвичъ Пар. Дернишкій — Хрізантій Николаевичъ Адм. Дубровничкій — Парішній Торбица Парохъ Плаваньскій. Пречестийша Г. Г. Іаковъ Поповичъ Пропоіресвутерь Копорск. — Петаръ Сабличъ Стєрмичкій — Марко Вишпазъ Коларинскій Честийша Г. Г. Феодоръ Шушичъ Парохъ Шибеничкій — Никола Плаваша Пресвутерь — Григорій Радуловичъ Препод. Г. Атанасій Чурличъ Епископскій Діаконъ Благородна Господична Стоя Рајачичъ. Госпоя Мараа Демешровичъ Благородный Господинъ Димитрій Оклобуїа отъ Кугбургъ кодъ Ц. К. Дал. Губерніума Адіунктъ Высокоуц. Г. Спурідонъ Кнежевичъ Благопочленородни Г. Богданъ Вуковичъ и Стефанъ Бурковичъ — Іоанинъ Мичичъ — Гавро Глишичъ — Давідъ Іличъ, Христофоръ Мадовичъ и Радованъ Обрадовичъ изъ Задра Куциы. Благоночиш. Г. Никола Милешичъ Купецъ Шибеничкій, родомъ Сербіянацъ.. — С. Поповичъ. 2 — 34.

З Е М У Н Ъ.

Почленородни Г. Г. Феод. Феодосіевичъ, Кројачъ. Консп. Іанковичъ, Іоанн. Д. Іоанновичъ и Георгій Маршіновичъ Тер. Дим. Георгіевичъ Тергов С. Бановачкій.

Примѣч. Сви Г. Г. Предчисленицы тако су назначении, као што су намъ Г. Г. Сококупицельи спріобщили.